

Jesteśmy dziećmi Bożymi

**PORADNIK METODYCZNY
DO NAUCZANIA RELIGII
DLA DZIECI PIĘCIOLETNICH**

**pod redakcją
ks. Stanisława Łabendowicza**

RADOM 2012

Przewodniczący redakcji: ks. Stanisław Łabendowicz

Zespół redakcji: Katarzyna Kosmala, Ewa Świtka, Aneta Wawer,
Anna Wolszczak, Aneta Wrzesień

Ilustracja okładki: Jadwiga Daszyńska

Redakcja techniczna: Anna Grzywacz

**DECYZJA O ZATWIERDZENIU PODRĘCZNIKA DO NAUCZANIA RELIGII
DLA CAŁEJ POLSKI**

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej według podręcznika
nr AZ-03-01/10-RA-1/11, zgodnego z programem nauczania nr AZ-0-01/10.

Przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego
Konferencji Episkopatu Polski
Bp Marek Mendyk

Warszawa, 14 listopada 2011 r.

Recenzenci: ks. prof. dr hab. Stanisław Dziekoński, dr Elżbieta Dziwosz

Imprimatur: Kuria Diecezji Radomskiej w Radomiu
Bp Henryk Tomasik, Biskup Radomski
Ks. dr Jarosław Wojtkun, Cenzor
Ks. prof. KUL dr hab. Sławomir Fundowicz, Kanclerz Kurii
L.dz. 895/11, Radom, 14 lipca 2011 r.

Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 4, tel. 15 644 04 00, fax 15 832 77 87
e-mail: zamowienia@wds.com.pl, <http://www.wds.pl>

ISBN 987-83-257-0670-8

© Copyright by ks. Stanisław Łabendowicz, Radom 2012

Wydanie I

Autorom piosenek religijnych wyrażamy podziękowanie za ich udostępnienie.

Dystrybucja: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 4, tel. 15 644 04 00, fax 15 832 77 87
e-mail: zamowienia@wds.com.pl, <http://www.wds.pl>

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	7
--------------------	---

I. Wspólnota dzieci Bożych 11

1. Katecheza spotkaniem z Panem Bogiem.....	11
2. Pan Bóg jest z nami.....	14
3. Cały świat jest darem Pana Boga.....	17
4. Pan Bóg kocha każdego człowieka	20
5. Pan Bóg dał nam mamę i tatę.....	23
6. W rodzinie obdarzamy się miłością	26
7. Chrzest wprowadza do wspólnoty dzieci Bożych	29
8. Chcemy kochać Pana Boga	33
9. Pan Bóg daje nam Anioła Stróża	36

II. Rodzina dzieci Bożych spotyka się z Bogiem i szanuje znaki religijne 39

10. Pan Bóg pragnie, byśmy się z Nim spotykali	39
11. Znakiem krzyża pozdrawiamy Pana Boga.....	42
12. W modlitwie rozmawiamy z Panem Bogiem.....	45
13. Kościół domem Pana Boga	48
14. Różne znaki obecności Pana Boga	51
15. Dobre zachowanie w kościele cieszy Pana Boga	55
16. Dobrocią raduję Pana Boga.....	58
17. Pan Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym.....	62
18. Aniołowie i święci chwalą Boga	65
19. Pamiętamy o swoich bliskich zmarłych.....	69

III. Bóg dał nam Jezusa 73

20. W Adwencie oczekujemy na Pana Jezusa.....	73
---	----

21. Maryja wybrana na Matkę Pana Jezusa	76
22. Poznajemy postać świętego Mikołaja.....	79
23. Przygotowujemy swoje serca dla Pana Jezusa.....	83
24. Pan Jezus urodził się w Betlejem.....	86
25. Witamy Pana Jezusa razem z pasterzami	89
26. Kolędy wyrazem radości z narodzenia Pana Jezusa.....	92
27. Choinka znakiem darów Pana Boga	95
28. Przy wigilijnym stole łamiemy się opłatkiem	98
29. Składamy dary Panu Jezusowi wraz z Trzema Królami	101
30. Jezus przyszedł do wszystkich ludzi.....	104
31. Rodzice odnajdują Pana Jezusa w świątyni	107
32. Pan Jezus żył w Nazarecie	110
33. Pan Jezus kochał swoją Mamę	114
34. Pan Jezus pomagał świętemu Józefowi.....	117

IV. Jesteśmy uczniami Jezusa i chcemy Go naśladować 121

35. Pan Jezus okazuje moc Bożą.....	121
36. Pan Jezus uzdrawia.....	125
37. Uczniowie byli przyjaciółmi Pana Jezusa.....	129
38. Chcę być uczniem i przyjacielem Pana Jezusa	132
39. Pan Jezus uczy kochać cierpiących	135
40. Chcę być dobrym jak Pan Jezus	138

V. Razem z Panem Jezusem słuchamy Boga Ojca i uwielbiamy Go 141

41. Pan Jezus uczy nas przepraszać innych.....	141
42. Pan Jezus nam przebacza	145
43. W Wielkim Poście uczestniczymy w nabożeństwie Drogi Krzyżowej	148
44. Krzyż znakiem miłości Pana Jezusa do ludzi.....	151
45. W Wielkim Poście przepraszamy Pana Jezusa	154
46. Niedziela Palmowa – wielbimy Pana Jezusa.....	157
47. Modlimy się przy Bożym grobie	160
48. Święcimy pokarmy w koszyczku wielkanocnym.....	163
49. Cieszymy się ze zmartwychwstania Pana Jezusa	166
50. W czasie Mszy świętej spotykamy się z Panem Jezusem	170

51. Pan Jezus ukryty pod postacią chleba	173
52. Podczas Mszy świętej uważnie słuchamy słowa Bożego	176
53. Pan Jezus posyła misjonarzy	180
54. Pan Jezus wstępuje do nieba	183
55. W maju czcimy Maryję, Matkę Jezusa.....	186
56. Okazujemy miłość Maryi modlitwą.....	190
57. Pan Jezus uczy nas kochać nasze mamy.....	193
58. Pan Jezus uczy, jak okazywać miłość tacie	196
59. W Boże Ciało uczestniczymy w procesji	199
60. Serce Jezusa znakiem miłości	202
61. W wakacje nie zapominamy o Panu Bogu	205

WPROWADZENIE

Drodzy Katecheci!

Przekazujemy Wam podręcznik metodyczny do nauczania religii pt. Jesteśmy dziećmi Bożymi, który łącznie z podręcznikiem dla ucznia stanowi pomoc przeznaczoną do prowadzenia katechezy dla dzieci przedszkolnych w wieku pięciu lat. Jest on oparty o treści Podstawy programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce z 2010 roku i Program nauczania religii z 2010 roku.

Dziecko doświadczyło już rzeczywistości, że poza rodzicami żyje wokół niego wielu ludzi, życzliwych i kochających. Spotyka się z nimi w przedszkolu, kościele i w innych miejscach, uczy się pierwszych kontaktów z innymi, zaczyna prosić, dziękować, przepraszać – i to ze względu na kochającego Pana Boga, którego doświadcza głównie poprzez miłość rodziców. Stopniowo rozwija swoje rozumienie rzeczywistości niematerialnej i umiejętność wyrażania swoich religijnych uczuć poprzez proste i krótkie modlitwy. Pomocą do prowadzenia katechezy będzie podręcznik dla ucznia, z prostymi ilustracjami i grafiką, wzbogacony krótkim tekstem. Katecheza na tym etapie rozwoju powinna doprowadzić dziecko do świadomego okazywania gestów przyjaźni, miłości i życzliwości wobec innych ludzi, ponieważ tak uczy Pan Bóg. Dziecko pozostaje w silnym związku emocjonalnym z rodzicami, dlatego jego miłość do Boga będzie owocować głównie w kręgu rodziny.

Program szczegółowy katechez dla dzieci pięcioletnich zawiera 60 jednostek katechetycznych, opracowanych zgodnie z wymiarem czasu zajęć przedszkolnych.

Rozdział I ukazuje sytuację egzystencjalną dziecka, które bardzo kocha mamę i tatę, lecz wie już, że jest Pan Bóg i że to On stworzył dla wszystkich ludzi rośliny, zwierzęta i cały świat. Celem katechezy jest zapoczątkowanie pierwszej socjalizacji umożliwiającej poznanie oraz rozumienie siebie i świata w świetle Bożego Objawienia;

odkrywanie Boga jako dawcy świata i życia. Zadaniem jest nazywanie i interpretowanie rzeczywistości niematerialnej, odkrywanie świata jako daru Boga dla ludzi.

Rozdział II wprowadza dziecko w osobisty kontakt z Bogiem, ucząc znaku krzyża oraz poznania Pisma Świętego jako Księgi Boga. Dziecko dowiaduje się, że Pana Boga można poznać poprzez czytanie Pisma Świętego, i że choć Bóg jest niewidzialny, można z Nim rozmawiać. Celem jest: odkrywanie Boga jako Osoby, wprowadzenie w rzeczywistość niematerialną, odkrywanie Boga jako dawcy świata i życia. Zadaniem jest wyjaśnianie prawdy o możliwościach nawiązywania kontaktu z Bogiem a także nauczanie sposobów nawiązywania kontaktu z Bogiem.

Rozdział III rozwija wyobraźnię dziecka na temat dobroci Boga i okoliczności narodzenia się Pana Jezusa w Betlejem. Pomaga odkryć Jego obecność w życiu ludzi poprzez miłość okazywaną wzajemnie. Celem katechetycznym jest poznawanie Bożego zamiaru, by ludzie wzajemnie sobie pomagali. Zadaniem zaś jest odkrywanie istoty więzów łączących Boga z człowiekiem i wskazywanie na obecność Boga w życiu ludzi. Dziecko poznaje już w przedszkolu nowych kolegów i koleżanki, buduje w sobie pierwsze pojęcie moralności.

Treści rozdziału IV kształtują postawę bycia dobrym, szacunku dla dorosłych, okazywania czci i przywiązania do Pana Boga. Rozdział ten ukazuje, że można być przyjacielem i uczniem Pana Jezusa. Celem jest tworzenie opartego na wierze systemu wartości, wprowadzanie do religijnych motywów postępowania i odkrywanie potrzeby stawania się odpowiedzialnym za innych. Zadaniem nauczania religii jest wyrażanie zaufania Bogu, podawanie motywów udziału w liturgii, odkrywanie powodów, dla których winno się trwać w łączności z Bogiem.

Rozdział V wskazuje na miłość Pana Jezusa do ludzi, którą okazał przez swoją mękę, śmierć na krzyżu oraz zmartwychwstanie. Dzieci odkrywają Maryję jako Matkę Jezusa i uczą się okazywania Jej czci. Celem jest: rozwijanie umiejętności poznawania prawdy o sobie i innych ludziach; zapoczątkowanie inspirowanego wiarą wychowania ludzkiego i chrześcijańskiego w rodzinie, przedszkolu i Kościele. Zadaniem jest: wprowadzanie w odkrywanie Boga, formułowanie czerpanych z wiary motywów postępowania – przede wszystkim przykazanie miłości oraz związek z Bogiem zapoczątkowany w sakramencie chrztu.

Katecheza pomaga dziecku w zrozumieniu podstawowych pojęć, a zachęcając do rozglądania się wokół siebie, pomaga dostrzec świat znaków i symboli obecnych nie tylko w liturgii, lecz również w życiu codziennym jako znaków Boga. Celem katechetycznym jest nabywanie umiejętności wyrażania własnej religijności, wprowadzenie w rozumienie podstawowych znaków i czynności liturgicznych. Zadaniem natomiast jest: wprowadzanie w życie religijne Kościoła, rozwijanie świadomej odpowiedzialności za religijny rozwój wspólnoty, uczenie konkretnych form bycia we wspólnocie i przejmowania na siebie wynikających z tego obowiązków.

Treści katechez mają doprowadzić do następujących osiągnięć: znajomość Boga jako Stwórcy świata i ludzi; okazywanie szacunku rodzicom i innym ludziom; umiejętność czynienia znaku krzyża; umiejętność prawidłowego zachowania się w kościele i na modlitwie; zrozumienie, że Pismo Święte to Księga Boga, umiejętność okazywania Panu Bogu miłości i czci; rozumienie potrzeby bycia dobrym; postawa szacunku dla dorosłych; rozumienie potrzeby uważnego słuchania Słowa Bożego w kościele. Program nauczania religii dzieci pięcioletnich ukierunkowany jest na dostarczenie dziecku prawidłowych doświadczeń obecności miłującego Boga, o którym słyszy i którego poznaje.

Mam nadzieję, że opracowany przez nas podręcznik metodyczny będzie pomocny w przygotowaniu spotkań dla dzieci pięcioletnich. Na trud pracy i spotkań z dziećmi przedszkolnymi życzę wielu łask Bożych, radości i zadowolenia z pełnionej misji nauczania.

Ks. Stanisław Łabendowicz

Radom, 25 stycznia 2012 r.

I. WSPÓLNOTA DZIECI BOŻYCH

I. KATECHEZA SPOTKANIEM Z PANEM BOGIEM

Cel ogólny

Ukazanie, że katecheza jest spotkaniem z Panem Bogiem i poznawaniem Go.

Kształtowanie umiejętności słuchania Pana Boga.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że podczas katechezy obecny jest Pan Bóg,
- przytacza pozdrowienie chrześcijańskie,
- używa poprawnie terminu „katecheza”,
- objaśnia, czym jest katecheza,
- stwierdza, że katecheza jest spotkaniem z Panem Bogiem i poznawaniem Go.

Metody

Zabawa „Spotkanie”, pokaz, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, śpiew, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa z dziećmi, nagranie spokojnej muzyki, naczynia z wodą, nagranie z piosenką.

✠ MODLITWA

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Na wieki wieków. Amen.

(Katecheta uczy dzieci pozdrowienia. Dzieci kilkakrotnie powtarzają tekst pozdrowienia chrześcijańskiego).

WPROWADZENIE

Katecheta wita dzieci i przedstawia się.

Zabawa „Spotkanie”.

Dzieci tworzą dwa koła – mniejsze koło wewnątrz większego. Stoją odwrócone do siebie plecami. Dzieci poruszają się w kołach w takt spokojnej muzyki, jedno w prawą, drugie w lewą stronę. Gdy wyciszmy muzykę, dzieci odwracają się do siebie, patrzą, z kim się spotkały i podają sobie ręce, przedstawiając się sobie nawzajem. W zabawie uczestniczy także katecheta.

Przed chwilą mieliśmy okazję poznać się. Podczas naszych spotkań będziemy poznawać Pana Boga, który nas bardzo kocha. Będziemy słuchać Jego słów skierowanych do nas. To nasze spotkanie z Panem Bogiem i Jego poznawanie nazywamy katechezą.

ROZWINIĘCIE

Pismo Święte to księga, w której są spisane słowa Pana Boga.

Katecheta pokazuje księgę Pisma Świętego.

Posłuchajcie uważnie.

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

Pan Bóg mówi:

„A oto Ja jestem z wami po wszystkie dni” (Mt 28,20).

– Co mówi Pan Bóg?

Pan Bóg jest obecny wśród nas zawsze i wszędzie. Kocha wszystkich ludzi. Pragnie, aby szczególnie dzieci spotykały się z Nim i poznawały Go.

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

Pan Bóg mówi:

„Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie” (Łk 18,16).

- Z kim Pan Bóg chce się spotykać?

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa z dziećmi.

- Co przedstawia ilustracja?

ZAKOŃCZENIE

Katecheta proponuje, aby dzieci przez chwilę zamknęły oczy i wyciszyły się, a sam np. przelewa powoli wodę z jednego naczynia do drugiego lub odtwarza jakieś dźwięki. Po chwili pyta dzieci, co usłyszały.

Pan Bóg nas bardzo kocha, dlatego musimy uważnie słuchać Jego słów kierowanych do nas.

- Z kim spotykamy się podczas katechezy?
- Jak powinniśmy słuchać słów Pana Boga?

Nauka piosenki: „Bóg kocha mnie...”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Bóg kocha mnie, takiego, jakim jestem.

Raduje się każdym moim gestem.

Alleluja. Boża radość mnie rozpiera.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Postaraj się okazywać szacunek osobom, z którymi się spotykasz.

MODLITWA

Piosenka: „Bóg kocha mnie”.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Na wieki wieków. Amen.

2. PAN BÓG JEST Z NAMI

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Bóg jest zawsze obecny wśród nas.
Kształtowanie postawy miłości wobec Boga.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Bóg jest miłością,
- wyjaśnia, kiedy Pan Bóg jest obecny wśród nas,
- wybiera sposób okazywania Bogu miłości.

Metody

Śpiew (z gestami), zabawa „Zgadnij”, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki plastyczne, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające dzieci z ojcem, hula-hop, plan-sza z narysowanym sercem, kartki z imionami dzieci, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus. Na wieki wieków. Amen.
Piosenka: „Bóg kocha mnie”.

WPROWADZENIE

Zabawa „Zgadnij”.

Dzieci stoją w kole, trzymając się za ręce. Katecheta trzyma „hula-hop”, zadaje pytania: O kim będziemy uczyć się na naszych spotkaniach? Czego będziemy uczyć się na katechezie? Te dzieci, które odpowiadają przeskakują przez „hula-hop”.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiających dzieci z ojcem w różnych sytuacjach (czynnościach).

ROZWINIĘCIE

Oprócz taty tu na ziemi, mamy Ojca w niebie. Chociaż nie widzimy Pana Boga, to On nas zawsze widzi i słucha, gdy do Niego mówimy.

- Przypomnijcie czyje słowa są zapisane w Piśmie Świętym?

Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego:

„Bóg jest miłością (...)” (1J 4,16b).

- Jak nazywamy Pana Boga?

Pan Bóg bardzo nas kocha i opiekuje się nami. Zna każdego z nas i chce się z nami spotykać.

Katecheta rozdaje dzieciom kartki z zapisanymi ich imionami (przygotowanymi wcześniej przez katechetę). Dzieci wokół zapisanych imion rysują serce.

Katecheta umieszcza na tablicy planszę z narysowanym sercem, wokół której dzieci umieszczają kartki ze swoimi imionami na znak pragnienia spotkania się z Panem Bogiem.

ZAKOŃCZENIE

Nauka piosenki z gestami: „Bóg kocha nas”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Bóg kocha nas, Bóg kocha nas,
O wznieśmy ręce, wielbiąc Jego imię.
Bóg kocha nas.

Propozycja gestów do piosenki:

Bóg kocha nas, Bóg kocha nas, *(stoimy w kręgu, wznosimy rękę w górę, wskazując na niebo, potem krzyżujemy ręce na piersi, a następnie pokazujemy na wszystkich obecnych)*

O wnieśmy ręce wielbiąc Jego imię. *(wznosimy ręce w górę)*

Bóg kocha nas. *(stoimy w kręgu, wznosimy rękę w górę, wskazując na niebo, potem krzyżujemy ręce na piersi, a następnie pokazujemy na wszystkich obecnych)*

– O kim mówi piosenka?

– Jak możemy okazać miłość Panu Bogu?

– W jaki sposób dziękujemy za to, że Pan Bóg nas kocha?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Zastanów się, jak możesz podziękować Panu Bogu za miłość.

MODLITWA

Podziękujmy Panu Bogu za Jego miłość, śpiewając piosenkę: „Bóg kocha nas...”.

3. CAŁY ŚWIAT JEST DAREM PANA BOGA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Bóg stworzył świat.
Kształtowanie postawy miłości i wdzięczności wobec Stwórcy.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- nazywa Boga Stwórcą,
- podaje, kto stworzył świat,
- wymienia to, co Bóg stworzył,
- wyjaśnia, co znaczy słowo „stworzyć”,
- wybiera sposób okazywania wdzięczności Bogu za dzieło stworzenia.

Metody

Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, opowiadanie, ekspozycja, techniki plastyczne, gra dydaktyczna – przyporządkowanie ilustracji.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające: kulę ziemską, zwierzęta, rośliny, ludzi, gwiazdy, księżyc, słońce, czarny arkusz papieru, jasny arkusz papieru, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „Bóg kocha nas...”.

WPROWADZENIE

- Kto nas kocha?
- Jak możemy okazać miłość Panu Bogu?

Pan Bóg bardzo nas kocha i stworzył dla nas świat. „Stworzyć” to znaczy uczynić coś z niczego.

ROZWINIĘCIE

Katecheta czyta fragment z Pisma Świętego:

„Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię” (Rdz 1,1).

- Co Pan Bóg stworzył?

Na początku na świecie panowała ciemność. Pan Bóg najpierw stworzył światło, a potem ziemię, rośliny, zwierzęta i ludzi.

Katecheta rozkłada czarny arkusz papieru, jasny arkusz papieru i ilustracje przedstawiające: kulę ziemską, zwierzęta, rośliny, ludzi, gwiazdy, księżyc, słońce.

- Jak na początku było na świecie?
- Co Pan Bóg stworzył, aby na ziemi była jasność?
- Co jeszcze stworzył Bóg?

Dzieci odpowiadają, znajdują odpowiedni rysunek i umieszczają na tablicy.

- Kto stworzył świat?
- Co Pan Bóg stworzył?

ZAKOŃCZENIE

Pan Bóg stworzył świat, bo nas bardzo kocha.

- Jak możemy podziękować Panu Bogu za stworzenie świata?

Nauka piosenki z gestami: „Kto stworzył”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

1. Kto stworzył mrugające gwiazdki,
mrugające gwiazdki, mrugające gwiazdki?
Kto stworzył mrugające gwiazdki?
Nasz Ojciec Bóg.
2. Kto stworzył falujące morze...

3. Kto stworzył fruujące ptaszki...
4. Kto stworzył ciebie i mnie...
5. Kto stworzył fruujące ptaszki,
falujące morze, mrugające gwiazdki?
Kto stworzył ciebie i mnie?
Nasz Ojciec Bóg.

Propozycja gestów do piosenki:

Kto stworzył? *(rysujemy ręką znak zapytania – wcześniej wyjaśniamy ten symbol)*

Mrugające gwiazdki. *(unosimy ręce w górę i na zmianę otwieramy i zamykamy dłonie)*

Falujące morze. *(pokazujemy rękami fale na morzu)*

Fruujące ptaszki. *(naśladujemy latające ptaki) Kto stworzył? (rysujemy ręką znak zapytania)*

Ciebie i mnie *(wskazujemy na najbliższą osobę i na siebie)*

Ciebie i mnie, nasz Ojciec Bóg. *(wskazujemy na najbliższą osobę i na siebie, a potem rękę unosimy w górę, wskazując na niebo)*

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Razem z rodzicami podziękuj Panu Bogu za piękny świat.

MODLITWA

Na zakończenie spotkania podziękujmy Panu Bogu za to, że stworzył dla nas piękny świat.

Piosenka: „Kto stworzył?”.

4. PAN BÓG KOCHA KAŻDEGO CZŁOWIEKA

Cel ogólny

Poznanie prawdy, że Bóg kocha każdego człowieka.

Ukazanie prawdy, że Pan Bóg z miłości powołał człowieka do istnienia.

Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za Jego miłość do każdego człowieka.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Bóg powołał człowieka do istnienia z miłości,
- wyjaśnia, dlaczego człowiek jest najdoskonalszym stworzeniem Bożym,
- wybiera sposób okazania wdzięczności Bogu za dar życia i miłość do każdego człowieka.

Metody

Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, ilustracje, plansza z ilustracją przedstawiającą świat (bez człowieka), ilustracja przedstawiająca rodzinę, postacie ludzi wycięte z kartonu.

✠ MODLITWA

Piosenka z gestami: „Kto stworzył?”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

WPROWADZENIE

Ekspozycja i omówienie planszy z ilustracją przedstawiającą świat (bez człowieka).

- Kto stworzył świat?
- Co stworzył Pan Bóg?

Pan Bóg stworzył cały świat. Sprawił, że świeci słońce, księżyc, gwiazdy, że mamy piękne góry i morza, że istnieją zwierzęta i rośliny. To właśnie Pan Bóg pozwala im żyć i rosnąć.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej rodzinę.

- Co przedstawia ilustracja?
- Dlaczego dzieci i rodzice są radośni?
- Kto dał życie ludziom?

Pan Bóg dał życie człowiekowi i dał mu cały piękny świat. Nasze życie jest darem Pana Boga i za ten dar powinniśmy dziękować.

ROZWINIĘCIE

Katecheta czyta tekst z Pisma Świętego:

„Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, (...) stworzył mężczyznę i niewiastę” (Rdz 1,27).

- Kto stworzył człowieka?
- Na czyj obraz Pan Bóg stworzył człowieka?

Pan Bóg stworzył człowieka z miłości. Człowiek jest najdoskonalszym Jego stworzeniem. Otrzymał od Boga zdolność rozumienia i kochania.

ZAKOŃCZENIE

Katecheta rozdaje dzieciom kilka wyciętych z kartonu postaci ludzi. Dzieci malują wycięte z kartonu postacie i umieszczają na planszy przedstawiającej świat.

Pan Bóg kocha każdego człowieka. Jest naszym najlepszym Ojcem. Troszczy się o nas i jest zawsze z nami.

- Jak możemy podziękować Bogu za to, że nas kocha?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomyśl, w jaki sposób możesz podziękować Bogu za życie.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „Bóg kocha nas”.

5. PAN BÓG DAŁ NAM MAMĘ I TATĘ

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Bóg daje nam rodziców – mamę i tatę.
Kształtowanie postawy szacunku wobec rodziców.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje sposoby okazywania miłości rodzicom,
- wyjaśnia, co to znaczy szanować rodziców,
- proponuje sposoby okazywania rodzicom wdzięczności za ich troskę.

Metody

Śpiew (z gestami), rozmowa kierowana, ekspozycja, zabawa „Zgadnij”, pantomima, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające różne sytuacje z życia rodziny (rodzina przy stole, rodzina podczas zabawy, dziecko pomaga rodzicom), wycięte serca z kartonu, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „Bóg kocha nas”.

WPROWADZENIE

- Kto stworzył świat?
- Kto stworzył człowieka?

Na tablicy umieszczamy i omawiamy ilustracje, które przedstawiają rodziców z dziećmi w różnych sytuacjach, np. przy stole, podczas zabawy.

- W jaki sposób mama troszczy się o dziecko?
- Jak dzieckiem opiekuje się tata?

Zabawa „Zgadnij” – pantomima.

Katecheta poleca dzieciom, aby pokazały gestami czynności wykonywane przez rodziców. Pozostali uczniowie mają odgadnąć, co dziecko przedstawia (np. przytulają, wręczają podarunki, prowadzą za rękę).

Pan Bóg dał rodziców – mamę i tatę, aby troszczyli się o swoje dzieci.

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg pragnie, abyśmy rodzicom okazywali miłość i szacunek.

Katecheta czyta fragment Pisma Świętego:

„Czcij ojca twego i matkę twoją” (Wj 20,12a).

„Czcij” to znaczy: szanuj, kochaj, pomagaj.

- Do czego wzywa nas Pan Bóg?
- Jak możemy okazać mamie i tacie, że ich kochamy?

Pan Bóg mówi, że mamy kochać mamę i tatę.

ZAKOŃCZENIE

Katecheta umieszcza na tablicy ilustracje, przedstawiające różne sytuacje z życia rodziny, w których dziecko pomaga rodzicom. Następnie wspólnie z dziećmi omawia je.

- Co przedstawiają ilustracje?
- W jaki sposób możemy pomagać tacie i mamie?
- Co jeszcze dziś możemy zrobić dla mamy i taty?

Katecheta rozdaje dzieciom wycięte z kartonu serca. Zadaniem dzieci jest narysowanie na nich uśmiechu. Prace dzieci będą podarunkiem dla rodziców jako wyraz miłości.

Nauka piosenki: „Pan Jezus także Matkę miał”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Pan Jezus także Matkę miał,
kiedy w Nazarecie żył.
Jezu mojej mamie daj
dużo zdrowia, dużo sił.

Pan Jezus Opiekuna miał,
kiedy w Nazarecie żył.
Jezu tatusiowi daj
dużo zdrowia, dużo sił.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomódl się za rodziców i opiekunów.

MODLITWA

Podziękujmy Panu Bogu za naszych rodziców.

Dzieci powtarzają za katechetą:

Panie Boże, dziękujemy Ci, że dałeś nam rodziców.

Piosenka: „Pan Jezus także Matkę miał”.

6. W RODZINIE OBDARZAMY SIĘ MIŁOŚCIĄ

Cel ogólny

Kształtowanie postawy szacunku i miłości względem najbliższych.
Ukazanie potrzeby obdarzania się wzajemnie miłością w rodzinie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje przykłady okazywania miłości najbliższym,
- wyjaśnia, co to znaczy obdarzać się miłością,
- wskazuje na potrzebę miłości w rodzinie.

Metody

Śpiew, gra dydaktyczna – puzzle, zabawa „Zgadnij”, pantomima, ekspozycja, uroczyste odczytanie tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, puzzle (przedstawiające dobre uczynki czynione w rodzinie), ilustracje przedstawiające dobre uczynki wypełnione w rodzinie, nagranie z piosenką.

✠ MODLITWA

Piosenka: „Pan Jezus także Matkę miał”.

WPROWADZENIE

Propozycja 1

Dzieci układają puzzle obrazkowe (ilustracje przedstawiają dobre uczynki czynione w rodzinie – katecheta dobiera ilustracje według uznania).

Rozmowa na temat ułożonych ilustracji.

Propozycja 2

Zabawa „Zgadnij” – pantomima.

Dziecko pokazuje daną czynność – dobry uczynek względem kogoś z rodziny, pozostałe dzieci odgadują, co to za czynność.

Rozmowa na temat odgadniętych czynności.

Propozycja 3

Można pokazać ilustracje, przedstawiające dobre uczynki wypełnione w rodzinie, i omówić je z dziećmi.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus uczy nas, abyśmy w rodzinie okazywali sobie nawzajem miłość.

Uroczyste odczytanie fragmentu Pisma Świętego:

„To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem” (J 15,12).

- Do czego zachęca nas Pan Jezus?
- Co znaczą słowa Pana Jezusa: „abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem”?

ZAKOŃCZENIE

- W jaki sposób okazujemy miłość najbliższym?

Okazujemy miłość innym, gdy pomagamy rodzicom, nie grymasimy, zgodnie bawimy się z rodzeństwem.

Nauka piosenki: „Jeśli Pana Boga kochać chcę”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Jeśli Pana Boga kochać chcę,
tak z całego serca, z wszystkich sił,

to dla drugih dobrym muszę być,
bo tak sam Pan Bóg uczył nas.

Ref. Przykazanie nowe daję wam,
byście się wzajemnie miłowali.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Uczyń coś miłego dla najbliższych w swojej rodzinie.

MODLITWA

Piosenka: „Jeśli Pana Boga kochać chcę”.

7. CHRZEST WPROWADZA DO WSPÓLNOTY DZIECI BOŻYCH

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że od chrztu jesteście dziećmi Bożymi i należymy do Rodziny Bożej, czyli Kościoła.

Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za przynależność do Rodziny Bożej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- przytacza polecenie, jakie Pan Jezus dał swym uczniom,
- objaśnia, od kiedy należymy do Rodziny Bożej,
- opowiada o chrzcie dziecka w kościele.

Metody

Śpiew (z gestami), zabawa „Zgadnij”, pantomima, ekspozycja, uroczyste odczytanie tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, inscenizacja, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające różne czynności (np. odkurzenie, mycie rąk, ścielanie łóżka), obraz przedstawiający chrzest dziecka, lalka ubrana w białe szaty, biała szatka, świeca, nagranie z piosenką.

✠ MODLITWA

Piosenka: „Jeśli Pana Boga kochać chcę”.

WPROWADZENIE

W naszym codziennym życiu otrzymujemy różne polecenia, zadania.

Zabawa „Zgadnij” – pantomima.

Chętne dzieci losują ilustracje przedstawiające różne czynności i gestami je pokazują (np. odkurzanie, mycie rąk, ścielanie łóżka...), pozostałe dzieci odgadują.

– Jakie polecenia dają wam wasi rodzice?

Katecheta uzupełnia wypowiedzi dzieci.

– Dlaczego staracie się wykonać te polecenia?

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus dał ważne zadanie swoim uczniom. Powiedział, aby szli do ludzi i nauczali ich. Uczniowie uczynili tak, jak im Pan Jezus polecił.

Wstańcie i posłuchajcie uważnie:

(uroczyste odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” (Mt 28,19).

– Jakie zadanie Pan Jezus dał uczniom?

Powtórzmy teraz słowa Pana Jezusa, które nakazują apostołom nauczać i chrzcić wszystkich ludzi.

Powtarzamy z dziećmi słowa: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

(memoryzacja tekstu biblijnego)

Uczniowie wypełniali polecenie Pana Jezusa. Poszli na cały świat i wszystkim opowiadali o Nim. W imię Pana Jezusa chrzcili ludzi. Ludzie, którzy przyjęli chrzest, zostali włączeni do wielkiej Rodziny Bożej – Kościoła.

ZAKOŃCZENIE

Zastanówmy się, od kiedy każdy z nas należy do Rodziny Bożej, Kościoła.

Pokazujemy obraz przedstawiający chrzest dziecka i omawiamy jego treść.

Był taki moment i w naszym życiu, że rodzice przynieśli nas do kościoła, abyśmy zostali ochrzczeni. Na nasze głowy spłynęła woda chrztu świętego. Od tej chwili jesteśmy dziećmi Bożymi i należymy do Kościoła. Podczas chrztu świętego kapłan wypowiada te słowa, które Pan Jezus powiedział do uczniów, nakazując im chrzcić ludzi.

- Kto z was widział, jak kapłan chrzci dziecko?
- W jaki sposób kapłan udziela chrztu?

Gdy kapłan chrzci, to polewa wodą głowę dziecka i wymawia słowa:

„... (imię dziecka) Ja ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Inscenizacja chrztu.

Pokazujemy dzieciom najważniejszy moment chrztu świętego, wykorzystując lalkę (ubrana w szaty „chrzcielne”, biała szatka, świeca). Angażujemy możliwie wszystkie dzieci (rodzice, rodzice chrzestni, goście, rodzina dziecka i ludzie zebrani w kościele).

W momencie chrztu Bóg czyni nas swoimi dziećmi – wzywa nas po imieniu. Imię otrzymane na chrzcie ma każdemu przypomnieć, że jest chrześcijaninem, czyli dzieckiem Boga.

Powinniśmy być wdzięczni Panu Bogu za to, że przyjął nas do Rodziny Bożej.

Nauka piosenki z gestami: „Chrześcijanin tańczy”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

1. Chrześcijanin tańczy

(tańczymy w rytm melodii)

Tańczy tańczy tańczy/ 2x

Ręce ręce tańczą jego ręce /2x *(ruszamy rękami)*

2. Nogi... *(ruszamy nogami)*

3. Głowa... (*ruszamy głową*)
4. Biodra... (*ruszamy biodrami*)
5. Chrześcijanin klaszcze... (*klaszczemy*)
6. Chrześcijanin śpiewa... (*śpiewamy dwa razy głośniej*)

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Poproś rodziców, aby w kościele pokazali Ci chrzcielnicę. Podziękuj Bogu za chrzest święty.

MODLITWA

Piosenka: „Chrześcijanin tańczy”.

8. CHCEMY KOCHAĆ PANA BOGA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Bóg kocha każdego człowieka i oczekuje na jego miłość.

Przedstawienie przykładów okazywania miłości Panu Bogu.

Kształtowanie postawy miłości wobec Boga.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje przykłady okazywania miłości Panu Bogu,
- wyjaśnia, dlaczego powinien kochać Boga,
- wskazuje, że Pan Bóg jest miłością.

Metody

Śpiew, techniki multimedialne, pogadanka, rozmowa kierowana, zabawa „Rzeźba”, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, plansza z napisem: „Bóg”, serca wycięte z czerwonego kartonu.

MODLITWA

Piosenka: „Jeśli Pana Boga kochać chcę”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

WPROWADZENIE

- Kogo kochacie?
- Z kim lubicie przebywać?

Kochamy naszych rodziców, rodzeństwo, babcie, dziadków, wujków, ciocie...

- Jak okazujecie waszym bliskim, że ich kochacie?

Zabawa „Rzeźba”.

Dzieci wyrażają swoim ciałem, gestem, mimiką „zastygłe” w nieruchomej rzeźbie postawy miłości wobec bliźnich.

ROZWINIĘCIE

Bóg jest zawsze przy nas. Kocha nas.

Katecheta czyta fragment z Pisma Świętego:

„Miłuję Cię, Panie, Mocy moja” (Ps 18,2).

- Co wyrażają te słowa względem Pana Boga?

„Bóg jest miłością” (1J 4,16).

- Jak nazwany jest Bóg?

Wszystko, co nas otacza, skłania nas do tego, by kochać Boga coraz bardziej. Im bardziej kochamy naszych bliskich, tym bardziej kochamy Boga. Znakiem miłości jest serce.

Katecheta rozdaje dzieciom serca wycięte z czerwonego kartonu. Na tablicy umieszcza planszę z napisem: „Bóg”. Dzieci umieszczają serca wokół napisu.

ZAKOŃCZENIE

Bóg nas bardzo kocha i czeka na naszą miłość.

- W jaki sposób możemy okazać, że kochamy Pana Boga?

Okazujemy miłość Panu Bogu, gdy modlimy się, ale również kiedy pomagamy innym.

Katecheta uczy dzieci wiersza: „Chcę Cię kochać, dobry Boże”.

Chcę Cię kochać, dobry Boże,
jak umiem najlepiej.
I dla Ciebie wszystko zrobię,
aby Cię ucieszyć.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Z miłości do Pana Boga uczynić coś dobrego dla innych.

MODLITWA

Wiersz: „Chcę Cię kochać, dobry Boże” lub piosenka: „Bóg kocha mnie”.

9. PAN BÓG DAJE NAM ANIOŁA STRÓŻA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Bóg troszczy się o każdego człowieka.

Ukazanie roli Anioła Stróża w życiu każdego człowieka.

Wzbudzenie wdzięczności Bogu za dar Anioła Stróża.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Bóg daje człowiekowi Anioła Stróża jako opiekuna,
- wyjaśnia, w jaki sposób Pan Bóg troszczy się o człowieka,
- określa rolę Anioła Stróża w życiu każdego człowieka.
- wskazuje, w jaki sposób może podziękować Panu Bogu za Jego opiekę.

Metody

Recytacja, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, analiza tekstu, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, ilustracja przedstawiająca Anioła Stróża wśród dzieci, obrazki przedstawiające Anioła Stróża, materiały do wykonania ramki.

✠ MODLITWA

Wiersz: „Chcę Cię kochać, dobry Boże”.

WPROWADZENIE

- Kto się wami opiekuje?

Nasi najbliżsi: rodzice, babcia, dziadek, opiekują się nami, troszczą się o nas i pomagają nam.

Pan Bóg troszczy się o nas nie tylko poprzez rodziców i bliskie nam osoby, ale również przez kogoś, kogo nie widzimy. Kto to jest dowiemy się z piosenki.

Odtworzenie nagrania piosenki: „Anioł Stróż, Anioł Stróż”.

1. Nawet dziecka maleńkiego
nie zostawił Bóg samego.
Nie potrzebna jest więc trema,
gdy nikogo w domu nie ma.
2. Kiedy ciemno jest w pokoju,
możesz śmiało spać w spokoju,
bo przy tobie jest tuż, tuż
twój kochany Anioł Stróż.

– Kto się nami opiekuje?

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg opiekuje się nami każdego dnia. Posłuchajmy, co mówi Pan Bóg w Piśmie Świętym.

(odczytujemy fragment Pisma Świętego)

„Oto Ja posyłam anioła przed tobą, aby cię strzegł” (Wj 23,20).

- Kogo Bóg posłał do człowieka?
- Jakie zadanie zlecił Pan Bóg aniołowi?

Pan Bóg stworzył anioły, które czuwają nad ludźmi, troszczą się o nich. Aniołów, którzy nas strzegą, nazywamy Aniołami Stróżami.

ZAKOŃCZENIE

Katecheta pokazuje ilustrację przedstawiającą Anioła Stróża wśród dzieci.

Omówienie ilustracji.

- Jak nazywamy aniołów, którzy się nami opiekują?

- W jaki sposób możemy podziękować Panu Bogu za Jego troskę, opiekę?

Nauka modlitwy: „Aniele Boży”

Aniele Boży, Stróże mój,
Ty zawsze przy mnie stój.
Rano, wieczór, we dnie, w nocy,
bądź mi zawsze ku pomocy.
Strzeż duszy, ciała mego,
zaprowadź mnie do żywota wiecznego. Amen.

Każdego dnia starajmy się pamiętać o Bogu, który troszczy się o nas.

Katecheta rozdaje dzieciom obrazki przedstawiające Anioła Stróża i materiały do wykonania ramki. Dzieci wykonują ozdobną ramkę.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomódl się do Anioła Stróża.

MODLITWA

„Aniele Boży”.

II. RODZINA DZIECI BOŻYCH SPOTYKA SIĘ Z BOGIEM I SZANUJE ZNAKI RELIGIJNE

10. PAN BÓG PRAGNIE, BYŚMY SIĘ Z NIM SPOTYKALI

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Bóg pragnie, byśmy się z Nim spotykali.
Wskazanie sposobów spotkania się z Panem Bogiem.
Zachęcanie do spotkania z Panem Bogiem.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Bóg jest obecny wśród nas,
- wyjaśnia, gdzie można spotkać Pana Boga,
- planuje swoje spotkanie z Bogiem w kościele.

Metody

Rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, celebrowanie, medytacja, gra dydaktyczna – puzzle, śpiew (z gestami).

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa z dziećmi, obraz przedstawiający Pana Jezusa, puzzle ukazujące, gdzie możemy spotkać Pana Boga (np. kościół, modląca się rodzina, człowiek czytający Pismo Święte).

✠ MODLITWA

„Aniele Boży”.

WPROWADZENIE

- Kogo Bóg nam dał, aby opiekował się nami?
- Jak nazywamy aniołów, którzy opiekują się nami?

Pan Bóg jest blisko nas i pragnie, abyśmy się z Nim spotykali.

ROZWINIĘCIE

Katecheta pokazuje ilustrację przedstawiającą Jezusa z dziećmi.

Omówienie ilustracji.

Jezus z wielką radością witał dzieci, które do Niego przychodziły.
Posłuchajcie fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie” (Łk 18,16b).

- Do czego Pan Bóg zachęca dzieci?

Każda chwila, kiedy myślimy o Panu Bogu, jest spotkaniem z Nim.
Pan Bóg jest zawsze z nami. Posłuchajmy, co na ten temat mówi Pismo Święte:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni” (Mt 28,20b).

- Co obiecał nam Pan Bóg?

Pan Bóg bardzo się cieszy, kiedy chcemy się z Nim spotkać. Słyszy każde, nawet najcichsze słowo i cieszy się każdym dobrym spojrzeniem.

Katecheta umieszcza na tablicy obraz przedstawiający Pana Jezusa.

Dzieci podchodzą do obrazu. Powtarzają za katechetą modlitwę:

Nie chcę, mój Boże, bez Ciebie być.
Nie chcę, mój Boże, bez Ciebie żyć.

ZAKOŃCZENIE

- Gdzie możemy spotkać się z Panem Bogiem?

Katecheta rozdaje dzieciom puzzle ukazujące, gdzie możemy spotkać Pana Boga (np. kościół, modląca się rodzina, człowiek czytający Pismo Święte).

Omówienie ułożonych przez dzieci puzzli.

Nauka piosenki z gestami: „Bóg blisko nas”.

Bóg blisko nas, Bóg blisko nas.
O wzniesmy ręce, wielbiąc Jego imię.
Bóg blisko nas.

Propozycja gestów do piosenki:

Bóg blisko nas, Bóg blisko nas. *(wszyscy tworzą jeden krąg, na słowo „blisko” dają krok do przodu, następnie cofają się)*

O wzniesmy ręce, wielbiąc Jego imię. *(wszyscy razem wznoszą ręce w górę)*

Bóg blisko nas. *(wszyscy tworzą jeden krąg, na słowo „blisko” dają krok do przodu, następnie cofają się)*

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Poproś rodziców, aby w najbliższym czasie poszli z Tobą do kościoła.

MODLITWA

Piosenka: „Bóg blisko nas”.

II. ZNAKIEM KRZYŻA POZDRAWIAMY PANA BOGA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że znakiem krzyża pozdrawiamy Pana Boga.
Kształtowanie postawy szacunku wobec krzyża.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wymienia słowa, jakie mówimy, czyniąc znak krzyża,
- objaśnia, jak powinniśmy wykonywać znak krzyża,
- wskazuje, że znakiem krzyża pozdrawiamy Pana Boga,
- planuje staranne wykonywanie znaku krzyża.

Metody

Śpiew (z gestami), rozmowa kierowana, gra dydaktyczna – układanie klocków, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, klocki, ilustracja przedstawiająca dzieci wykonujące znak krzyża, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Piosenka: „Bóg blisko jest”.

WPROWADZENIE

Idąc do kościoła, szkoły, na spacer, spotykamy się z różnymi ludźmi.

- Co należy zrobić, widząc znajomą osobę?
- Jak pozdrawiacie osoby, z którymi się spotykacie?
(dzieci mogą pokazać, jak to robią)
- Gdzie możemy spotykać się z Panem Jezusem?

Na naszych spotkaniach witamy Pana Boga, czyniąc znak krzyża świętego. Ten znak ułożymy wspólnie z klocków.

Każde dziecko bierze do ręki jeden klocek. Dzieci wspólnie z katechetą układają duży krzyż.

- Co ułożyliśmy z klocków?
- Gdzie w naszej sali znajduje się krzyż?
- Gdzie jeszcze widzieliście krzyż?

ROZWINIĘCIE

Katecheta odczytuje tekst Pisma Świętego:

„Zabrali zatem Jezusa. A On sam dźwigając krzyż wyszedł na miejsce zwane (...) Golgota. Tam Go ukrzyżowano ” (J 19,16b-18a).

- Kto został ukrzyżowany?

Katecheta pokazuje ilustrację przedstawiającą dzieci wykonujące znak krzyża.

- Co przedstawia ta plansza?
- Kto z was potrafi zrobić znak krzyża?
- Jakie słowa wymawiamy, czyniąc znak krzyża?

Katecheta uczy dzieci starannie wykonywać znak krzyża.

„W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego” – tymi słowami chwalimy, czyli wielbimy, Boga Ojca, Jego Syna – Pana Jezusa i Ducha Świętego. Jest to krótka modlitwa, ale bardzo piękna. Znak krzyża powinniśmy zawsze wykonywać uważnie i starannie.

ZAKOŃCZENIE

Każde dziecko czyni znak krzyża, a katecheta poprawia lub pomaga właściwie go uczynić.

Nauka piosenki z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego,
tak można najprościej modlić się do Niego.
Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się
i niebo przybliżyć swym dzieciakom chce.

Propozycja gestów do piosenki:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. *(czynimy znak krzyża)*
Tak można najprościej modlić się do Niego. *(składamy ręce)*
Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się. *(wyciągamy ręce w górę)*
I niebo przybliżyć swym dzieciakom chce. *(wykonujemy gest przy-
bliżania do siebie)*

Pan Bóg kocha nas i pragnie, abyśmy Go również kochali.
Jeżeli kogoś kochamy, to pragniemy jak najczęściej spotykać się z nim
i rozmawiać. Kiedy wykonujemy znak krzyża, oznacza to, że kochamy
Pana Boga.

- Jakie słowa wypowiadamy, czyniąc znak krzyża?
- Jak powinniśmy wykonywać znak krzyża?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Postaraj się starannie i uważnie wykonywać znak krzyża.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

12. W MODLITWIE ROZMAWIAMY Z PANEM BOGIEM

Cel ogólny

Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem.
Zachęcenie do codziennej modlitwy.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, kiedy może rozmawiać z Panem Bogiem,
- wyjaśnia, czym jest modlitwa,
- wskazuje, w jaki sposób mamy się zwracać do Pana Boga na modlitwie.

Metody

Śpiew (z gestami), niedokończone zdanie, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, recytacja (z gestami).

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca modlące się dziecko.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

WPROWADZENIE

Dzieci kończą zdanie: Lubię rozmawiać z...

Lubimy rozmawiać z rodzicami, rodzeństwem, kolegami i koleżankami.

- O czym możemy rozmawiać?

Opowiadamy o tym, co nas interesuje, o swoich radościach i smutkach, o tym, co wydarzyło się w naszym życiu.

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg chce, abyśmy również z Nim rozmawiali. Rozmowę z Panem Bogiem nazywamy modlitwą. Pan Bóg uczy nas, jak mamy się modlić.

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego:

„(...) Wy zatem tak się módlcie: Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech się święci imię Twoje!” (Mt 6,8c-9).

– Jak mamy mówić do Pana Boga?

(memoryzacja tekstu biblijnego)

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej modlące się dziecko.

Pan Bóg bardzo nas kocha i pragnie spotykać się z nami. W każdej chwili jest gotowy z nami porozmawiać.

Nauka modlitwy „Ojcze nasz”.

ZAKOŃCZENIE

- Co to jest modlitwa?
- Kiedy możemy rozmawiać z Panem Bogiem?

Pan Bóg pragnie, abyśmy z Nim jak najczęściej rozmawiali. Raduje się zawsze, kiedy rozmawiamy z Nim tak, jak potrafimy.

Nauka wiersza (można dołączyć gesty):

Jak to ładnie, jak to pięknie,
kiedy dziecko małe klęknie,
kiedy ładnie ręce złoży,
by Cię chwalić, dobry Boże.

Propozycja gestów:

Jak to ładnie, jak to pięknie, *(maszerujemy w kręgu)*

kiedy dziecko małe klęknie, *(zatrzymujemy się i klękamy)*
kiedy ładnie ręce złoży, *(składamy ręce jak do pacierza)*
by Cię chwalić, dobry Boże. *(wstajemy z rękami uniesionymi w górę)*

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

W wieczornym pacierzu podziękuj Bogu za Jego miłość i obecność w naszym życiu.

MODLITWA

Panie Boże, dziękujmy Ci za to, że możemy rozmawiać z Tobą w każdej chwili.

„Ojcze nasz”.

13. KOŚCIÓŁ DOMEM PANA BOGA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że kościół jest domem Pana Boga.

Zachęcenie do częstego spotykania się z Panem Bogiem w kościele.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- nazywa kościół domem Pana Boga,
- wyjaśnia, co to znaczy, że kościół jest domem Pana Boga,
- wskazuje, jak należy zachowywać się w kościele.

Metody

Gra dydaktyczna – układanie klocków, pogadanka, ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne, niedokończony rysunek, śpiew, zabawa „Idę ja” (z gestami).

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, klocki, ilustracja przedstawiająca dzieci modlące się w kościele, kartki z niedokończonym rysunkiem.

✠ MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Dzielimy dzieci na dwie grupy. Dzieci z pomocą katechety układają z klocków dom jednorodzinny oraz blok.

- Co ułożyliśmy z klocków?
- Co robimy w domu? (zwracamy uwagę dzieci na modlitwę rano, wieczorem...)

ROZWINIĘCIE

Na dzisiejszym spotkaniu porozmawiamy o wyjątkowym domu.

Katecheta pokazuje ilustrację, przedstawiającą dzieci modlące się w kościele.

- Co przedstawia ilustracja?
- Gdzie przyszły dzieci?
- Co dzieci robią w kościele?

Z Panem Bogiem spotykamy się w domu, na katechezie, na spacerze, podczas zabawy. Miejscem szczególnego spotkania z Bogiem jest kościół. Kościół to dom Boga.

Odczytanie tekstu z Pisma Świętego:

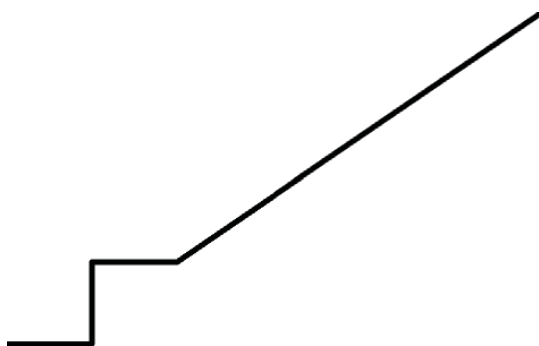
„Mój dom ma być domem modlitwy” (Mt 21,13).

- Jaki ma być dom Pana Boga?

Po odczytaniu fragmentu z Pisma Świętego i krótkiej rozmowie, katecheta zwraca się do dzieci:

Chciałem (am) narysować kościół, jakiego jeszcze nikt nie widział. Zacząłem (am) nawet rysować, ale stwierdziłem (am), że wy zrobicie to o wiele lepiej. Dokończcie te rysunki.

Dzieci otrzymują kartki typu:

Nauka piosenki: „Pan jest wśród nas”.

Pan jest wśród nas. (2 x)
O wzniesmy ręce, wielbiąc Jego imię.
Pan jest wśród nas.

ZAKOŃCZENIE

Pan Bóg czeka na nas w kościele. Cieszy się, gdy choć na chwilę przyjdziemy do Niego.

Zabawa z gestami: „Idę ja”

Idę ja. (pokazujemy na siebie)

Idziesz ty. (pokazujemy na inne osoby)

Raz, dwa, trzy. (klaskamy)

(Dzieci mogą maszerować w miejscu bądź w kole)

- Co należy zrobić, wchodząc do kościoła?
- Jak powinniśmy zachowywać się w kościele?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pamiętaj o odpowiednim zachowaniu się w kościele.

MODLITWA

Piosenka: „Pan jest wśród nas”.

14. RÓŻNE ZNAKI OBECNOŚCI PANA BOGA

Cel ogólny

Zapoznanie z prawdą, że w świecie jest wiele znaków obecności Pana Boga.

Kształtowanie postawy miłości i wdzięczności Panu Bogu za Jego obecność w naszym życiu.

Zachęcenie do dostrzegania znaków obecności Boga w świecie i dziękowania Bogu za nie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje znaki obecności Pana Boga w świecie,
- rozróżnia znaki obecności Pana Boga w świecie,
- wskazuje, jak możemy okazać wdzięczność Panu Bogu za Jego obecność wśród nas,
- wybiera sposób dziękowania Bogu za znaki Jego obecności w świecie.

Metody

Śpiew, recytacja (z gestami), analiza tekstu, analiza tekstu biblijnego, opowiadanie, pokaz, ekspozycja, rozmowa kierowana, ekspozycja, praca w grupach, gra dydaktyczna – puzzle.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca chłopca stojącego obok krzyża, obraz przedstawiający Pana Jezusa, figura Pana Jezusa, różaniec, książeczka do nabożeństwa, puzzle przedstawiające np. krzyż, różaniec.

MODLITWA

Piosenka: „Pan jest wśród nas”.

WPROWADZENIE

Odczytanie wiersza przez katechetę.

Nauka wiersza: (można dołączyć gesty)

Dobry Bóg kocha nas,
dał nam cały świat,
mówi o tym każda trawka,
mówi o tym każdy kwiat.

Mówią o tym gwiazdki złote
góry, rzeki, las,
że Bóg dobry dał nam wszystko,
bo Bóg kocha nas.

Propozycja gestów:

Dobry Bóg kocha nas, *(wznosimy prawą rękę w górę, wskazując na niebo, krzyżujemy ręce na piersi)*
dał nam cały świat, *(rysujemy w powietrzu duże koło)*
mówi o tym każda trawka, *(schylamy się, wykonujemy lewą ręką gest ukazywania na trawę)*
mówi o tym każdy kwiat. *(wykonujemy prawą ręką gest wskazania na kwiatek)*

Mówią o tym gwiazdki złote, *(ręce unosimy w górę, dłonie otwieramy i zamykamy)*
góry, rzeki, las, *(rysujemy w powietrzu górę, płynącą rzekę, choinkę)*
że Bóg dobry dał nam wszystko, *(wznosimy prawą rękę w górę, wskazując na niebo, rysujemy w powietrzu duże koło)*
bo Bóg kocha nas. *(wznosimy prawą rękę w górę, wskazując na niebo, krzyżujemy ręce na piersi)*

- Co dał nam Pan Bóg?
- Co mówi o tym, że Pan Bóg dał nam cały świat?
- Dlaczego Pan Bóg dał nam cały świat?

Cały świat stworzony przez Pana Boga jest znakiem Jego obecności.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu Pisma Świętego:

„Radośnie wykrzykuj na cześć Pana, cała ziemi, cieszcie się i weselcie, i grajcie!” (Ps 98,4).

- W jaki sposób powinniśmy okazywać Panu Bogu wdzięczność za to, co nam dał?

☺ ZAKOŃCZENIE

Opowiadanie katechety:

Ania mieszkała daleko od kościoła. Kiedyś rozchorowała się jej babcia. Ania pomyślała sobie, że skoro Pan Bóg jest wszędzie i wszystko widzi, to także wszystkich zna oraz pragnie z każdym rozmawiać. Nie namyślając się długo, poszła do pokoju, gdzie stała figurka Pana Jezusa, uklękła i powiedziała: „Panie Jezu, wiem, że jesteś ze mną, pomóż, aby babcia wyzdrowiała”. Ania w ten sposób modliła się, czyli rozmawiała z Bogiem.

- Co wydarzyło się u Ani w domu?
- O czym pomyślała Ania?
- Co zrobiła Ania?

Katecheta pokazuje ilustrację, przedstawiającą chłopca stojącego obok krzyża, obraz Pana Jezusa, figurę Pana Jezusa, różaniec, książeczkę do nabożeństwa itp. Poleca dzieciom, aby uważnie przyjrzały się ilustracji i przedmiotom.

Omówienie ilustracji i przedmiotów.

Pan Bóg bardzo nas kocha i dlatego daje nam różne znaki swojej obecności w świecie. W różny sposób możemy okazywać Panu Bogu miłość i dziękować Mu za Jego obecność w naszym życiu.

- Jak możemy dziękować Panu Bogu za Jego obecność wśród nas?
- O jakich znakach obecności Bożej mówiliśmy na dzisiejszym spotkaniu?

Układając puzzle, lepiej zapamiętamy poznane znaki obecności Pana Boga w świecie.

Katecheta dzieli dzieci na grupy, dzieci układają puzzle przedstawiające np. krzyż, różaniec.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Podziękuj Panu Bogu za to, że daje nam różne znaki swojej obecności w świecie.

MODLITWA

Podziękujmy Bogu za znaki, które nam zostawił, śpiewając: „Bóg blisko jest”.

15. DOBRE ZACHOWANIE W KOŚCIELE CIESZY PANA BOGA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że kościół jest domem Bożym.
Kształtowanie postawy właściwego zachowania w kościele.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że dobre zachowanie w kościele raduje Pana Boga,
- wyjaśnia, jakie zachowanie w kościele cieszy Pana Boga,
- wskazuje, w jaki sposób należy zachowywać się w kościele.

Metody

Śpiew (z gestami), ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Rzeźba”, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające różne domy i kościół, ilustracje ukazujące obecność Boga w kościele (np. kapłan sprawujący Mszę świętą, człowiek czytający Pismo Święte), czapka.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

WPROWADZENIE

Katecheta pokazuje dzieciom różne ilustracje przedstawiające domy i kościół. Omawia je z nimi.

- Po czym poznajemy kościół?
- Kto mieszka w kościele?

ROZWINIĘCIE

Kościół jest szczególnym miejscem, gdzie możemy spotkać się z Panem Bogiem. Posłuchajcie fragmentu z Pisma Świętego, który zachęca nas do odwiedzenia Pana Boga w kościele.

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Wejdźmy do Jego mieszkania” (Ps 132,7a).

- Co jest domem Pana Boga na ziemi?
- Co mamy uczynić, kiedy wchodzimy do mieszkania Pana Boga?

Pan Bóg jest obecny w kościele w różny sposób.

Katecheta pokazuje ilustracje ukazujące obecność Boga w kościele (np. kapłan sprawujący Mszę świętą, człowiek czytający Pismo Święte).

Omówienie ilustracji.

Kościół jest domem Pana Boga. Jest to miejsce, w którym należy zachowywać się w szczególny sposób.

ZAKOŃCZENIE

Zabawa „Rzeźba”.

Katecheta wybiera kilkoro dzieci, które po usłyszeniu cichej instrukcji zastygają w figury albo ruchem przedstawiają określone zachowanie.

Przykłady:

- dziecko poprawnie siedzi (nie kręci się, nie zakłada nogi na nogę),
- dziecko prawidłowo klęczy,
- chłopiec stoi grzecznie (ma zdjętą czapkę).

Dobrze poradziliście sobie z tym zadaniem, ale nie wystarczy wiedzieć, jak się zachować w kościele. Trzeba innym dawać dobry przykład. Kiedy będziecie w kościele, pamiętajcie o tym.

- Jak powinniśmy zachować się w kościele?
- Jakie zachowanie cieszy Pana Boga?

Pan Bóg cieszy się, gdy ludzie uwielbiają Go swoją codzienną pracą i modlitwą. Pragnie, aby szczególnie w niedzielę w specjalny sposób o Nim pamiętać. Modlitwa i uczestnictwo we Mszy świętej to najpiękniejszy dar dla Boga. Dlatego powinniśmy gromadzić się przy ołtarzu i wielbić naszego Stwórcę.

Wchodząc do kościoła, zaraz przy wejściu, święconą wodą kreślimy znak krzyża i przyklekamy, witając Pana Boga.

- W jaki sposób swoją obecnością w kościele radujemy Pana Boga?

Cieszymy Pana Boga, kiedy wspólnie śpiewamy pieśni.

Nauka refrenu piosenki: „Dzieckiem Bożym jestem ja”

Dzieckiem Bożym jestem ja, la la la.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Postaraj się dobrze zachowywać w kościele.

MODLITWA

Podziękujmy Panu Bogu za Jego obecność w kościele, śpiewając „Dzieckiem Bożym...”.

16. DOBROCIAŁ RADUJĘ SERCE PANA BOGA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że wolą Pana Boga jest nasza miłość do drugiego człowieka.

Zachęcenie do dobrego postępowania, które cieszy Pana Boga.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że dobre postępowanie raduje Pana Boga,
- objaśnia, w jaki sposób możemy radować Pana Boga,
- planuje dobrocią radować Pana Boga,
- proponuje sposoby realizacji przykazania miłości Boga i człowieka.

Metody

Śpiew (z gestami), opowiadanie, analiza tekstu, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, rozmowa kierowana, ekspozycja, techniki plastyczne, zabawa „Iskierka dobra”.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, tekst opowiadania, nagranie z piosenką, świeca, ilustracje przedstawiające np. dziecko, które sprząta swój pokój lub idzie po zakupy, plakat z narysowanymi dłońmi, duży arkusz papieru, małe kartki.

✠ MODLITWA

Piosenka: „Dzieckiem Bożym...”.

WPROWADZENIE

Katecheta czyta fragment opowiadania:

Z kuchni rozchodziły się wspaniałe zapachy. Babcia smażyła konfitury. Józio nie był głodny, bo przed chwilą jadł śniadanie, ale ciągle się kręcił w pobliżu.

- Poproszę coś do picia – nudził.
- Zmykaj szybciotko – powiedziała mama. – Jeśli chcesz, możesz pomóc tacie w ogrodzie.

- Zawołamy cię, gdy będziemy wkładać dżemy do słoików – dodała babcia.

Chłopiec zrobił smutną minę. Zorientował się jednak, że nic teraz nie dostanie, więc postanowił pobawić się. Wyciągnął nowe klocki i zaczął budować zamek według wzoru podanego na pudełku. Nie wszystko mu wychodziło, więc rozpoczynał wciąż od nowa, posapując z wysiłku. Miał już gotowe mury obronne, gdy rozległo się wołanie:

- Józiu, chodź do nas!

Poderwał się szybko, w pośpiechu rozrzucając niedokończoną wieżę. Popędził do kuchni. Za chwilę zajadał z talerzyka pyszne konfitury i uśmiechał się wesoło.

- Widzisz, jak dobrze zrobiłeś, że nam nie przeszkadzałeś – mówiła babcia – Mogłyśmy szybko się uwinąć z pracą i teraz wszyscy jesteśmy zadowoleni, prawda?

(Zofia Jasnota, „Józio Przedszkolak”, Olsztyn 1991, s. 36-38).

- Kto należy do rodziny Józia?
- O co Józio poprosił mamę?
- Co zrobił Józio, gdy mama nie mogła spełnić jego prośby?
- Za co babcia pochwaliła Józia?

W rodzinie Józia było miło i radośnie. Wszyscy byli dla siebie dobrzy. Jeśli w rodzinie panuje zgoda, wtedy cieszą się rodzice, babcia, siostra, ciocia.

- Jak myślicie, kto jeszcze się cieszy?

ROZWINIĘCIE

Za chwilę dowiemy się, co należy czynić, aby sprawiać radość Panu Bogu.

Katecheta czyta tekst z Pisma Świętego:

„Przykazanie nowe daję wam, byście się wzajemnie miłowali” (J 8,29).

- Co nakazuje nam Pan Jezus?

Pan Jezus pragnie, aby nasze serca były dobre, i chce, abyśmy Go naśladowali.

Nauka piosenki z gestami: „Cieszę się, Alleluja”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Cieszę się, Alleluja,
całym ciałem chwałę Panu oddawać chcę.
Ręką prawą, ręką lewą, nogą prawą,
nogą prawą, nogą lewą też.

Propozycja gestów do piosenki:

Cieszę się, Alleluja, *(stoimy w kręgu, uśmiechamy się do osoby stojącej obok, wznosimy ręce w górę)* (x2)

całym ciałem chwałę Panu oddawać chcę. *(tańczymy tak, jak potrafimy)*

Ręką prawą, ręką lewą, nogą prawą, *(katecheta kieruje – wyciągamy do przodu rękę prawą i lewą, nogę prawą)*

nogą prawą, nogą lewą też. *(katecheta kieruje – wyciągamy do przodu najpierw prawą, a potem lewą nogę)*

ZAKOŃCZENIE

- W jaki sposób możemy czynić dobro?

Katecheta pokazuje ilustracje przedstawiające np. dziecko, które sprząta swój pokój lub idzie po zakupy, i omawia je z dziećmi.

- Co możemy zrobić dla kogoś, kto jest smutny?
- W jaki sposób możemy sprawić innym radość?

Bardzo dużo możemy uczynić uśmiechem i dobrym słowem.

Katecheta pokazuje plakat z narysowanymi dłońmi. Rozdaje dzieciom kartki. Dzieci odrysowują na kartce swoje dłonie, symbolizujące dobre uczynki.

Kartki z narysowanymi dłońmi dzieci przyklejają na dużym arkuszu papieru, na którym jest umieszczone serce z napisem „Bóg”.

Propozycja planszy:

Zabawa „Iskierka dobra”.

Dzieci ustawiają się w kręgu i trzymają się za ręce. Katecheta wyjaśnia, że przekaże teraz wszystkim iskierkę dobra. Ścisła mocniej rękę dziecka stojącego po prawej stronie. Dzieci w milczeniu przekazują sobie uścisk. Iskierka wraca do katechety.

Od Pana Boga otrzymaliśmy umiejętność pomagania drugiemu człowiekowi. Czyniąc dobro, stajemy się do Niego podobni.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomyśl i narysuj, co dobrego możesz uczynić dla Pana Boga i ludzi.

Pomódl się:

Panie Boże, pomagaj nam czynić dobro, a przez to okazywać, jak bardzo Cię kochamy.

MODLITWA

Piosenka: „Cieszę się, Alleluja”.

17. PAN BÓG MÓWI DO NAS W PIŚMIE ŚWIĘTYM

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pismo Święte jest Księgą, w której Pan Bóg mówi do człowieka.

Kształtowanie postawy szacunku dla księgi Pisma Świętego.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pismo Święte jest Księgą, w której Pan Bóg mówi do człowieka,
- objaśnia, co to jest Pismo Święte,
- wskazuje, że należy okazywać szacunek dla Pisma Świętego.

Metody

Pokaz, pogadanka, opowiadanie, analiza tekstu, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, koperta, ilustracja przedstawiająca kapłana czytającego Pismo Święte i dzieci słuchające słowa Bożego, ilustracja przedstawiająca rodzinę czytającą Pismo Święte.

✠ MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Katecheta pokazuje kopertę i pyta, co jest w kopercie.

Lubimy dostawać listy. Czytamy je z radością i zainteresowaniem. Dowiadujemy się z nich o życiu naszych bliskich, ich radościach i problemach.

Katecheta opowiada:

Tatuś wyjechał służbowo na kilka dni. Nigdy przedtem nie wyjeżdżał na tak długo. W domu jest jakoś smutno. Mamusia bardzo się stara i dzieciom jest z nią dobrze, ale tatusia brak. Nagle przychodzi pan listonosz. Przynosi dwie kolorowe pocztówki dla Krysi i Jurka i list dla mamusi. W liście tatuś opisał, co robi i gdzie jest, a na pocztówkach do Krysi i Jurka były dobre słowa, żeby dzieci były grzeczne i słuchały mamusi.

- Kto wyjechał z domu?
- Jak czuła się mama i dzieci po wyjeździe taty?
- Co przyniósł listonosz?
- Co napisał tata do dzieci?
- Jak zachowywały się dzieci po otrzymaniu wiadomości od taty?

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg, który jest naszym najlepszym Ojcem, każdemu dziecku daje wskazówki, jak powinno postępować.

- Jaka Księga mówi nam o Bogu?

Księgą mówiącą o Panu Bogu jest Pismo Święte. Pismo Święte jest „listem” Boga skierowanym do każdego z nas. Bóg chce nam powiedzieć, jak bardzo nas kocha i jak pragnie naszego szczęścia. W tym „liście” wskazuje, jak powinniśmy postępować. Czytając Pismo Święte, słuchamy głosu Pana Boga.

Wyjaśnienie słowa „błogosławieni” – błogosławieni tzn. szczęśliwi.

Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego:

„błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je” (Łk 11,28).

- Do czego wzywa nas Pan Bóg tymi słowami?
- Kogo Pan Jezus nazwał błogosławionymi?

W Piśmie Świętym Pan Bóg mówi, jak żyć, aby być szczęśliwym na ziemi.

ZAKOŃCZENIE

Katecheta, trzymając Pismo Święte, pyta:

- Jak powinniśmy odpowiedzieć Panu Bogu na Jego „list” skierowany do nas?

Katecheta pokazuje ilustrację przedstawiającą kapłana czytającego Pismo Święte i dzieci słuchające słowo Boże oraz ilustrację przedstawiającą rodzinę czytającą Pismo Święte i omawia je z dziećmi.

Możemy słuchać słów Pisma Świętego na katechezie, ale w sposób szczególnie przemawia do nas Pan Bóg w kościele.

- Jak powinniśmy słuchać słowa Bożego?

Lepiej poznamy Boga oraz Jego troskę o nas, gdy będziemy uważnie słuchać słowa Bożego.

Nauka wiersza: „Pismo Święte, Księga święta”.

Pismo Święte, Księga święta,
każde dziecko to pamięta.
Słowo Boże tam spisane,
kto go słucha, niechaj wstanie.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Poproś rodziców, by przeczytali fragment Pisma Świętego, i zastanówcie się wspólnie, co Pan Bóg chce nam przekazać.

MODLITWA

Dziękujmy Ci, Panie Boże, za to, że mówisz do nas.

Wiersz: „Pismo Święte, Księga święta”.

18. ANIOŁOWIE I ŚWIĘCI CHWAŁĄ BOGA

Cel ogólny

Przedstawienie prawdy, że aniołowie i święci chwalą Boga.
Ukazanie prawdy, że Bóg każdego człowieka powołuje do świętości.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, kogo nazywamy świętym,
- wyjaśnia, kim jest anioł,
- wskazuje, że aniołowie i święci wychwalają Boga,
- uzasadnia, dlaczego należy naśladować świętych.

Metody

Śpiew (z gestami), zabawa „Podróż”, ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, celebrowanie, medytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, plansza z ilustracjami przedstawiającymi Pana Jezusa i świętych i aniołów, nagranie rytmicznej muzyki, nagranie z piosenką.

MODLITWA

Piosenka: „Cieszę się, Alleluja”.

WPROWADZENIE

Katecheta przed katechezą umieszcza na planszy ilustrację przedstawiającą Pana Jezusa, a wokół niej ilustracje przedstawiające świętych i aniołów. Planszę zasłania.

Zabawa „Podróż”.

Dziś zapraszam was w podróż.

- Jakim środkiem transportu chcecie podróżować?

Dzieci poruszają się po sali w takt odtwarzanej, rytmicznej muzyki, naśladując samolot, pociąg. Po zabawie dzieci gromadzą się przy zastawionej planszy.

Katecheta odśłania planszę, dzieci przyglądają się przez chwilę obrazom.

- Kto jest w niebie najważniejszy?
- Jak nazywają się inni mieszkańcy nieba?

Nauka piosenki z gestami: „Święty, Święty Uśmiechnięty” (zespołu „Arka Noego”).

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Taki duży, taki mały może świętym być.
Taki gruby, taki chudy może świętym być.
Taki ja i taki ty może świętym być.
Taki ja i taki ty może świętym być.

Święty kocha Boga, życia mu nie szkoda.
Kocha bliźniego jak siebie samego.

Propozycja gestów do piosenki:

Taki duży, taki mały *(stajemy w kręgu, wspinamy się na palce, podnosimy ręce w górę, kucamy, ręce opuszczamy w dół)*
może świętym być. *(nad głową rysujemy koło)*
Taki gruby, taki chudy *(łączymy swoje dłonie, oddalamy je od siebie i przybliżamy)*
może świętym być. *(nad głową rysujemy koło)*
Taki ja i taki ty *(pokazujemy na siebie i na osobę stojącą obok)*
może świętym być. *(nad głową rysujemy koło)*
Taki ja i taki ty *(pokazujemy na siebie i na osobę stojącą obok)*
może świętym być. *(nad głową rysujemy koło)*

ROZWINIĘCIE

Niebo – to przebywanie z Bogiem, aniołami i świętymi.

Anioł jest bardzo blisko każdego z nas. Pomaga nam w trudnościach, strzeże nas od złego i przekazuje nam wolę Boga.

Święci – to także przyjaciele Pana Boga. Przebywają blisko Niego. Są bardzo szczęśliwi i radośni. Wcześniej żyli na ziemi tak jak my. Kochali Boga i ludzi, naśladowali Pana Boga w dobroci.

Katecheta czyta fragment z Pisma Świętego:

„Bądźcie świętymi, ponieważ Ja jestem święty!” (Kpł 11,44b).

- Jaki jest Pan Bóg?
- Do czego nas wzywa Pan Bóg tymi słowami?

Bóg Ojciec, który kocha każdego z nas, pomaga nam w drodze do nieba.

ZAKOŃCZENIE

Naśladowujemy świętych, gdy każdego dnia staramy się być lepsi i czcimy Boga. To Bóg sprawia, że możemy stawać się lepszymi i być świętymi.

- Co należy robić, żeby być świętym?

Jest taki dzień, w którym w sposób szczególny cieszymy się, że święci są szczęśliwi z Panem Bogiem w niebie. Jest to 1 listopada, dzień nazywany uroczystością Wszystkich Świętych. Jest to święto wszystkich mieszkańców nieba.

Poprośmy naszych świętych, aby pomogli nam być lepszymi.

Np.

- Święta Anno, módl się za nami.
- Święta Agnieszko, módl się za nami.
- Święta Elżbieta, módl się za nami.
- Święty Józefie, módl się za nami.
- Święty Macieju, módl się za nami.
- Święty Franciszku, módl się za nami.

Katecheta proponuje, aby każde dziecko wybrało sobie jedną osobę: koleżankę, kolegę, siostrę, brata, mamę, tatę itp., i stało się chociaż

przez jeden dzień jej „aniołem stróżem”. Tego dnia powinno starać się opiekować tą osobą i pomagać jej. Warunek: ta osoba nie może o tym wiedzieć.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Poproś rodziców, aby opowiedzieli Ci o wybranym świętym.

MODLITWA

Piosenka: „Święty, Święty Uśmiechnięty”.

19. PAMIĘTAMY O SWOICH BLISKICH ZMARŁYCH

Cel ogólny

Kształtowanie postawy szacunku wobec zmarłych i pamięci o nich.
Ukazanie potrzeby modlitwy za zmarłych.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- przytacza treść modlitwy za zmarłych: „Wieczny odpoczynek”,
- wyjaśnia, jak należy zachować się na cmentarzu,
- wskazuje na potrzebę modlitwy za zmarłych,
- stwierdza, że należy pamiętać o bliskich zmarłych.

Metody

Śpiew (z gestami), pogadanka, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, pokaz, celebrowanie, medytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca cmentarz i ludzi przy grobach swoich bliskich, znicz.

MODLITWA

„Ojcze nasz” lub piosenka z gestami: „Święty, Święty Uśmiechnięty”.

WPROWADZENIE

Katecheta nawiązuje do poprzedniej katechezy.

- Gdzie mieszkają aniołowie i święci?

Niebo to przebywanie z Bogiem, aniołami i świętymi. Bóg kocha każdego z nas, dlatego pomaga nam dostać się do nieba. Jest taki dzień,

w którym szczególnie cieszymy się, że święci są szczęśliwi z przebywania z Panem Bogiem. Jest to 1 listopada – uroczystość Wszystkich Świętych.

Każdy z nas jest szczęśliwy, gdy może w każdej chwili zwrócić się o pomoc, radę i pocieszenie do kogoś, kogo kocha. Są to najbliżsi nam ludzie: rodzice, rodzeństwo czy dziadkowie. Cieszymy się, gdy ci, z którymi mieszkamy, są dla nas mili, okazują sobie miłość i wzajemnie sobie pomagają. Jednak są i takie chwile, gdy ktoś z tych najbliższych umiera. Istnieją szczególne miejsca, w których pamiętamy o zmarłych z naszych rodzin.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej cmentarz i ludzi przy grobach swoich bliskich.

- Jak nazywa się to miejsce, które przedstawia ilustracja?
- O kim pamiętamy, będąc na cmentarzu?
- Jak powinniśmy zachowywać się na cmentarzu?

Cmentarz jest miejscem spoczynku zmarłych. Na cmentarzu powinniśmy zachowywać ciszę. Nie wolno tu biegać ani krzyczeć. Na grobach kładziemy kwiaty, zapalamy znicze i modlimy się za bliskich zmarłych. Okazujemy w ten sposób, że o nich pamiętamy.

ROZWINIĘCIE

Jest taki dzień, gdy w sposób szczególny pamiętamy o tych zmarłych, którzy jeszcze nie przebywają z Bogiem w niebie. Obchodzimy go 2 listopada, po uroczystości Wszystkich Świętych.

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego.

Pan Bóg mówi:

„Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (J 11,25b).

- Co mówi Pan Bóg?

Pan Bóg pragnie, abyśmy wszyscy zamieszkali w Jego domu. Dlatego powinniśmy kochać Pana Boga i ludzi. Śmierć jest tylko przejściem

do nowego życia, które zmienia się, ale się nie kończy. Niektórzy z naszych bliskich zmarłych jeszcze czekają na spotkanie z Bogiem.

ZAKOŃCZENIE

Po śmierci bliskiej osoby odczuwamy smutek, ale wierzymy, że nasza modlitwa pomoże jej dostać się do nieba. Dlatego prosimy Pana Boga, by nasi bliscy zmarli jak najszybciej mogli przebywać z Nim, z aniołami i świętymi.

Nauka modlitwy:

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen”.

Zachęcamy dzieci, by odwiedzając z rodzicami cmentarz, pomodliły się za zmarłych modlitwą, którą poznały na katechezie.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Będąc na cmentarzu, pomódl się za zmarłych.

MODLITWA

Katecheta pokazuje i zapala znicz.

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci. Niech odpoczywają w pokoju wiecznym. Amen”.

III. BÓG DAŁ NAM JEZUSA

20. W ADWENCIE OCZEKUJEMY NA PANA JEZUSA

Cel ogólny

Ukazanie Adwentu jako czasu przygotowania się na narodzenie Pana Jezusa.

Wzbudzenie pragnienia dobrego przeżycia Adwentu.

Kształtowanie postawy oczekiwania na narodzenie Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że w Adwencie oczekujemy na narodzenie Pana Jezusa,
- wyjaśnia, czym jest Adwent,
- wskazuje symbole adwentowe,
- opowiada, jak powinniśmy przygotować się na spotkanie z Panem Jezusem.

Metody

Opowiadanie, analiza tekstu, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, pokaz, rozmowa kierowana, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, świeca roratka.

MODLITWA

„Aniele Boży”.

WPROWADZENIE

Katecheta opowiada:

Pewnego dnia babcia zadzwoniła do mamy Karolinki i powiedziała, że przyjdzie ich odwiedzić. Cała rodzina, czyli mama, tata, Karolinka i jej brat Adaś, z radością oczekiwała na przyjazd babci. Mama posprzątała mieszkanie i upiekła ciasto, tata zrobił zakupy, dzieci poukładały zabawki w swoim pokoju i odświeżnię się ubrały. Kiedy nadszedł czas przyjazdu babci, wszyscy z radością oczekiwali na spotkanie.

- Na kogo czekała Karolinka z bratem i rodzicami?
- Co przygotowała mama na przyjazd babci?
- Co zrobiły dzieci w swoim pokoju?
- Jak przygotowały się dzieci do przyjazdu babci?

ROZWINIĘCIE

Dawno temu ludzie oczekiwali na spotkanie z Panem Jezusem. Modlili się wtedy słowami:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Przyjdź, Panie Jezu!” (Ap 22,20b).

- O co modlili się ludzie?

(memoryzacja tekstu biblijnego)

Ten czas, kiedy czekamy na narodzenie Pana Jezusa, to Adwent. Z wielką radością czekała na narodzenie Pana Jezusa Maryja, Jego Matka. Maryję, która oczekiwała na przyjście Jezusa, symbolizuje świeca – roratka, którą zapalamy w Adwencie, na Mszy świętej, zwanej Roratami.

Katecheta pokazuje roratkę.

- Jak nazywamy czas, w którym czekamy na narodzenie Pana Jezusa?
- Jak nazywa się świeca, która jest zapalana w Adwencie i symbolizuje Matkę Bożą?

ZAKOŃCZENIE

- Jak powinniśmy przygotować się na przyjście Pana Jezusa?

Nauka wiersza: „Przyjdź Dzieciątko”.

Przyjdź Dzieciątko, przyjdź kochane,
gwiazdka niech zaświeci.

Przyjdź Dzieciątko, przyjdź kochane,
proszą wszystkie dzieci.

W Adwencie, czekając na przyjście Pana Jezusa, postarajmy się być grzeczniejsi, bardziej słuchać mamy i taty, zgodnie bawić się z innymi dziećmi, zmieniać swoje postępowanie na lepsze.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Poproś rodziców, aby uczestniczyli z Tobą w Roratach.

MODLITWA

Wiersz: „Przyjdź Dzieciątko” lub dzieci powtarzają za katechetą słowa: „Przyjdź, Panie Jezu”.

21. MARYJA WYBRANA NA MATKĘ PANA JEZUSA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Maryja została wybrana na Matkę Jezusa.
Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec Boga na wzór Maryi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- nazywa Maryję Matką Jezusa,
- podaje, kogo Pan Bóg wybrał na Matkę Jezusa,
- wyjaśnia, w jaki sposób Maryja dowiedziała się, że zostanie Matką Jezusa,
- planuje modlitwę do Maryi – Matki Jezusa.

Metody

Opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, śpiew (z gestami), zabawa „Kolory”, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obraz przedstawiający Zwiastowanie, nagranie z piosenką, piłka.

✠ MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”. *(do połowy)*

(jeśli dzieci nie znają – nauka modlitwy)

WPROWADZENIE

- Na kogo czekamy w Adwencie?
- Jak nazywa się zapalona w Adwencie świeca, która symbolizuje Matkę Bożą?

Adwent to czas oczekiwania na przyjście Pana Jezusa. Najbardziej na Jego przyjście czekała Maryja.

ROZWINIĘCIE

Katecheta opowiada dzieciom o wydarzeniu Zwiastowania.

Dawno temu w miasteczku Nazaret żyła młoda dziewczyna, która miała na imię Maryja. Każda chwila w życiu Maryi była wypełniona modlitwą. Maryja nigdy nie uczyniła nic złego.

Pewnego dnia, niespodziewanie, przyszedł do Maryi Anioł Gabriel. W pierwszej chwili Maryja przestraszyła się. Anioł powiedział do Niej takie słowa: „Bądź pozdrowiona pełna łaski, Pan jest z Tobą” – i skłonił się nisko. „Bóg wybrał Cię, Maryjo, abyś urodziła Jego Syna” – dodał.

Maryja była bardzo skromna i zawstydzona. Anioł czekał na Jej odpowiedź. Maryja zgodziła się zostać Matką Pana Jezusa, ponieważ kochała Boga.

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego:

„Anioł wszedł do Niej i rzekł: <Bądź pozdrowiona pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami>” (Łk 1,28).

Maryja odpowiedziała: „<Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!> Wtedy odszedł od Niej anioł” (Łk 1,38).

Katecheta pokazuje obraz przedstawiający Zwiastowanie i omawia go z dziećmi.

- Gdzie mieszkała Maryja?
- Jaka była Maryja?
- Kto przyszedł do Maryi?
- Co powiedział Anioł?
- Jaka była odpowiedź Maryi?

Katecheta włącza nagranie piosenki: „Ona powiedziała Tak”.

Nauka piosenki z gestami:

Kim jest ta i kto to jest? Bogu spodobała się.

Najukochańsza ze wszystkich mam Zbawiciela urodziła nam.

Tak tak tak tak tak tak – Ona powiedziała: „Tak”. *(dzieci podskakują w górę w rytm śpiewu)*

Tak tak tak tak tak tak – Ona powiedziała: „Tak”. (*dzieci podskakują w górę w rytm śpiewu*)

ZAKOŃCZENIE

Zabawa „Kolory”.

Dzieci ustawiają się w kole, a następnie – tak jak w zabawie w „kolory” – na rzut piłką zamiast kolorów wypowiadają słowa, które zapamiętały z katechezy np. Anioł, Nazaret, czyste serce.

Każdy z nas powinien naśladować Maryję w Jej posłuszeństwie.

- Jak możemy to uczynić?
- W jaki sposób możemy podziękować Maryi za to, że została Matką Pana Jezusa?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Wykonaj dobry uczynek i pomyśl przy tym z wdzięcznością o swojej mamie.

MODLITWA

Piosenka: „Ona powiedziała Tak”.

22. POZNAJEMY POSTAĆ ŚWIĘTEGO MIKOŁAJA

Cel ogólny

Zapoznanie z postacią świętego Mikołaja.

Kształtowanie postawy wdzięczności względem ludzi za otrzymane dary.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje przykłady dobrych uczynków sprawiających innym radość,
- wyjaśnia, kim był święty Mikołaj,
- opowiada, czym zasłynął św. Mikołaj,
- stwierdza, że czynienie dobra sprawia wiele radości.

Metody

Śpiew (z gestami), rozmowa kierowana, modlitwa spontaniczna, zagadka, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Niespodzianka”, techniki plastyczne, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca św. Mikołaja (biskupa), kartki (format A4).

✠ MODLITWA

Piosenka z gestami: „Święty, Święty Uśmiechnięty”.

WPROWADZENIE

- Kto z was lubi dostawać prezenty?
- Dlaczego lubimy dostawać prezenty?
- Kiedy otrzymujemy prezenty?

Pomyślmy przez chwilę o tych, którzy dają nam prezenty.

Krótką spontaniczną modlitwą dziękczynną do Boga Ojca.

Katecheta zadaje dzieciom zagadkę, której rozwiązaniem jest „Święty Mikołaj”.

Wszystkie dzieci go kochają,
bo prezenty od niego dostają.

– Kto to jest?

Dzisiaj będziemy mówić o św. Mikołaju.

– Kiedy obchodzimy imieniny św. Mikołaja?

6 grudzień – to dzień dobroci. W tym dniu przychodzi do nas św. Mikołaj – wyczekiwany gość, który przynosi prezenty i sprawia dużo radości. Posłuchajcie, kim był św. Mikołaj.

Opowiadanie katechety o św. Mikołaju.

Dawno, dawno temu, żył pewien chłopiec imieniem Mikołaj. Chętnie pomagał ludziom starszym, chorym i biednym. Dzielił się z nimi tym, co posiadał. Chciał być podobny do Pana Jezusa. Został kapłanem, a potem biskupem. Ponieważ kochał Pana Jezusa i ludzi, starał się pomagać wszystkim. Nie chciał, aby go chwalono, dlatego czynił to najczęściej w tajemnicy. Wychodził nocą w przebraniu i szedł do domu, w którym mieszkali biedni ludzie. Przez otwarte okno wrzucał worek z ubraniami lub jedzeniem albo zostawiał paczkę pod drzwiami. Długo nikt nie wiedział, kim jest ten, kto wszystkim pomaga. Pewnej nocy Mikołaja rozpoznano. Prosił jednak, aby nie rozgłaszano jego tajemnicy. Pewnego razu w jego mieście wybuchła klęska głodu. Ludzie biegli do biskupa Mikołaja z głodującymi dziećmi i wołali: „Pomóż nam! |Módl się! Inaczej nasze dzieci umrą!”. I Mikołaj modlił się z nimi. Wtedy pojawiły się nagle na morzu statki pełne worków zboża. Ale kapitan nie chciał wydać ziarna. „Tylko za pieniądze lub złoto!” – wołał. Wówczas Mikołaj poszedł do swojego dużego kościoła, zebrał całe złoto i srebro, jakie znalazł i zaniósł je kapitanowi. Ten wydał tyle worków zboża, że wszyscy mieli co jeść i zostało jeszcze dosyć ziarna dla siewcy na nowe ziarno i nowy chleb. Taki był Mikołaj.

(oprac. na podstawie: Wilki Hoffsümmer, „3x30 pomysłów nabożeństw, katechezy w przedszkolu i w szkole”, wyd. Jedność, Kielce 2004).

Katecheta pokazuje ilustrację przedstawiającą św. Mikołaja (biskupa) i omawia ją.

- Kim był św. Mikołaj?
- Co robił św. Mikołaj?
- Dlaczego pomagał wszystkim?

ROZWINIĘCIE

W Piśmie Świętym czytamy:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi” (1P 1,15).

- Do czego zachęcają nas te słowa?

Pan Bóg kocha każdego z nas. Wskazuje, jak mamy postępować, abyśmy byli szczęśliwi i radośni.

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Bądźcie świętymi, ponieważ Ja jestem święty!” (Kpł 11,44b).

„Bądźcie miłosierni, jak Ojciec wasz jest miłosierny” (Łk 6,36).

- Co Pan Bóg mówi do nas?
- Dlaczego mamy być święci i miłosierni?
- Co to znaczy „być miłosiernym”?

Każdy z nas może zostać świętym, jeżeli będzie czynił dobro i kochał Pana Boga.

ZAKOŃCZENIE

Zabawa „Niespodzianka”.

Katecheta rozdaje dzieciom kartki. Poleca, aby narysowały coś ładnego, radosnego, np. kwiatek, serce, uśmiech. Po wykonaniu zadania

dzieci składają rysunki tak, aby nie było ich widać, i na słowo „start” podają je dziecku po prawej stronie. Na polecenie katechety dzieci zaglądają do środka.

Dzień św. Mikołaja jest nie tylko po to, abyśmy czekali na prezenty. Każdy z nas może być „dobrym mikołajem”, który swoim najbliższym zrobi miłą niespodziankę.

– Co możemy zrobić dla swoich najbliższych?

Nauka wiersza: „Dobry święty Mikołaju”.

Dobry święty Mikołaju, patrz jak dzieci Cię kochają!
Ty pamiętasz o nas w niebie, my modlimy się do Ciebie.
Naucz dzieci kochać Boga i dla innych dobrym być,
jaka jest do nieba droga, jak na ziemi trzeba żyć.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Podziękuj bliskim za otrzymane dary.

MODLITWA

Poprosimy św. Mikołaja, aby pomógł nam czynić dobro.

Wiersz: „Dobry święty Mikołaju”.

23. PRZYGOTOWUJEMY SWOJE SERCA DLA PANA JEZUSA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że czyste i dobre serce jest największym darem dla Jezusa.

Kształtowanie gotowości niesienia pomocy innym.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że czyste i dobre serce jest największym darem dla Jezusa,
- wyjaśnia, że przez dobre uczynki przygotowujemy serce dla Jezusa,
- wybiera sposoby okazywania innym pomocy,
- uzasadnia potrzebę pokonywania lenistwa.

Metody

Opowiadanie, analiza tekstu, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Zgadnij”, pantomima, rozmowa kierowana, techniki plastyczne, śpiew.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca chłopca sprzątającego zabawki, kolorowy papier.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo” (do połowy).

WPROWADZENIE

Zbliżają się święta Bożego Narodzenia. Pan Jezus chce przyjść do każdego człowieka. Dlatego nasze serca muszą być czyste i dobre.

Opowiadanie katechety:

Przykro było Krzysiu, że mama kazała mu składać rozrzucone przez siostrzyczkę zabawki.

– Ja ciągle muszę sprzątać po Ani. Wolałbym być ptakiem, bo bym tylko fruwał i śpiewał – powiedział do mamy.

– Czy ptaki naprawdę nie pracują? Widziałam kiedyś dwie jaskółki. Budowały gniazdo wysoko pod dachem. Nosiły w dziobach glinę, wodę i różne słomki. Dużo razy wracały, zanim zbudowały gniazdo. Były bardzo zmęczone. Siadały na gałązkach, żeby odpocząć. Nawet zamykały oczka ze zmęczenia. Krzysiu, ty masz dwie zdrowe ręce, większe niż dzióbek jaskółki. Możesz nimi dużo udźwignąć – powiedziała mama.

Krzysio przypomniał sobie właśnie małą pszczołkę i to, jak bardzo się trudziła przy noszeniu miodu do ula.

– Mamusiu – powiedział – ja cię bardzo przepraszam. Już idę posprzątać zabawki. Mam przecież zdrowe ręce. Mogę zrobić dużo pięknych rzeczy dla ciebie, taty, babci i moich kolegów.

– Dlaczego Krzyś chciał być ptakiem?

– O czym opowiedziała Krzysiówi?

– Co chłopiec w sobie pokonał?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej chłopca sprzątającego zabawki.

ROZWINIĘCIE

Otrzymaliśmy niedawno prezenty od świętego Mikołaja. Wy także możecie sprawić wielką radość innym swoim zachowaniem. Będzie to wspaniały prezent i przygotowanie naszego serca na spotkanie z Jezusem.

Wstańcie i uważnie posłuchajcie słów Pana Jezusa, który zachęca nas do czynienia dobra.

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego:

„(...) Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (Mt 25,40).

– Komu mamy pomagać?

– Jakie uczynki podobają się Panu Jezusowi?

ZAKOŃCZENIE

Zabawa „Zgadnij” – pantomima.

Dziecko pokazuje gestami, jaki dobry uczynek może zrobić w przedszkolu dla swoich kolegów i koleżanek. Reszta dzieci odgaduje. Kto zgadnie, pokazuje pantomimę jako następny.

Nasza radość z oczekiwania na narodzenie Jezusa jest wielka i z dnia na dzień będzie jeszcze mocniejsza. Już dziś pokażemy Jezusowi, że nasze serca czekają na Niego z radością. Gdy nasze serca czekają na narodzenie Jezusa, nasze ręce nie mogą być bezczynne. Znakiem naszych oczekujących serc niech będą serca, które wykonacie z kolorowego papieru.

Dzieci wycinają serca z kolorowego papieru. Później mogą je położyć pod choinką w przedszkolu, szkole lub w domu.

Nauka piosenki: „Sercem kocham Jezusa”.

Sercem kocham Jezusa,
Sercem kocham Jezusa.
Zawsze będę Go kochać,
On pierwszy ukochał mnie.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Wykonaj dobry uczynek.

MODLITWA

Piosenka: „Sercem kocham Jezusa”.

24. PAN JEZUS URODZIŁ SIĘ W BETLEJEM

Cel ogólny

Zapoznanie z opisem narodzenia Pana Jezusa w Betlejem.

Wzbudzenie radości z narodzenia Pana Jezusa.

Kształtowanie postawy właściwego przygotowania się do narodzenia Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Jezus urodził się w Betlejem,
- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus urodził się w Betlejem,
- opowiada o narodzinach Jezusa.

Metody

Rozmowa kierowana, opowiadanie, analiza tekstu, inscenizacja, śpiew, techniki multimedialne, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, żłóbek, figurka Dzieciątka Jezus, przebrania dla Józefa, Maryi, Anioła, nagranie z kolędą.

✠ MODLITWA

„Przyjdź, Panie Jezu”.
(dzieci powtarzają za katechetą)

WPROWADZENIE

- Kogo Pan Bóg wybrał na Matkę Jezusa?
- Kto powiedział Maryi, że została wybrana na Matkę Pana Jezusa?

Maryja została wybrana przez Boga na Mamę Jezusa. Tatą Jezusa jest Bóg. Pan Bóg wybrał jednak dla Jezusa opiekuna, który miał

na imię Józef. Był on bardzo dobrym człowiekiem i kochał Boga, dlatego został przez Boga wybrany.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie katechety:

Maryja i Józef mieszkali w Nazarecie, musieli jednak opuścić swoje miasto, aby udać się do Betlejem. Po długiej i ciężkiej wędrówce dotarli na miejsce. Szukali noclegu. Nigdzie nie było wolnych miejsc, więc przenocowali w stajence. Tej właśnie nocy urodził się Jezus.

- W jakiej miejscowości mieszkali Maryja i Józef?
- Dokąd udała się Maryja z Józefem?
- Gdzie urodził się Pan Jezus?

Posłuchajmy, co o narodzeniu Pana Jezusa mówi Pismo Święte.

Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego:

„Porodziła swego (...) Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie” (Łk 2,7).

Inscenizacja.

Żłóbek z siankiem ustawiamy w centralnym miejscu sali. Chętne dzieci przebierają się za Józefa, Maryję i Anioła i ustawiają się przy żłóbku, w którym leży figurka Dzieciątka Jezus. Pozostali tworzą koło, otaczając żłóbek i przebrane dzieci. Wszyscy trzymają się za ręce i śpiewają kolędę.

Nauka kolędy: „Dzisiaj w Betlejem”.

(można odtworzyć nagranie z kolędą)

Dzisiaj w Betlejem, dzisiaj w Betlejem
wesoła nowina,
że Panna czysta, że Panna czysta
porodziła Syna.

Ref. Chrystus się rodzi, nas oswobodzi,
Anieli grają, króle witają,

pasterze śpiewają, bydłęta klękają,
cuda, cuda ogłaszają.

Pan Jezus urodził się dla nas. Kocha nas i swoim narodzeniem przynosi nam radość, pokój i szczęście.

ZAKOŃCZENIE

Recytacja i analiza wiersza:

Gdy zapada grudniowa noc,
w każdym domu choinka świeci.
Przyjdź, o Jezu do naszych serc,
bo kochają Cię wszystkie dzieci.

Cieszymy się z narodzenia Pana Jezusa. My również z Maryją i Józefem możemy okazać Panu Jezusowi, że Go kochamy. Przez cały okres Adwentu przygotowujemy nasze serca, by dobrze przywitać Pana Jezusa.

- W jaki sposób możemy przygotować się do dobrego powitania Pana Jezusa?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Podziękuj Panu Jezusowi za to, że przyszedł do wszystkich ludzi.

MODLITWA

Kolęda: „Dzisiaj w Betlejem”.

25. WITAMY PANA JEZUSA RAZEM Z PASTERZAMI

Cel ogólny

Ukazanie, w jaki sposób możemy przywitać Jezusa.
Zachęcenie do radosnego powitania Pana Jezusa.
Kształtowanie postawy miłości wobec Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że pasterze byli pierwszymi ludźmi, którzy witali Jezusa,
- wyjaśnia, w jakim celu pasterze przybyli do Betlejem,
- proponuje, w jaki sposób możemy przywitać Jezusa.

Metody

Śpiew, rozmowa kierowana, analiza testu biblijnego, gra dydaktyczna – historyjka obrazkowa, ekspozycja, recytacja, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obrazy przedstawiające pokłon pasterzy, nagranie z kolędą.

MODLITWA

Kolęda: „Dzisiaj w Betlejem”.

WPROWADZENIE

- Gdzie urodził się Pan Jezus?
- W jaki sposób możemy przygotować się do dobrego powitania Pana Jezusa?

Żeby przygotować się do dobrego powitania Pana Jezusa, powinniśmy spełniać dobre uczynki.

ROZWINIĘCIE

W okolicy, gdzie pasterze strzegli owiec, nagle pojawił się anioł, który oznajmił im, że narodził się Pan Jezus.

Odczytanie tekstu z Pisma Świętego:

„pasterze mówili nawzajem do siebie: <Pójdźmy do Betlejem i zobaczymy, co się tam zdarzyło (...)>” (Łk 2,15b).

– Co uczynili pasterze? Posłuchajcie kolędy.

Odtworzenie nagrania z kolędą: „Wśród nocnej ciszy”.

Katecheta zachęca dzieci, by starały się zapamiętać, o czym opowiada kolęda, którą usłyszą. Po wysłuchaniu każdej zwrotki kolędy analizujemy z dziećmi jej treść. Odtwarzamy i omawiamy po jednej zwrotce.

Nauka pierwszej zwrotki kolędy: „Wśród nocnej ciszy”.

Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi:
wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi.

Czym prędzej się wybierajcie,
do Betlejem pośpieszajcie
przywitać Pana.

Katecheta pokazuje dzieciom historyjkę obrazkową (odnoszącą się do pokłonu pasterzy). Zadaniem dzieci będzie ułożenie obrazów zgodnie z kolejnością zdarzeń.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus bardzo nas kocha.

– W jaki sposób możemy przywitać Pana Jezusa?

Możemy zaśpiewać Panu Jezusowi kolędy, powiedzieć wiersz, namalować dla Niego obrazek, zrobić dobry uczynek i powiedzieć, jak bardzo Go kochamy.

Nauka wiersza: „Śpieszmy do Bożej Dzieciny”.

Śpieszmy do Bożej Dzieciny,
by uczcić jej urodziny.
Cieszą się starzy i młodzi,
że się Pan Jezus narodził.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomyśl, co można uczynić dobrego jako dar dla Pana Jezusa.
Pomyśl i narysuj w pudełku prezent, jaki chciałbyś ofiarować Panu Jezusowi w dniu Jego urodzin.

MODLITWA

Kolęda: „Wśród nocnej ciszy”.

26. KOLĘDY WYRAZEM RADOŚCI Z NARODZENIA PANA JEZUSA

Cel ogólny

Ukazanie kolęd jako pieśni wyrażających radość z narodzenia Pana Jezusa.

Zachęcenie do wspólnego śpiewania kolęd.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, kiedy śpiewamy kolędy,
- rozróżnia kolędy spośród innych pieśni i piosenek religijnych,
- wyjaśnia, czym są kolędy,
- opowiada, o czym mówią kolędy.

Metody

Śpiew, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, analiza tekstu biblijnego, konkurs kolęd.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z kolędą, nagrody.

✠ MODLITWA

Kolęda: „Wśród nocnej ciszy”.

☰ WPROWADZENIE

- Z jakiego powodu jesteśmy radośni?
- Z jakiego powodu jesteśmy radośni w święta Bożego Narodzenia?

Bóg dał nam największy dar – swojego Syna Jezusa Chrystusa. Śpiewając kolędy, wyrażamy naszą radość z narodzenia Pana Jezusa i wdzięczność Panu Bogu.

ROZWINIĘCIE

- Co to jest kolęda?

Kolęda to pieśń, która wyraża radość z narodzenia Pana Jezusa. Kolędy śpiewamy w okresie Bożego Narodzenia.

- Jakie znacie kolędy?

Nauka kolędy: „Pójdźmy wszyscy do stajenki”.

(można odtworzyć nagranie z kolędą)

Pójdźmy wszyscy do stajenki,
do Jezusa i Panienki!
Powitajmy maleńkiego
i Maryję, Matkę Jego.

Pan Bóg podarował nam swojego Syna, bo nas bardzo kocha. W Piśmie Świętym znajdujemy zachętę, by radośnie śpiewać Panu Bogu.

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego:

„Bóg jest Królem całej ziemi,
hymn zaśpiewajcie!” (Ps 47,8).

- Kim jest Bóg?
- Co mamy śpiewać Bogu?

ZAKOŃCZENIE

- W jaki sposób możemy okazać Panu Bogu radość z narodzin Jego Syna?
- Kiedy śpiewamy kolędy?

Kolędy to jedne z najstarszych pieśni religijnych. Śpiewamy je, aby wyrazić radość, że Pan Jezus się narodził. My dzisiaj także będziemy śpiewać kolędy.

Zapraszamy wszystkie dzieci do udziału w konkursie „Śpiewajmy kolędy” (w konkursie biorą udział tylko chętni). Wszystkie dzieci otrzymują nagrody.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Zaśpiewaj swoim bliskim kolędę.

MODLITWA

Kolęda: „Pójdźmy wszyscy do stajenki”.

27. CHOINKA ZNAKIEM DARÓW PANA BOGA

Cel ogólny

Ukazanie choinki jako symbolu darów, jakie otrzymujemy od Pana Boga.
Kształtowanie postawy wdzięczności za dary Pana Boga.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że choinka jest symbolem darów Boga,
- wyjaśnia, dlaczego mamy chwalić Boga,
- wybiera sposób uwielbienia Boga.

Metody

Śpiew (z gestami), recytacja, analiza tekstu, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Poszukiwanie”, techniki plastyczne, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, tekst wiersza, choinka wycięta z kartonu, ozdoby wycięte z kartonu.

MODLITWA

Kolęda: „Pójdźmy wszyscy do stajenki”.

WPROWADZENIE

Odczytanie przez katechetę wiersza: „Nie żałuj tego, choinko mała”.

Nie żałuj tego, choinko mała,
że już nie będziesz wśród lasu stała.
Nie myśl o wiatru szumnej piosence,
my zaśpiewamy ci o Paniencie.

I o pastuszkach, i o Dziecinie,
zobaczysz, jak tu czas miło płynie.

– O czym jest ten wiersz?

Opowiedzcie o choinkach w waszych domach.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie tekstu z Pisma Świętego:

„Chwalę Cię, Panie, całym sercem,
opowiadał wszystkie cudowne Twe dzieła” (Ps 9,2).

- Dlaczego powinniśmy chwalić Boga?
- Za jakie dzieła powinniśmy chwalić Pana Boga?

Pan Bóg obdarza nas zawsze najcudowniejszymi darami. Powinniśmy Go za nie wychwalać.

ZAKOŃCZENIE

Choinka jest symbolem darów, jakie otrzymujemy od Pana Boga.

Zabawa „Poszukiwanie”.

Katecheta pokazuje choinkę wyciętą z kartonu bez ozdób. Umieszcza ją na tablicy. Informuje, że zgubił dziesięć ozdób choinkowych. Pokazuje wyciętą z kolorowego kartonu ozdobę, aby dzieci wiedziały, czego mają szukać. Następuje wyszukiwanie ozdób ukrytych w różnych miejscach w sali. Umawiamy się z dziećmi, że kto odszuka ozdobę, zatrzymuje się przy choince i czeka na pozostałe dzieci. Kiedy zostaną odnalezione wszystkie ozdoby. Następnie dzieci umieszczają ozdoby na choince. (można przygotować drogę poszukiwania, którą wyznaczają strzałki)

Wszystko, co jest dobre i wspaniałe, pochodzi od Pana Boga.

- Jakie dary otrzymujemy od Pana Boga?
- Jak należy chwalić Pana Boga za dary od Niego?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Na następną katechezę przynieś zdjęcie swojej rodziny lub ilustrację przedstawiającą rodzinę.

MODLITWA

Kolęda: „Dzisiaj w Betlejem”.

28. PRZY WIGILIJNYM STOLE ŁAMIEMY SIĘ OPŁATKIEM

Cel ogólny

Wskazanie na zwyczaj łamania się opłatkiem i składania życzeń w Wigilię Bożego Narodzenia.

Wychowanie do poszanowania i zachowywania tradycji wieczerzy wigilijnej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, kiedy jest Wigilia,
- objaśnia, czym jest opłatek,
- wskazuje, że w Wigilię Bożego Narodzenia łamiemy się opłatkiem i składamy życzenia,
- opowiada, jak przygotowujemy stół wigilijny.

Metody

Śpiew, rozmowa kierowana, uroczyste odczytanie tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, pokaz, przygotowanie stołu wigilijnego, łamanie się opłatkiem, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, świeca, żłóbek, opłatek, stół przykryty białym obrusem, nagranie z kolędami.

✠ MODLITWA

Kolęda: „Pójdźmy wszyscy do stajenki”.

WPROWADZENIE

- Gdzie narodził się Pan Jezus?

- Kto jako pierwszy oddał pokłon Jezusowi?
- Do kogo przyszedł Pan Jezus?

Dzień przed świętami Bożego Narodzenia nazywa się Wigilia Bożego Narodzenia. Tego dnia, wieczorem, gdy ukaże się na niebie pierwsza gwiazda, cała rodzina zasiada do stołu, aby razem zjeść kolację.

Niektórzy mówią, że to jest najpiękniejszy wieczór w roku. Jest bardzo uroczyście. W pokoju stoi pięknie przystrojona choinka, która lśni blaskiem kolorowych świateł, tak jak dzisiaj w naszej sali. W Wigilię Bożego Narodzenia powinniśmy cieszyć się z tego, że Pan Jezus narodził się i jest z nami.

Dzisiaj przeżyjemy taką „wieczerzę – kolację wigilijną” Bożego Narodzenia. Zanim jednak to nastąpi, musimy ją przygotować. Teraz wspólnie przygotujmy stół wigilijny.

Katecheta wspólnie z dziećmi przygotowuje stół do wieczerzy wigilijnej. Na stole przykrytym białym obrusem, powinny się znaleźć Pismo Święte, świeca, żłóbek i opłatek (katecheta wyjaśnia symbolikę poszczególnych przedmiotów, które znalazły się na stole).

ROZWINIĘCIE

Wszyscy ustawiają się wokół stołu.

- Dlaczego w święta Bożego Narodzenia wszyscy się cieszymy?

Tu, wśród nas, na ziemi, narodził się Pan Jezus i jest zawsze z nami. Cieszymy się z Jego narodzenia.

Katecheta zapala świecę.

Światło tej świecy to znak, że Jezus jest wśród nas. W ciszy i skupieniu wysłuchajmy słów Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Chwała Bogu na wysokościach,
a na ziemi pokój
ludziom Jego upodobania” (Łk 2,14).

- Komu należy oddawać chwałę?
- Kto przynosi ziemi pokój?
- W jaki sposób Pan Jezus jest obecny pośród nas?

ZAKOŃCZENIE

Katecheta pokazuje opłatek.

W wieczór wigilijny dzielimy się opłatkiem i składamy sobie życzenia.

- Czego możemy życzyć najbliższym?

Katecheta składa życzenia dzieciom, a następnie wspólnie z nimi łamie się opłatkiem.

Podczas składania życzeń można odtwarzać nagranie kolęd.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Przygotuj życzenia dla bliskich na wigilijny wieczór.

MODLITWA

Boże, Ojcze nasz, prosimy Cię, daj wszystkim Twoją radość i miłość, abyśmy żyli zawsze w zgodzie i pokoju.

29. SKŁADAMY DARY PANU JEZUSOWI WRAZ Z TRZEMA KRÓLAMI

Cel ogólny

Zapoznanie z biblijnym opisem pokłonu Trzech Króli.
Wzbudzenie pragnienia ofiarowania dobrych uczynków Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wymienia imiona Trzech Króli,
- podaje, jakie dary złożyli Trzej Królowie,
- wyjaśnia, co może ofiarować Panu Jezusowi,
- opowiada o pokłonie Trzech Mędrców.

Metody

Śpiew, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki plastyczne, inscenizacja, techniki multimedialne, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca pokłon Trzech Króli, rekwizyty (stroje, korony, dary), świeca, żłóbek, figurka Dzieciątka Jezus, serca wycięte z białego papieru, nagranie z kolędą.

MODLITWA

Kolęda: „Dzisiaj w Betlejem”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie katechety:

W tym czasie, kiedy narodził się Pan Jezus, Trzej Królowie zobaczyli na niebie gwiazdę. Uznali, że wskazuje ona na narodzenie kogoś

bardzo ważnego. Postanowili Go odnaleźć. Po długiej wędrówce dotarli do miasta Jerozolima.

(dzieci powtarzają za katechetą nazwę: Jerozolima)

Myśleli, że właśnie w tym mieście, na dworze króla Heroda, narodził się nowy Król. Szybko przekonali się, że źle trafili. Herod udzielił im jednak wskazówek. Wezwał kapłana i zapytał, co o narodzeniu nowego Króla mówią święte księgi. Kapłan odpowiedział, że nowy Król ma się urodzić w Betlejem. Trzej Królowie, gdy tylko usłyszeli te słowa, natychmiast opuścili Jerozolimę i udali się w stronę Betlejem.

(dzieci powtarzają za katechetą nazwę: Betlejem).

ROZWINIĘCIE

Trzej Królowie – Kacper, Melchior i Baltazar – przyszli do Pana Jezusa, aby oddać Mu pokłon i złożyć dary.

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego:

„Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon. I otworzywszy swe skarby ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę” (Mt 2,11).

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej pokłon Mędrców.

- Jak mieli na imię Trzej Królowie?
- Co wskazywało drogę do miejsca narodzin Pana Jezusa?
- Jak Trzej Królowie przywitali Pana Jezusa?
- Jakie prezenty Trzej Królowie ofiarowali Panu Jezusowi?

Trzej Królowie bardzo się ucieszyli, gdy spotkali Pana Jezusa i mogli Mu dać dary.

ZAKOŃCZENIE

- Co możemy ofiarować Panu Jezusowi?

Katecheta rozdaje dzieciom serca wycięte z białego papieru. Dzieci malują serca.

Inscenizacja.

Spróbujmy sobie wyobrazić pokłon Mędrców.

Przebieramy trzech chłopców za Kacpra, Melchiora i Baltazara. Zapalamy świecę, obok świecy ustawiamy żłóbek z figurką Dzieciątka Jezus. (Wyjaśniamy, że zapalona świeca przypomina nam obecnego wśród nas Pana Jezusa.)

Wszystkie dzieci ustawiają się w półokręgu wokół żłóbka. Odtwarzamy nagranie kolędy: „Mędrcy świata”. Chłopcy przebrani za Mędrców podchodzą kolejno do żłóbka, czynią głęboki pokłon przed figurką Dzieciątka Jezus i składają dary i serca. Po nich wszystkie dzieci składają swoje serce.

Nauka wiersza: „Nad stajenką gwiazda świeci”.

Nad stajenką gwiazda świeci,
do stajenki idą dzieci.
Idą dzieci w równych rzędkach,
niosą serca dla Dzieciątka.
Trzej Królowie Panu pokłon dają.
Mirrę, złoto i kadzidło w darze Mu składają.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomyśl, co możesz ofiarować Panu Jezusowi.

MODLITWA

Wiersz: „Nad stajenką gwiazda świeci”.

30. PAN JEZUS PRZYSZEDŁ DO WSZYSTKICH LUDZI

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Jezus przychodzi do każdego człowieka.

Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Jezusowi za to, że przyszedł do wszystkich ludzi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, gdzie narodził się Jezus,
- objaśnia, jak można dziękować Panu Jezusowi za to, że przyszedł do wszystkich ludzi,
- wskazuje, dla kogo narodził się Pan Jezus.

Metody

Śpiew, rozmowa kierowana, ekspozycja, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, zdjęcie przedstawiające małe dziecko z rodzicami, ilustracja przedstawiająca Boże Narodzenie.

MODLITWA

Kolęda: „Dzisiaj w Betlejem”.

WPROWADZENIE

- Jakie święta niedawno przeżywaliśmy?
- Kogo Pan Bóg wybrał na Matkę Jezusa?
- Gdzie narodził się Pan Jezus?

Katecheta pokazuje zdjęcie przedstawiające małe dziecko z rodzicami i omawia je z dziećmi.

- Kto z was ma młodsze rodzeństwo?
- Kto z was opowie, jak było w domu, kiedy miał się urodzić brat, siostra?

Kiedy urodzi się dziecko, rodzina przeżywa wielką radość. Cieszą się rodzice, starsze rodzeństwo, cała rodzina.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus jest Synem Bożym, który przyszedł do wszystkich ludzi.

Katecheta pokazuje ilustrację przedstawiającą Boże Narodzenie i omawia wspólnie z dziećmi.

Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego:

„Dziś (...) narodził się wam (...) Pan” (Łk 2,11).

Jezus przyszedł do wszystkich ludzi, ale nie wszyscy jeszcze Go znają.

- Od kogo dowiedzieliście się o Panu Jezusie?

Są też misjonarze. To ludzie, którzy pokonują wiele trudności, wyjeżdżają bardzo daleko, by z miłością i radością opowiadać o Panu Jezusie, tym, którzy Go nie znają.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus i teraz przychodzi do nas, gdy uważnie słuchamy Jego słów, zawartych w Piśmie Świętym.

- Jak pomagamy innym kochać Pana Jezusa?
- Jak możemy podziękować Panu Jezusowi za to, że przyszedł do wszystkich ludzi?

Teraz podziękujemy Panu Jezusowi za to, że przyszedł na ziemię, i zaprosimy Go do naszych serc.

Nauka wiersza: „Chcę Cię kochać, dobry Boże”.

Chcę Cię kochać, dobry Boże,
jak umiem najlepiej.
I dla Ciebie wszystko zrobię,
aby Cię ucieszyć.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Podziękuj Panu Jezusowi za to, że przyszedł do wszystkich ludzi.

MODLITWA

Wiersz: „Chcę Cię kochać, dobry Boże”.

31. RODZICE ODNAJDUJĄ PANA JEZUSA W ŚWIĄTYNI

Cel ogólny

Zapoznanie z biblijnym wydarzeniem odnalezienia dwunastoletniego Pana Jezusa w świątyni.

Kształtowanie postawy miłości wobec Pana Boga.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje miejsce, gdzie nauczał Pan Jezus,
- nazywa świątynię domem Bożym,
- objaśnia, jak możemy okazywać miłość Panu Bogu,
- opowiada o zakłopotaniu rodziców, którzy szukali Pana Jezusa.

Metody

Opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, inscenizacja, drama, rozmowa kierowana, śpiew (z gestami).

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa w świątyni.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Wszyscy wychowujemy się w rodzinach. Pan Jezus również wychowywał się w rodzinie. Jego Matką była Maryja, a Ojcem Pan Bóg. Opiekunem Jezusa na ziemi był św. Józef. Pan Jezus, żyjąc w Nazarecie, dał nam przykład okazywania szacunku i miłości rodzicom i Panu Bogu. Pokazał, że najlepiej czuje się, kiedy jest blisko swego Ojca, w Jego domu – w świątyni.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie katechety:

Gdy Pan Jezus miał 12 lat, rodzice zabrali Go na uroczystości do Jerozolimy. Gdy wracali po uroczystościach do Nazaretu, zauważyli, że nie ma z nimi Jezusa. Zaczęli Go szukać wśród znajomych, sąsiadów, ale z nimi też Go nie było. Rodzice odnaleźli Go w świątyni w otoczeniu kapłanów, uczonych. Rozmawiał z nimi na temat spraw Bożych. Gdy rodzice zobaczyli Jezusa, zapytali Go, czemu im to zrobił, oni bali się o Niego. A On im odpowiedział:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca” (Łk 2,49b).

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa nauczającego w świątyni.

- Ile lat miał Jezus, gdy rodzice zabrali Go do Jerozolimy?
- Co zauważyli rodzice w drodze powrotnej?
- Gdzie odnaleźli Jezusa?
- Co Jezus odpowiedział Maryi, gdy zapytała, czemu to zrobił?
- Kto jest Ojcem Pana Jezusa?
- Co to znaczy „być w tym, co należy do Ojca”?

Inscenizacja.

Sценка dramowa przedstawiająca wydarzenie odnalezienia Pana Jezusa w świątyni.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus jest najlepszym przykładem dla nas, jak mamy kochać Boga i jak mamy czcić Jego imię.

- Jak możemy okazywać miłość Panu Bogu?

Wszyscy stanowimy wielką rodzinę Dzieci Bożych. W każdą niedzielę oddajemy cześć Bogu, uczestnicząc we Mszy świętej.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomyśl, jak możesz okazać miłość Panu Bogu.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

32. PAN JEZUS ŻYŁ W NAZARECIE

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Jezus przez przykład życia w rodzinie jest dla nas wzorem postępowania.

Zachęcenie do naśladowania postępowania Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, z kim Pan Jezus mieszkał w Nazarecie,
- wyjaśnia, jak można okazać posłuszeństwo względem rodziców,
- opowiada, jak wyglądało życie Świętej Rodziny.

Metody

Śpiew (z gestami), ekspozycja, rozmowa kierowana, opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, zabawa „Zgadnij”, pantomima.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, zdjęcia przedstawiające rodzinę, obraz przedstawiający Świętą Rodzinę, nagranie z piosenką, ilustracje przedstawiające różne czynności (np. pracę dzieci w domu – sprzątanie, podlewanie kwiatów).

✠ MODLITWA

Piosenka: „Bóg blisko nas”.

WPROWADZENIE

Pokazanie i omówienie zdjęć przedstawiających rodzinę.

- Kto jest na waszych zdjęciach?
- Kto tworzy rodzinę?

Najbliższą rodzinę stanowią wasi rodzice i rodzeństwo. Wszyscy dobrze się w rodzinie czują, gdy kochają się, pomagają sobie

i rozmawiają ze sobą o wszystkich sprawach. Rodzice opiekują się dziećmi, pielęgnują je, gdy są chore.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie katechety:

Pan Jezus też wychowywał się w rodzinie. Matka Boża, święty Józef i Jezus to Święta Rodzina. Dom Pana Jezusa znajdował się w Nazarecie. Święty Józef był cieślą. Wykonywał różne rzeczy z drewna. W ten sposób zarabiał na utrzymanie całej rodziny. Mama Pana Jezusa zajmowała się domem, prała, sprzątała, gotowała, troszczyła się o ubranie i o wszystko, co jest do życia potrzebne. Pan Jezus, w miarę swoich sił, pomagał rodzicom. Był im posłuszny.

Posłuchajcie fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Dziecię zaś rosło i nabierało mocy, napełniając się mądrością, a łaska Boża spoczywała na Nim” (Łk 2,40).

– Co Pismo Święte mówi o Panu Jezusie?

Pokazujemy i omawiamy obraz przedstawiający Świętą Rodzinę.

- Kogo przedstawia ten obraz?
- Kto należał do Świętej Rodziny?
- Czym zajmował się św. Józef?
- Czym zajmowała się Maryja?

W Świętej Rodzinie zawsze panowała zgoda i miłość. Wszyscy odnosili się do siebie z szacunkiem.

Nauka piosenki z gestami: „Gdy Pan Jezus był malutki”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Gdy Pan Jezus był malutki,
nigdy nie próżnował.

Z Matką Bożą i Józefem chętnie tak pracował.
Tak heblował, tak piłował,
tak wełenkę zwijał.
Nosił wodę, rąbał drzewo
i gwoździe przybijał.

Propozycja gestów do piosenki:

Gdy Pan Jezus był malutki, *(kucamy)*
nigdy nie próżnował. *(wstajemy, głowę skręcamy w lewą i prawą stronę)*
Z Matką Bożą i Józefem chętnie tak pracował.
Tak heblował, tak piłował, *(prawą rękę wyciągamy do przodu i cofamy, następnie to samo robimy lewą ręką)*
tak wełenkę zwijał. *(robimy rękami kołowrotek)*
Nosił wodę, rąbał drzewo *(wykonujemy gest podnoszenia wiaderka w górę, lewą dłoń tworzymy pięść, na pięści opieramy łokieć prawej ręki, następnie trzymając rękę na pięści, unosimy ją w górę i opuszczamy w dół)*
i gwoździe przybijał. *(pięścią prawej ręki uderzamy w pięść lewej ręki)*

☺ ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus pragnie, aby wszyscy ludzie Go naśladowali.

– W jaki sposób możemy naśladować Pana Jezusa?

Pokazujemy ilustracje przedstawiające dzieci pomagające w pracach domowych (np. sprzątanie, podlewanie kwiatów).

Ilustracje umieszczamy na tablicy i omawiamy je.

Zabawa „Zgadnij” – pantomima.

Chętne dzieci otrzymują koperty z obrazkami, przedstawiającymi różne czynności. Ich zadaniem jest pokazać daną czynność przy pomocy pantomimy. Pozostałe dzieci muszą odgadnąć, co robi (np. sprząta, podlewa kwiaty).

Pan Jezus pokazuje nam, jak należy żyć w rodzinie. Chce, aby w naszych rodzinach panowały pokój, radość i miłość.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomyśl, jak możesz pomóc swoim rodzicom i opiekunom.

MODLITWA

Dzieci stoją w kręgu, trzymając się za ręce.

Poprośmy Boga Ojca o dobroć i miłość w naszych rodzinach.

„Ojcze nasz”.

33. PAN JEZUS KOCHAŁ SWOJĄ MAMĘ

Cel ogólny

Ukazanie miłości Jezusa do swojej Matki.

Wychowanie do naśladowania Jezusa w okazywaniu miłości swojej mamie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, czym zajmowała się Maryja w Nazarecie,
- objaśnia, w jaki sposób Pan Jezus okazywał miłość swojej Matce,
- wskazuje, jak można okazać miłość i wdzięczność mamie.

Metody

Śpiew (z gestami), niedokończone zdanie, recytacja, analiza tekstu, rozmowa kierowana, ekspozycja, opowiadanie, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające matkę z dzieckiem w różnych sytuacjach (np. dziecko bawiące się z matką, matkę przy chorym dziecku, dziecko pomagające mamie), obraz przedstawiający Jezusa pomagającego Maryi, nagranie z piosenką.

✠ MODLITWA

Piosenka z gestami: „Gdy Pan Jezus był malutki”.

WPROWADZENIE

- Kto należy do Świętej Rodziny?

Pan Jezus chce, byśmy czynili dobro i pomagali innym. Dzisiaj porozmawiamy o naszych mamach.

Pomyślmy przez chwilę o swoich mamach, a następnie dokończymy zdanie:

Moja mama ... *(np. bardzo mnie kocha).*

Wypowiedzi dzieci.

Posłuchajcie wiersza: „Słowo Matka”.

Jest takie słowo, słowo jedno,
przed którym inne słowa bledną.
Słowo jak słońce jaśniejące,
co wszystkie inne słowa gasi,
słowo z muzyki i z uśmiechu,
z zapachu kwiatów i nut ptasich.
Słowo, co nigdy nie zawodzi,
wierne i czułe do ostatka,
najbliższe sercu, najpiękniejsze,
jedno, jedyne słowo MATKA.

- O jakim ważnym słowie mówi ten wiersz?
- Kim jest dla nas mama?

Każda mama kocha swoje dziecko. Jest z nim w trudnych i radosnych sytuacjach. Potrafi je pocieszyć i rozweselić.

Pokazujemy i omawiamy ilustracje przedstawiające matkę i dziecko w różnych sytuacjach, np. dziecko bawiące się z matką, matkę przy chorym dziecku, dziecko pomagające mamie.

ROZWINIĘCIE

Dla Pana Jezusa Matka też była bardzo ważna.

Katecheta umieszcza na tablicy obraz przedstawiający Jezusa pomagającego Maryi.

- Kogo przedstawia ten obraz?
- Czym zajmowała się Maryja?
- Co robi Pan Jezus?

Posłuchajcie uważnie fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„wrócił do Nazaretu i był im poddany” (Łk 2,51).

Pan Jezus chętnie pomagał swojej Matce, był pracowitym i posłusznym dzieckiem.

Nauka piosenki: „On jak Matkę Ją miłował”

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

On jak Matkę Ją miłował,
Jej posłuszny był.
Każde słowo Jej szanował,
choć Bogiem był.

lub nauka piosenki: „Pan Jezus także mamę miał”

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Pan Jezus także mamę miał,
kiedy w Nazarecie żył.
Jezu mojej mamie daj
dużo zdrowia, dużo sił.

ZAKOŃCZENIE

Zapewne każda mama pragnie, aby jej dziecko naśladowało Jezusa. Starajmy się naśladować Jezusa, okazując miłość i wdzięczność swojej mamie.

- Jak możemy okazać mamie, że ją bardzo kochamy?
- Jak możemy okazać wdzięczność mamie?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Podziękuj Panu Jezusowi za swoją mamę.

MODLITWA

Panie Boże, dziękujemy Ci za nasze mamy.

Piosenka: „On jak Matkę Ją miłował” lub „Pan Jezus także mamę miał”.

34. PAN JEZUS POMAGAŁ ŚWIĘTEMU JÓZEFOWI

Cel ogólny

Ukazanie miłości Jezusa do swojego opiekuna świętego Józefa.

Wychowanie do naśladowania Jezusa w okazywaniu miłości swojemu tacie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, czym zajmował się św. Józef,
- objaśnia rolę św. Józefa w życiu Pana Jezusa,
- wskazuje, jak można okazać miłość i szacunek swojemu tacie.

Metody

Rozmowa kierowana, ekspozycja, opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, śpiew (z gestami), techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obrazy przedstawiające wydarzenia z życia Pana Jezusa i św. Józefa, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

- Kto należy do Świętej Rodziny?
- Gdzie mieszkała Święta Rodzina?
- Czym zajmowała się Maryja?

Pismo Święte nie podaje wiele informacji o św. Józefie. Wiemy, że był mężem Maryi i opiekunem Pana Jezusa. W życiu Pana Jezusa odgrywał bardzo ważną rolę.

ROZWINIĘCIE

Umieszczamy na tablicy i omawiamy obrazy przedstawiające wydarzenia z życia Pana Jezusa i św. Józefa.

(opowiadamy o św. Józefie)

1. W drodze do Betlejem.

Józef z Maryją udają się do Betlejem na spis ludności, razem szukają schronienia i nie znajdują go.

2. Boże Narodzenie.

Józef jest przy narodzeniu Pana Jezusa w stajence w Betlejem. Jest z Nim, gdy przybywają pasterze, aby oddać Jezusowi hołd, oraz przy pokłonie Mędrców.

3. Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni.

Józef z Maryją, czterdziestego dnia po narodzeniu Jezusa, zanoszą Go do świątyni.

4. Święta Rodzina w Nazarecie.

Józef i Maryja starali się uczynić dom w Nazarecie domem pełnym miłości i zrozumienia.

5. Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni.

Gdy Jezus miał 12 lat, Święta Rodzina udała się na pielgrzymkę do Jerozolimy. Tam Józef pomaga Maryi odnaleźć Jezusa.

Katecheta odczytuje fragment z Pisma Świętego:

„[Józef] przybył do miasta, zwanego Nazaret, i tam osiadł”
(Mt 2,23a).

– O jakim wydarzeniu jest mowa w tym fragmencie?

Józef był zawsze blisko Jezusa. Pan Jezus kochał swego opiekuna i był mu posłuszny. Zapewne często pomagał mu w stolarskim warsztacie.

ZAKOŃCZENIE

Św. Józef jest wzorem ojcostwa: był kochający, troskliwy, czuły, mądry, zapewniał swojej rodzinie bezpieczeństwo i służył jej. Pan Jezus uczy nas, byśmy kochali i szanowali swoich tatusiów.

- W jaki sposób możemy okazać miłość i szacunek swojemu tacie?
- Co sprawia największą radość każdemu tacie?
- Jak możemy pomagać swojemu tacie?

Śpiew piosenki z gestami: „Gdy Pan Jezus był malutki”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Gdy Pan Jezus był malutki nigdy nie próżnował.
Z Matką Bożą i Józefem chętnie tak pracował.
Tak heblował, tak piłował, tak wełenkę zwijał.
Nosił wodę, rąbał drzewo i gwoździe przybijał.

Propozycja gestów do piosenki:

Gdy Pan Jezus był malutki, *(kucamy)*
nigdy nie próżnował. *(wstajemy, głowę skręcamy w lewą i prawą stronę)*

Z Matką Bożą i Józefem chętnie tak pracował.
Tak heblował, tak piłował, *(prawą rękę wyciągamy do przodu i cofamy, następnie to samo robimy lewą ręką)*
tak wełenkę zwijał. *(robimy rękami kołowrotek)*

Nosił wodę, rąbał drzewo *(wykonujemy gest podnoszenia wiaderka w górę, lewą dłoń tworzymy pięść, na pięści opieramy łokieć prawej ręki, następnie trzymając rękę na pięści, unosimy ją w górę i opuszczamy w dół)*

i gwoździe przybijał. *(pięścią prawej ręki uderzamy w pięść lewej ręki)*

Lub nauka piosenki: „Pan Jezus opiekuna miał”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Pan Jezus opiekuna miał,
kiedy w Nazarecie żył.
Jezu, wszystkim tatam daj
dużo łask i dużo sił.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Podziękuj Panu Jezusowi za swojego tatę.

MODLITWA

Panie Boże, dziękujemy Ci za naszych tatusiów.

Piosenka: „Gdy Pan Jezus był malutki” lub „Pan Jezus opiekuna miał”.

IV. JESTEŚMY UCZNIAMI JEZUSA I CHCEMY GO NAŚLADOWAĆ

35. PAN JEZUS OKAZUJE MOC BOŻĄ

Cel ogólny

Zapoznanie z biblijnym opisem rozmnożenia chleba i uciszenia burzy.

Kształtowanie postawy wiary w obecność Jezusa w każdej chwili naszego życia.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus rozmnożył chleb i ryby,
- przytacza fakt uciszenia burzy przez Pana Jezusa,
- objaśnia, czym jest cud,
- wnioskuje, że Pan Jezus może uczynić wszystko,
- stwierdza, że należy okazać wdzięczność Bogu za Jego troskę.

Metody

Rozmowa kierowana, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, inscenizacja, śpiew (z gestami).

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracji przedstawiająca wydarzenie rozmnożenia chleba i ryb, nagranie z odgłosami burzy, nagranie z piosenką.

✠ MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

W modlitwie „Ojcze nasz” mówiliśmy słowa: „chleba powszedniego daj nam dzisiaj”.

- Do czego potrzebny jest nam chleb?
- Dlaczego powinniśmy szanować chleb?

ROZWINIĘCIE

Posłuchajcie, co uczynił Pan Jezus.

Gdy Jezus nauczał, słuchało Go wielu ludzi. Wtedy jeden z uczniów zapytał Jezusa, jak nakarmimy taki tłum ludzi (pięć tysięcy). Wśród tłumy był chłopiec, który miał przy sobie pięć bochenków chleba i dwie ryby. Jezus kazał przyprowadzić go do siebie. Wtedy wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, kazał rozdać słuchającym. Podobnie zrobił z rybami. Pan Jezus sprawił, że wszyscy nasycili się.

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej rozmnożenie chleba i ryb.

- Ilu ludzi słuchało Jezusa?
- Co Pan Jezus uczynił z chlebem i rybami?

Pan Jezus rozmnożył chleb i nakarmił nim ludzi, którzy go słuchali. Pan Jezus troszczył się o to, by nie byli głodni. To, czego dokonał, nazywamy cudem. Jezus okazał swoją moc i potęgę. Uczynił cud rozmnożenia.

Posłuchajcie, kiedy jeszcze pokazał swoją moc.

Opowiadanie katechety:

Pewnego dnia Jezus wsiadł ze swymi uczniami do łodzi. Gdy wypłynęli na jezioro, wtedy zasnął. Nagle zerwał się gwałtowny wiatr, nadeszła burza. Fale biły w łódź, zalewały ją tak, że napelniała się wodą. Zrobiło się ciemno i bardzo niebezpiecznie. Uczniowie byli przerażeni. Obudzili Jezusa. On wstał, rozkazał wiatrowi:

„Milcz, ucisz się” (Mk 4,39).

Po tych słowach wiatr się uspokoił i nastąpiła cisza.

- Co wydarzyło, gdy uczniowie wypłynęli na jezioro?
- Co w tym czasie robił Jezus?
- Co uczynił Jezus?

Żaden człowiek nie może uciszyć burzy, tylko Bóg. Pan Jezus jest Synem Bożym, dlatego cała przyroda jest Mu posłuszna. To, co dokonał Jezus jest cudem.

☺ ZAKOŃCZENIE

Inscenizacja.

Dzieci w kole siedzą. Dziecko odgrywające rolę Jezusa „zasypia”. Katecheta odtwarza nagranie z odgłosami burzy. Kilkoro dzieci budzi Jezusa. Jezus wstaje, podnosi ręce do góry i mówi: Burzo, ucisz się! Katecheta wyłącza odgłosy burzy.

Nauka piosenki z gestami: „Gdy na morzu wielka burza”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Gdy na morzu wielka burza
Jezus ze mną w łodzi jest. (2x)
Ręką mocno trzyma mnie,
łódka nie kołysze się
Gdy na morzu wielka burza
Jezus ze mną w łodzi jest.

Propozycja gestów do piosenki:

Gdy na morzu wielka burza (*dłońmi naśladujemy fale, a następnie palcami wskazującymi machamy w dół i w górę na znak piorunów*)
Jezus ze mną w łodzi jest. (2x) (*„wiosłujemy” rękami*)
Ręką mocno trzyma mnie, (*pokazujemy uścisk dłoni nad głową lub trzymamy jedną ręką drugą w nadgarstku*)

Łódka nie kołysze się (*obie ręce trzymamy blisko ciała i kołyszymy się na boki*)

Gdy na morzu wielka burza (*jak wyżej*)

Jezus ze mną w łodzi jest.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Zastanów się, jak możesz okazać Bogu wdzięczność za Jego troskę.

MODLITWA

Piosenka: „Gdy na morzu wielka burza”.

36. PAN JEZUS UZDRAWIA

Cel ogólny

Zapoznanie z biblijnym opisem uzdrowienia człowieka niewidomego od urodzenia – Bartymeusza i córki Jaira.

Kształtowanie postawy współczucia i otwarcia na potrzeby ludzi chorych i smutnych.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus uzdrowił niewidomego człowieka – Bartymeusza,
- objaśnia, dlaczego Pan Jezus uzdrawia chorych,
- opisuje spotkanie Pana Jezusa z Bartymeuszem,
- wskazuje, że Pan Jezus uzdrowił córkę Jaira,
- opowiada o uzdrowieniu córki Jaira,
- wnioskuje o wielkiej dobroci Boga.

Metody

Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, rozmowa kierowana, ekspozycja, opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Rzeźba”, modlitwa spontaniczna.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, ilustracje przedstawiające chorych, lekarzy, pielęgniarki, obraz przedstawiający uzdrowienie niewidomego, obraz przedstawiający uzdrowienie córki Jaira.

✠ MODLITWA

Piosenka z gestami: „Gdy na morzu...”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

WPROWADZENIE

- O jakich cudach, których dokonał Jezus, mówiliśmy na poprzedniej katechezie?
- Co to jest cud?
- Do kogo idziecie, gdy jesteście chorzy lub coś was boli?

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiających chorych, lekarzy, pielęgniarki.

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg chce, abyśmy byli zdrowi, radośni i szczęśliwi. Dlatego dał nam Jezusa, który jest jak najlepszy Lekarz. Kochał wszystkich chorych, niewidomych, kalekich, cierpiących. Oni przychodzili do Niego, a On ich uzdrawiał.

Opowiem wam o spotkaniu Pana Jezusa z człowiekiem niewidomy.

Opowiadanie katechety:

Gdy Jezus przechodził wraz z uczniami, przy drodze siedział niewidomy od urodzenia – Bartymeusz. Gdy usłyszał, że idzie Jezus z Nazaretu, zaczął wołać: „Jezu, ulituj się nade mną!”. Jezus kazał go przyprowadzić do siebie i zapytał go: „Co chcesz ode Mnie?”. Odpowiedział Mu Bartymeusz: „Żebym przejrzał”.

Posłuchajcie, co Jezus Mu odrzekł.

Odczytanie fragmentu Pisma Świętego:

„Idź, twoja wiara cię uzdrowiła” (Mk 10,52a).

Po tych słowach Bartymeusz przejrzał.

Pokazujemy obraz przedstawiający uzdrowienie niewidomego i omawiamy go.

- Jak miał na imię człowiek niewidomy?
- Co zrobił Bartymeusz, gdy usłyszał, że nadchodzi Jezus?

- Co zrobił Jezus, gdy usłyszał wezwanie niewidomego?
- O co poprosił Bartymeusz?
- Co się stało z Bartymeuszem?

Bartymeusz chciał spotkać Pana Jezusa, bo wierzył, że On może Go uzdrowić. Pan Jezus spełnił jego prośbę. Dokonał cudu uzdrowienia. Warunkiem cudu jest wiara. Cud jest możliwy wtedy, gdy człowiek wierzy Bogu i ufa Mu.

Zabawa „Rzeźba”

Uczniowie pokazują (wyrażają) swoim ciałem, jak czuł się niewidomy Bartymeusz przed spotkaniem z Jezusem, następnie, jak czuł się po spotkaniu z nim.

Opowiem wam, jak Jezus dokonał cudu uzdrowienia dwunastoletniej dziewczynki.

Opowiadanie katechety:

Pewnego dnia do Jezusa przyszedł człowiek o imieniu Jair. Prosił Jezusa o uzdrowienie chorej córki. Jezus poszedł z nim. W drodze do domu dowiedzieli się, że dziewczynka umarła. Mimo to Jezus przybył do domu Jaira, wszedł tam, gdzie dziewczynka leżała. Podeszedł doniej, wziął ją z rąk i rzekł: „Dziewczynko, mówię ci, wstań” (Mk 5, 42). I dziewczynka wstała.

Pokazujemy obraz przedstawiający uzdrowienie córki Jaira i omawiamy go.

- O czym dowiedział się Jair?
- Co uczynił Jezus, kiedy przyszedł do zmarłej?
- W jaki sposób uzdrowił Jezus dziewczynkę?

☺ ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus uzdrawiał ludzi, bo ich bardzo kochał. Wśród nas spotykamy wielu chorych i cierpiących. Możemy się za nich modlić i prosić Jezusa, aby ich uzdrowił.

Modlitwa spontaniczna.

Panie Jezu, pociesz smutnych i daj zdrowie chorym.
Prosimy Cię, Panie Jezu. *(dzieci powtarzają)*

Nauka piosenki: „Spotkał mnie dziś Pan”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Spotkał mnie dziś Pan
i radość ogromną w sercu mam.
Z tej radości chcę
śpiewać i klaskać w dłonie swe.
Więc wszyscy razem chwalmy Go,
za to, że trzyma nas ręką swą. /bis

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomódl się za ludzi chorych.
Na następną katechezę przynieś zdjęcia swojej rodziny.

MODLITWA

Piosenka: „Spotkał mnie dziś Pan”.

37. UCZNIOWIE BYLI PRZYJACIÓŁMI PANA JEZUSA

Cel ogólny

Ukazanie, w jakim celu Pan Jezus powołał uczniów.

Kształtowanie postawy słuchania i wypełniania nauki Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, jak nazywamy uczniów wybranych przez Jezusa,
- nazywa uczniów Jezusa Jego przyjaciółmi,
- wymienia imię obecnego papieża,
- wyjaśnia, co należy czynić, aby być uczniem Jezusa,
- określa, kto stoi na czele wszystkich głoszących naukę Pana Jezusa.

Metody

Śpiew, ekspozycja, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca nauczyciela z uczniami, ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa z uczniami, zdjęcie przedstawiające papieża.

MODLITWA

Piosenka: „Spotkał mnie dziś Pan”.

WPROWADZENIE

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej nauczyciela z uczniami.

- Kogo przedstawia ilustracja?
- Czym zajmuje się nauczyciel?

Pan Jezus też był nauczycielem i miał swoich uczniów. Przyszedł, aby nauczać o swoim Ojcu, o Jego Królestwie i o tym, jak ludzie powinni postępować, aby kiedyś z Nim zamieszkać. Pan Jezus spośród słuchających Go ludzi wybierał uczniów, którzy często przebywali z Nim i słuchali Go.

ROZWINIĘCIE

Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego:

„Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których (...) nazwał apostołami” (Łk 6,13).

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej Pana Jezusa z uczniami.

- Kogo Pan Jezus przywołał do siebie?
- Jak Pan Jezus nazwał wybranych uczniów?
- Ilu Apostołów ustanowił Pan Jezus?

Pan Jezus wybrał dwunastu Apostołów, aby ich przygotować do przekazywania ludziom nauki o Bogu. Nazywał ich również swoimi przyjaciółmi.

- Jak Pan Jezus nazywał swoich uczniów?

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus naucza również dzisiaj i chciałby mieć jak najwięcej wiernych uczniów.

- Przez kogo Pan Jezus naucza?

Pan Jezus naucza poprzez kapłanów, katechetów oraz rodziców. Na czele wszystkich nauczających o Jezusie stoi papież.

Pokazanie i omówienie zdjęcia przedstawiającego obecnego papieża.

- Jak nazywa się obecny papież?

My też możemy być uczniami Jezusa.

– W jaki sposób możemy stawać się uczniami Jezusa?

Być uczniem Jezusa to znaczy chętnie poznawać Jego naukę, modlić się, pomagać rodzicom, grzecznie się do siebie odnosić. Przez takie postępowanie jesteśmy bliżej Pana Jezusa i stajemy się Jego przyjaciółmi.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Zastanów się, w jaki sposób możesz stać się uczniem Pana Jezusa.

MODLITWA

Panie Jezu, Nauczycielu drogi, wspomagaj wszystkich głoszących Twoją naukę, a nam pozwól ją zrozumieć i według niej żyć.

Dzieci powtarzają za katechetą: Prosimy Cię, Panie Jezu.

38. CHCĘ BYĆ UCZNIEM I PRZYJACIEŁEM PANA JEZUSA

Cel ogólny

Zapoznanie z prawdą, że przyjaciel Pana Jezusa wypełnia Jego naukę.
Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Jezusowi za możliwość bycia Jego uczniem i przyjacielem.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, jak Pan Jezus nazywa swoich uczniów,
- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus nazywa uczniów przyjaciółmi,
- wskazuje, co może uczynić, aby być przyjacielem Pana Jezusa.

Metody

Śpiew (z gestami), opowiadanie, analiza tekstu, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca „dobry uczynek”.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie katechety:

W styczniowy poranek do przedszkola przyszła nowa dziewczynka Krysia. Tego dnia pani zapowiedziała konkurs plastyczny pt. „Moje ulubione zwierzątko”.

Po śniadaniu wszystkie dzieci zajęły miejsca przy stolikach i wzięły się do pracy. Krysia jednak została na dywanie.

– Kysiu, dlaczego nie siadasz przy stoliku? – zapytała pani.
– Bo ja nie mogę wziąć udziału w konkursie – odpowiedziała ze smutkiem w oczach Kysia.

– Dlaczego nie? – spytała pani.

– Bo ja nie mam jeszcze kredek – odparła Kysia.

Jedna dziewczynka, Natałka, podeszła do niej i powiedziała:

– Usiądź obok mnie, pożyczę ci swoich kredek.

Kysia była uradowana. Wszyscy z zapalem tworzyli swoje prace. Po zakończeniu Natałka zaprosiła Kysię do wspólnej zabawy w kąci-ku lalek.

Następnego dnia zostały ogłoszone wyniki konkursu. Ku zdziwie-niu wszystkich pierwszą nagrodę zdobyła Kysia. Gdy ją odebrała, po-deszła do Natałki i powiedziała:

– Proszę, ta nagroda należy się tobie.

– Ależ to ty wykonałaś piękny rysunek – odpowiedziała zdziwio-na dziewczynka.

– Gdybyś nie pożyczyła mi kredek, nie byłoby żadnego rysunku – powiedziała Kysia.

– Skoro tak, będziemy korzystać z nagrody wspólnie, jak praw-dziwe przyjaciółki.

– Kto przyszedł do przedszkola?

– Co zrobiła Natałka?

– Jak zachowała się Kysia, kiedy dostała nagrodę?

ROZWINIĘCIE

Posłuchajcie, co Pan Jezus powiedział do swoich uczniów:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przy-kazuję” (J 15,14).

(memoryzacja tekstu biblijnego)

– Do kogo Pan Jezus skierował te słowa?

- Jak nazwał Pan Jezus uczniów?
- Których uczniów Pan Jezus nazywa swoimi przyjaciółmi?

Pan Jezus miał wielu uczniów. Uczniowie kochali Go i byli Mu posłuszni. Pan Jezus nazwał ich przyjaciółmi.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus pragnie, abyśmy i my byli Jego przyjaciółmi. Każdy z nas może być przyjacielem Pana Jezusa, jeśli będzie słuchał Jego nauki, pomagał potrzebującym i żył w zgodzie z innymi.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej „dobry uczynek”.

- Co możemy uczynić, aby być przyjaciółmi Pana Jezusa?
- W jaki sposób możemy podziękować Panu Jezusowi za to, że jest naszym najlepszym Przyjacielem?

Katecheta uczy dzieci „Aktu miłości”.

Boże, choć Cię nie pojmuję,
jednak nad wszystko miłuję,
nad wszystko, co jest stworzone,
boś Ty dobro nieskończone.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Jako przyjaciel Pana Jezusa odwiedź Go w kościele.

MODLITWA

Panie Jezu, dziękujemy Ci za to, że nas kochasz i jesteś naszym najlepszym Przyjacielem.

„Akt miłości”.

39. PAN JEZUS UCZY KOCHAĆ CIERPIĄCYCH

Cel ogólny

Kształtowanie postawy otwartości na potrzeby ludzi chorych i smutnych.

Wychowanie do modlitwy w intencji chorych i cierpiących.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Jezus pomagał ludziom chorym i cierpiącym,
- wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus pomagał ludziom potrzebującym,
- wskazuje, jak można pomagać ludziom chorym, smutnym.

Metody

Zabawa „Zgadywanka”, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, przedmioty do odgadnięcia (np. słuchawki lekarskie, termometr, strzykawka (bez igły), bandaż, leki), ilustracja przedstawiająca Pana Jezusa uzdrawiającego chorych, kwiaty wycięte z kartonu.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Zabawa „Zgadywanka”.

Chętne dzieci odgadują nazwy zasłoniętych przedmiotów, rozpoznając je za pomocą dotyku. Przykładowe przedmioty do odgadnięcia: słuchawki lekarskie, termometr, strzykawka (bez igły), bandaż, leki.

- Komu są potrzebne te przedmioty?
- Do czego służą te przedmioty?

Pogadanka na temat pracy lekarza.

Pan Jezus bardzo często spotykał ludzi chorych i cierpiących. Pocieszał także tych, którzy byli smutni. Pragnął pomóc wszystkim, którzy cierpieli.

ROZWINIĘCIE

Posłuchajcie uważnie słów z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Przynoszono więc do Niego wszystkich cierpiących, których dręczyły rozmaite choroby i dolegliwości (...), a On ich uzdrawiał” (Mt 4,24b).

- Kogo przynoszono do Pana Jezusa?
- W jaki sposób Pan Jezus pomagał tym, którzy cierpieli?
- Kogo Pan Jezus uzdrowił?

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej Jezusa uzdrawiającego chorych.

Pan Jezus zawsze pomagał ludziom chorym, cierpiącym, smutnym. Nie był obojętny wobec tych, którzy potrzebowali pomocy.

ZAKOŃCZENIE

Zastanówmy się, czy w naszym otoczeniu także mieszkają ludzie, którzy potrzebują wsparcia i pomocy.

- W jaki sposób możemy pomóc tym, którzy cierpią?

Katecheta rozdaje dzieciom wycięte z kartonu kwiaty. Dzieci ozdabiają je. Katecheta zachęca dzieci, by te kwiaty zanosły komuś, kto jest smutny, chory, potrzebuje pomocy.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomódl się za ludzi smutnych i chorych.

MODLITWA

Pomódlmy się za ludzi, którzy są smutni, chorzy, potrzebują pomocy, aby Pan Jezus ich wspierał i dodawał im siły.

Panie Jezu, pomóż wszystkim osobom samotnym i chorym. Daj im mocno odczuć Twoją obecność i Twoją miłość, a nam pomóż zrozumieć, co możemy dobrego dla nich uczynić.

Dzieci powtarzają za katechetą: Prosimy Cię, Panie Jezu.

40. CHCĘ BYĆ DOBRYM JAK PAN JEZUS

Cel ogólny

Ukazanie Pana Jezusa czyniącego dobro.
Wychowanie do naśladowania Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, jakie przykazanie Pan Jezus dał ludziom,
- wyjaśnia, dlaczego mamy czynić dobro,
- opowiada, w jaki sposób może być dobrym dla innych.

Metody

Ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, śpiew, gra dydaktyczna – puzzle, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające udzielanie pomocy ludziom chorym, puzzle przedstawiające sytuacje, w których ludzie okazują sobie nawzajem miłość i szacunek, nagranie z piosenką.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiających udzielanie pomocy ludziom chorym.

Omówienie każdej ilustracji.

- W jaki sposób Pan Jezus pomagał tym, którzy cierpieli i potrzebowali pomocy?

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus uczy nas nie tylko tego, abyśmy pomagali chorym i smutnym, On chce, żebyśmy wszystkich ludzi obdarzali miłością. Dał ludziom nowe przykazanie. Przykazanie to nazywamy przykazaniem miłości.

Posłuchajcie uważnie słów z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem” (J 15,12).

Miłować to znaczy być dobrym.

- Do czego zachęca nas Pan Jezus?
- Dlaczego mamy się miłować?
- Jak nazywa się to przykazanie, które dał ludziom Pan Jezus?

ZAKOŃCZENIE

Dzieci otrzymują w kopertach przygotowane przez katechetę puzzle przedstawiające sytuacje, w których ludzie okazują sobie nawzajem miłość i szacunek. Zadaniem dzieci będzie ułożenie puzzli i opowiedzenie, co przedstawia ułożony obrazek.

- W jaki sposób możemy wypełniać przykazanie miłości?

W codziennym życiu mamy wiele okazji do robienia dobrych uczynków. Polecenie Jezusa możemy wykonywać w domu, w przedszkolu, na podwórku.

Nauka piosenki: „Przykazanie nowe daję wam”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Ref. Przykazanie nowe daję wam,
byście się wzajemnie miłowali.

Gdy pomogę mamie sprzątać dom,
choremu koledze lekcje dam.
Gdy potrafię z bratem w zgodzie żyć,
czynię, co Pan Jezus uczył nas.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Zaśpiewaj swoim bliskim piosenkę: „Przykazanie nowe daję wam”.

MODLITWA

Poprośmy Pana Jezusa, abyśmy potrafili być dobrzy dla wszystkich.

Piosenka: „Przykazanie nowe daję wam”.

V. RAZEM Z PANEM JEZUSEM SŁUCHAMY BOGA OJCA I UWIELBIAMY GO

41. PAN JEZUS UCZY NAS PRZEPRASZAĆ INNYCH

Cel ogólny

Ukazanie konieczności przepraszania Pana Boga i ludzi za popełnione zło.
Uwrażliwienie na czynienie dobra i wartość słowa „przepraszam”.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że za złe postępowanie należy przeprosić,
- wyjaśnia, kiedy powinniśmy przepraszać,
- wnioskuje o potrzebie przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło.

Metody

Śpiew, rozmowa kierowana, opowiadanie, analiza tekstu, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, gra dydaktyczna – historyjka obrazkowa, techniki plastyczne, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obraz: „Powrót syna marnotrawnego”, obrazy nawiązujące do opowiadania biblijnego, kartki z napisanym słowem „Przepraszam”, nagranie z piosenką,

✠ MODLITWA

Piosenka: „Przykazanie nowe daję wam”.

WPROWADZENIE

- Jakie przykazanie dał Pan Jezus ludziom?
- Do czego zachęca nas Pan Jezus?

Czasami zapominamy o przykazaniu, które dał Pan Jezus, i krzywdzimy drugiego człowieka.

- Co powinniśmy uczynić, kiedy zrobimy coś złego?

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus uczy nas, że kiedy popełnimy jakieś zło, powinniśmy za nie przeprosić.

Opowiadanie katechety:

Pewien człowiek miał dwóch synów. Młodszy syn poprosił ojca o część majątku, zabrał ją i opuścił dom. Gdy wszystko stracił, musiał pracować, poszedł więc na służbę do gospodarza, który kazał mu paść świnie. Był tak głodny, że chętnie zjadłby to, czym karmiono świnie. Wówczas przypomniał sobie, że u jego ojca wszyscy mają dosyć chleba. Postanowił wrócić do ojca i przeprosić go. I tak zrobił. Ojciec, ujrzawszy go z daleka, wybiegł mu na spotkanie.

- O co młodszy syn poprosił ojca?
- Co zrobił ojciec?
- Co syn zrobił ze swoją częścią majątku?
- Czym zajmował się syn, kiedy stracił majątek?
- Co postanowił uczynić syn, kiedy wróci do ojca?
- Jak ojciec przywitał syna?

Posłuchajcie uważnie fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„A syn rzekł do niego: <Ojcze, zgrzeszyłem przeciw Bogu i względem ciebie, już nie jestem godzien nazywać się twoim synem>” (Łk 15,21).

- Co syn powiedział ojcu?

Katecheta wyjaśnia, co to znaczy „zgrzeszyć względem ciebie”.

„Zgrzeszyłem względem ciebie”, tzn. źle uczyniłem, przepraszam.

Propozycja 1

Pokazanie i omówienie obrazu „Powrót syna marnotrawnego”.

Propozycja 2

Historyjka obrazkowa.

Przedstawienie treści opowiadania na kilku obrazach. Zadaniem dzieci będzie ułożenie w odpowiedniej kolejności obrazów przedstawiających wydarzenia z opowiadania biblijnego.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus zachęca nas do przepraszania, kiedy tylko uczynimy coś złego. Słowo „przepraszam” znaczy: „postaram się więcej tego nie czynić”.

Katecheta rozdaje dzieciom kartki z napisanym słowem „Przepraszam”. Dzieci wklejają kartkę do katechizmu.

Przepraszamy Pana Boga i ludzi za to, co uczyniliśmy złego wobec nich. Pana Boga i ludzi możemy przepraszać w różny sposób.

– Co powinniśmy zrobić, kiedy uczynimy coś złego?

Nauka piosenki: „Przepraszam Cię, Boże”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Przepraszam Cię, Boże,
skrzywdzony w człowieku,
przepraszam dziś wszystkich was.
Żałuję za wszystko,
to moja wina jest.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Porozmawiaj z rodzicami, kiedy należy mówić „przepraszam”.

MODLITWA

Przeprośmy Pana Boga za to, że nie zawsze czynimy dobrze.

Piosenka: „Przepraszam Cię, Boże”.

42. PAN JEZUS NAM PRZEBACZA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Jezus z miłości przebacza człowiekowi.
Kształtowanie postawy wdzięczności za miłość Pana Jezusa do ludzi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, jakie słowa Pan Jezus wypowiedział na krzyżu,
- objaśnia, czego uczy nas Pan Jezus, kiedy umiera na krzyżu,
- opowiada o śmierci Pana Jezusa.

Metody

Śpiew, ekspozycja, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, autorefleksja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obrazy przedstawiające wydarzenia z życia Pana Jezusa, obraz przedstawiający ukrzyżowanego Pana Jezusa.

MODLITWA

Piosenka: „Przepraszam Cię, Boże”.

WPROWADZENIE

Pokazanie i omówienie kilku obrazów przedstawiających wydarzenia z życia Pana Jezusa (mogą być z kilku ostatnich katechez).

Pan Jezus bardzo kocha wszystkich ludzi. Wszystkim czynił dobro, był wyrozumiały i cierpliwy. Jednak byli tacy, którym nie podobało się to, że Pan Jezus mówił prawdę. Znaleźli sposób, by Go pojmać i skazać na śmierć.

ROZWINIĘCIE

Katecheta czyta fragment z Pisma Świętego:

Umierając na krzyżu, „Jezus mówił: <Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią>” (Łk 23,34a).

(memoryzacja tekstu biblijnego)

- O co Pan Jezus prosił swego Ojca?

Ekspozycja i omówienie obrazu przedstawiającego ukrzyżowanego Pana Jezusa.

Pan Jezus, umierając na krzyżu, modlił się do swego Ojca, prosząc o wybaczenie tym, którzy Go ukrzyżowali.

ZAKOŃCZENIE

- Czego uczy nas Pan Jezus, kiedy umiera na krzyżu?
- W jaki sposób możemy przepraszać Pana Jezusa, kiedy zrobimy coś złego?

Pan Jezus zawsze nam przebacza, dlatego każdego dnia dziękujemy Mu za to.

Zachęcamy dzieci, aby spojrzały na krzyż i w sercu, po cichu, powtórzyły słowa:

„Dziękuję Ci, Panie Jezu, za przebaczenie. Przepraszam”.

Katecheta uczy dzieci modlitwy: „Akt żalu”.

Ach żałuję za me złości.
Jedynie dla Twojej miłości.
Bądź miłościw mnie grzesznemu.
Dla Ciebie odpuszczam bliźniemu.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomyśl, za co powinienesz przeprosić Pana Jezusa i pomódł się słowami „Aktu żalu”.

MODLITWA

„Akt żalu”.

43. W WIELKIM POŚCIE UCZESTNICZYMY W NABOŻEŃSTWIE DROGI KRZYŻOWEJ

Cel ogólny

Ukazanie Wielkiego Postu jako czasu, w którym powinniśmy bardziej zbliżyć się do Pana Jezusa.

Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Jezusowi poprzez uczestnictwo w nabożeństwie Drogi Krzyżowej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Jezus umarł na krzyżu,
- wyjaśnia, czym jest Wielki Post,
- wskazuje, że w czasie Wielkiego Postu uczestniczymy w nabożeństwie Drogi Krzyżowej,
- wybiera sposób dziękowania Panu Jezusowi za Jego cierpienie.

Metody

Rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, śpiew, auto-refleksja, celebrowanie.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające stacje drogi krzyżowej, obraz przedstawiający Pana Jezusa w koronie cierniowej, styropian, plansza z narysowaną drogą.

✠ MODLITWA

„Akt żalu”.

WPROWADZENIE

Szczególnym czasem, w którym staramy się być lepsi jest Wielki Post, który rozpoczyna się w Środę Popielcową. Tego dnia kapłan

posypuje głowy popiołem. Kapłan jest ubrany w szaty koloru fioletowego. Podczas Wielkiego Postu śpiewamy pieśni o męce Pana Jezusa, w piątki w kościele odprawia się nabożeństwo Drogi Krzyżowej, a w niedziele śpiewamy „Gorzkie żale”. Okres Wielkiego Postu trwa 40 dni.

- Jak nazywa się czas, w którym staramy się być lepsi?
- Czym kapłan posypuje głowy w Środę Popielcową?
- Ile dni trwa Wielki Post?
- Jakiego koloru jest szata, w którą ubiera się kapłan w czasie Wielkiego Postu?

ROZWINIĘCIE

Cierpienie Pana Jezusa rozważamy szczególnie podczas drogi krzyżowej.

Na tablicy umieszczamy planszę z narysowaną drogą. U góry planszy umieszczamy obraz przedstawiający Pana Jezusa w koronie cierniowej. Omawiamy go z dziećmi.

Pan Jezus, chcąc wypełnić wolę Ojca, dobrowolnie cierpiał za każdego z nas. Przed męką modlił się do Boga Ojca słowami:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Ojcze (...) nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!” (Łk 22,42).

- Do kogo modlił się Pan Jezus?
- O co prosił?

Pan Jezus był posłuszny swojemu Ojcu. Wiedział, że będzie cierpiał z miłości do Ojca i do nas wszystkich. Umarł za nas na krzyżu. W czasie drogi krzyżowej wszyscy modlimy się słowami:

„Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!”

Katecheta uczy dzieci pieśni „Któryś za nas cierpiał...”

Za chwilę przejdziemy drogą krzyżową Pana Jezusa. Zwróćcie uwagę, kogo Pan Jezus spotyka na swojej drodze.

Katecheta umieszcza na planszy z narysowaną drogą ilustracje kolejnych stacji drogi krzyżowej.

Panie Jezu!

Pragniemy być z Tobą na drodze krzyżowej, żeby podziękować Ci za to, że z miłości do nas tak bardzo cierpiełeś, aby otworzyć nam drogę do nieba.

Śpiew:

„Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami!”

Katecheta zapowiada poszczególne stacje drogi krzyżowej, omawia z dziećmi obrazy. Każdą stację kończy krótkim wezwaniem modlitewnym.

Panie Jezu, przeszliśmy tę drogę krzyżową z Tobą. Poznaliśmy ogrom Twojego cierpienia. Zrozumieliśmy, jak bardzo nas kochasz, oddałeś swoje życie za nas. Dziękujemy Ci, Panie Jezu!

Dzieci powtarzają za katechetą: Dziękujemy Ci, Panie Jezu.

ZAKOŃCZENIE

– W jaki sposób możemy dzisiaj pomóc Panu Jezusowi?

Każdy dobry uczynek to pomoc Panu Jezusowi w cierpieniu. Pamiętajmy, abyśmy nigdy nie zasmucali Pana Jezusa naszym niewłaściwym postępowaniem.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Postaraj się uczestniczyć w nabożeństwie Drogi Krzyżowej.

MODLITWA

„Któryś za nas cierpiał rany...”

44. KRZYŻ ZNAKIEM MIŁOŚCI PANA JEZUSA DO LUDZI

Cel ogólny

Ukazanie krzyża jako znaku naszej wiary i miłości Pana Jezusa do wszystkich ludzi.

Kształtowanie postawy szacunku wobec krzyża.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, kiedy i gdzie Pan Jezus umarł na krzyżu,
- wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus umarł na krzyżu,
- wskazuje, w jaki sposób może okazać szacunek wobec krzyża,
- wnioskuje, że krzyż jest znakiem miłości Pana Jezusa do człowieka.

Metody

Śpiew (z gestami), analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, celebrowanie.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, krzyż, świeca, arkusz fioletowego papieru, stół przykryty białym obrusem, obraz przedstawiający ukrzyżowanego Pana Jezusa, zdjęcia przedstawiające różne miejsca z krzyżem (np. w pokoju, w biurze, przy drodze, na kościele, na piersi u dziecka), nagranie z piosenką.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

WPROWADZENIE

Wcześniej na odpowiednio przygotowanym miejscu, na arkuszu fioletowego papieru, katecheta umieszcza krzyż. Na stole przykrytym białym obrusem kładzie Pismo Święte i stawia świecę.

- O czym przypomina nam kolor fioletowy?
- Co znajduje się na fioletowym tle?
- Kto umarł na krzyżu?

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus okazywał miłość w różny sposób: uzdrawiał chorych, karmił głodnych, pocieszał smutnych. Czynił dobro, wypełniając wolę swojego Ojca. Dziś dowiemy się, co było największym znakiem miłości Pana Jezusa do ludzi.

O śmierci Pana Jezusa na krzyżu mówi Pismo Święte.

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„A On sam dźwigając krzyż wszedł na miejsce zwane (...) Golgota. Tam Go ukrzyżowano” (J 19,17-18).

- Co dźwigał Pan Jezus?
- Jak nazywa się miejsce, na które Pan Jezus niósł krzyż?
- Co stało się na Golgocie?

Pokazanie i omówienie obrazu przedstawiającego ukrzyżowanego Pana Jezusa.

- Gdzie Pan Jezus został ukrzyżowany?

Pan Jezus kocha każdego z nas tak bardzo, że oddał za nas swoje życie. Został ukrzyżowany i umarł na górze zwanej Golgotą w piątek o godzinie trzeciej po południu.

Krzyż jest znakiem naszej wiary i wyrazem miłości Pana Jezusa do nas, dlatego powinniśmy pamiętać, by go szanować, czcić.

Dziękując Panu Jezusowi za Jego miłość, uczynimy teraz znak krzyża, patrząc na krzyż w naszej sali.

Katecheta i dzieci starannie czynią znak krzyża świętego.

- W jaki dzień tygodnia Pan Jezus umarł na krzyżu?

- O której godzinie ukrzyżowano Pana Jezusa?
- Czego znakiem jest krzyż Pana Jezusa?

ZAKOŃCZENIE

Katecheta pokazuje zdjęcia przedstawiające różne miejsca z krzyżem (np. w pokoju, w biurze, przy drodze, na kościele, na piersi u dziecka).

- Gdzie możemy zobaczyć krzyż?
- Jak powinniśmy się zachować widząc krzyż?

Krzyż jest znakiem naszej wiary i wyrazem miłości Pana Jezusa do nas.

- W jaki sposób możemy okazać szacunek dla krzyża?

Nauka piosenki: „Za ten krzyż”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Za ten krzyż i Twoje łzy,
za serdeczne krople krwi,
Jezu, dziękuję Ci!

Za otwarte nieba drzwi,
drogę, którą szedłeś Ty,
Jezu, dziękuję Ci.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomyśl, jak na co dzień okazujesz szacunek wobec krzyża.

MODLITWA

Katecheta zapala świecę.

Panie Jezu, dziękujemy za Twoją miłość i za to, że oddałeś za nas życie na krzyżu.

Piosenka: „Za ten krzyż”.

45. W WIELKIM POŚCIE PRZEPRASZAMY PANA JEZUSA

Cel ogólny

Ukazanie Wielkiego Postu jako czasu przepraszania Pana Jezusa za złe zachowanie.

Kształtowanie postawy żalu i przeproszenia za złe zachowanie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, co powinien uczynić, jeśli zrobi coś złego,
- wyjaśnia, komu sprawia przykrość, popełniając złe uczynki,
- wskazuje, co może uczynić, aby przeprosić Pana Jezusa za swoje złe uczynki.

Metody

Śpiew, techniki multimedialne, gra dydaktyczna – puzzle, techniki plastyczne, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, autorefleksja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, puzzle (elementy krzyża) dla każdego dziecka, kredki, kartki (format A4).

MODLITWA

Piosenka: „Za ten krzyż”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

WPROWADZENIE

Gra dydaktyczna – puzzle.

Katecheta rozdaje dzieciom elementy puzzli, z których powstanie krzyż. Zadaniem dzieci jest pokolorowanie elementów na brązowo.

Następnie katecheta rozdaje kartki. Dzieci układają puzzle. Każde dziecko nakleja na kartkę krzyż, który ułożyło z puzzli.

- Co powstało z układanki?
- Kto umarł na krzyżu?
- Kiedy Pan Jezus umarł na krzyżu?
- Czego znakiem jest krzyż Pana Jezusa?
- Do czego zachęcał nas Pan Jezus, kiedy umierał na krzyżu?

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus zachęca nas, abyśmy przeprasiali, kiedy uczynimy coś złego. Każdy zły czyn sprawia przykrość Panu Jezusowi i ludziom.

- Komu sprawiamy największą przykrość, kiedy popełniamy zły czyn?

Człowiek, który popełni zły czyn, powinien przeprosić Pana Boga. Posłuchajcie, w jaki sposób uczynił to pewien człowiek.

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

Pewien człowiek „stał z daleka i nie śmiał nawet oczu wznieść ku niebu, lecz bił się w piersi i mówił: <Boże, miej litość dla mnie (...)>” (Łk 18,13).

- Jak zachował się ten człowiek?
- O co prosił Pana Boga?

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus wybacza nam złe czyny, jeżeli za nie żałujemy i przepraszamy.

- Co należy uczynić, jeżeli zrobimy coś złego?
- W jaki sposób możemy przeprosić Pana Jezusa za złe zachowanie?

Autorefleksja.

Zastanówmy się, za co przeprosimy Pana Jezusa. Odmówmy „Akt żalu”.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Przeproś Pana Jezusa słowami „Aktu żalu” za wszystkie swoje złe czyny.

MODLITWA

Przeprośmy Pana Jezusa za złe zachowanie słowami piosenki:
„Przepraszam Cię, Boże”.

46. NIEDZIELA PALMOWA • WIELBIMY PANA JEZUSA

Cel ogólny

Zapoznanie z biblijnym opisem wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy.

Kształtowanie postawy uwielbienia Pana Jezusa przez udział w procesji Niedzieli Palmowej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, kto witał Pana Jezusa, kiedy wjeżdżał do Jerozolimy,
- wyjaśnia, dlaczego ludzie oddawali cześć Panu Jezusowi wjeżdżającemu do Jerozolimy,
- opowiada, co oznaczają palmy, które kapłan poświęca w Niedzielę Palmową, oraz słowo „Hosanna”.

Metody

Śpiew, pogańka, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, pokaz, in-scenizacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obraz przedstawiający uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy, krzyż, palmy wielkanocne.

MODLITWA

Piosenka: „Za ten krzyż”.

WPROWADZENIE

Prawie codziennie możemy zauważyć, jak się ludzie ze sobą witają. Czasami powitania te są bardzo uroczyste.

- W jaki sposób witacie się z kimś, kogo spotykacie?

Spotykając się z różnymi osobami, możemy zauważyć, jak często okazujemy radość ze spotkania, mówiąc: „Witaj” czy „Cieszę się, że cię widzę”. W kraju, w którym żył Pan Jezus – w Ziemi Świętej – był zwyczaj, że przy powitaniu wznoszono radosne okrzyki „Hosanna”. Okrzyk ten oznacza „Chwała”, „Cześć”.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie katechety:

Na kilka dni przed swoją męką i śmiercią Pan Jezus wjechał do Jerozolimy. Jechał na osiołku, bo tak wtedy podróżowano. Mieszkańcy Jerozolimy ucieszyli się bardzo z tego, że Pan Jezus przybywa do nich, i wyszli Mu na spotkanie. Na znak radości i hołdu wznosili okrzyki „Hosanna”, a na drogę, którą Pan Jezus jechał, kładli swoje szaty i rzucali gałązki palmowe. Tak uczcili Pana Jezusa dorośli i dzieci.

Posłuchajmy uważnie fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie” (Mk 11,9b).

Pokazanie i omówienie obrazu przedstawiającego uroczysty wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy.

- Do jakiego miasta Pan Jezus wjechał przed swoją męką?
- Na czym Pan Jezus wjechał do Jerozolimy?
- Jak ludzie powitali Pana Jezusa?
- Jakie wznosili okrzyki na cześć Pana Jezusa?

Mieszkańcy Jerozolimy powitali Pana Jezusa jak króla. Dołączymy się do ich radosnego powitania, ponieważ Pan Jezus jest także naszym Królem.

Uczniowie powtarzają za katechetą:

„Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie”.

(memoryzacja tekstu biblijnego)

ZAKOŃCZENIE

Uroczysty wjazd Jezusa do Jerozolimy wspominamy w ostatnią niedzielę Wielkiego Postu – w Niedzielę Palmową. Wtedy odbywa się poświęcenie palm i procesja.

Katecheta pokazuje i omawia palmę.

Palma jest znakiem zwycięstwa i zapowiedzią chwały Pana Jezusa po Jego męce i śmierci. W Niedzielę Palmową przychodzimy do kościoła z kolorowymi palmami, aby wziąć udział w uroczystej procesji.

Inscenizacja procesji.

Na początku idzie chłopiec, który niesie krzyż. Za chłopcem ustawiają się dzieci z palmami wielkanocnymi. Idąc w procesji, będą powtarzać poznane słowa powitania.

Po zakończonej procesji katecheta zachęca dzieci do udziału w procesji w Niedzielę Palmową.

Przez udział w procesji w Niedzielę Palmową okażemy Panu Jezusowi, że wierzymy w Niego i uznajemy Go jako naszego Króla.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Postaraj się uczestniczyć we Mszy świętej w Niedzielę Palmową.

MODLITWA

„Akt miłości”.

47. MODLIMY SIĘ PRZY BOŻYM GROBIE

Cel ogólny

Zapoznanie z symbolem grobu Pana Jezusa, przygotowanego w kościele.
Wychowanie do modlitwy przy grobie Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, gdzie znajduje się prawdziwy grób Jezusa,
- objaśnia, co znaczy słowo „adoracja”,
- wskazuje, że modlimy się przy Bożym grobie.

Metody

Śpiew, rozmowa kierowana, opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca grób Pana Jezusa, zdjęcie przedstawiające Ojca Świętego Jana Pawła II przy grobie Pana Jezusa, ilustracja przedstawiająca grób Pana Jezusa w kościele, nagranie z pieśnią.

✠ MODLITWA

Piosenka: „Za ten krzyż”.

WPROWADZENIE

- Kto umarł za nas na krzyżu?
- W jaki dzień tygodnia Pan Jezus umarł na krzyżu?
- Czego znakiem jest krzyż Pana Jezusa?

Krzyż jest znakiem naszej wiary i wyrazem miłości Pana Jezusa do nas, dlatego powinniśmy go szanować i czcić.

ROZWINIĘCIE

Opowiadanie katechety:

Pan Jezus umarł na krzyżu w piątek. Józef z Arymatei, który był jednym z uczniów Jezusa i bardzo Go kochał, poprosił, aby Piłat wydał mu ciało Pana Jezusa. Ciało Jezusa owinięto płótnem, a głowę chustą, i złożono je w grobie wykutym w skale. Wejście zasłonięto wielkim kamieniem. Piłat postawił przed grobem Jezusa strażę.

Posłuchajcie uważnie fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Pod wieczór przyszedł zamożny człowiek z Arymatei, imieniem Józef, który też był uczniem Jezusa. Udał się on do Piłata i poprosił o ciało Jezusa. Wówczas Piłat kazał je wydać. Józef zabrał ciało, owinał je w czyste płótno i złożył w swoim nowym grobie, który kazał wykuć w skale. Przed wejściem do grobu zatoczył duży kamień i odszedł” (Mt 27,57-60).

- Kto przyszedł do Piłata?
- Kim był Józef?
- O co poprosił Józef?
- Co zrobił Józef z ciałem Jezusa?

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej grób Pana Jezusa.

Nauka pieśni: „Zobaczcie, jak wielką miłość Ojciec ofiarował nam”.

(można odtworzyć nagranie z pieśnią)

Zobaczcie, jak wielką miłość Ojciec ofiarował nam, (2x)
byśmy dziećmi Boga mogli być. (2x)

ZAKOŃCZENIE

Grób Pana Jezusa znajduje się w Jerozolimie. Wiele osób odwiedza to miejsce, aby się tam pomodlić. Podczas jednej z podróży papież Jan Paweł II odwiedził to miejsce i ucałował płytę, na której leżało ciało Pana Jezusa.

Katecheta pokazuje zdjęcie przedstawiające Ojca Świętego Jana Pawła II przy grobie Pana Jezusa.

Na pamiątkę śmierci Pana Jezusa i złożenia Jego ciała w grobie, w kościołach przygotowujemy grób Pana Jezusa i modlimy się przy nim. W ten sposób oddajemy cześć Panu Jezusowi. Modlitwa, w której uwielbiamy Pana Jezusa nazywa się adoracją.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej grób Pana Jezusa w kościele.

- W jaki sposób oddajemy cześć Panu Jezusowi?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomódl się przy Bożym grobie w kościele.

MODLITWA

„Akt miłości”.

48. ŚWIĘCIMY POKARMY W KOSZYCZKU WIELKANOCNYM

Cel ogólny

Ukazanie symboliki święcenia pokarmów w Wielką Sobotę.
Wychowanie do pielęgnowania tradycji związanej z Wielką Sobotą.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia,
- podaje, kiedy święcimy pokarmy,
- wyjaśnia symbolikę święcenia pokarmów,
- wskazuje, co może zrobić, żeby dobrze przygotować się do Świąt Wielkanocnych.

Metody

Pogadanka, ekspozycja, pokaz, analiza tekstu biblijnego, recytacja, opowiadanie, techniki plastyczne, śpiew.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, koszyczek z kartonu, rysunki różnych przedmiotów (np.: kredki, jajko, sól, chleb, baranek, lalka, wędlina, książka), koszyczek ze święconką, szablony jajek wyciętych z kartonu, kredki, mazaki, kolorowy papier.

MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Dzisiaj będziemy mówić o kolejnym bardzo ważnym dniu – Wielkiej Sobocie.

- Co zanosimy rano w Wielką Sobotę do kościoła?
- Co wkładamy do koszyczka?

Katecheta umieszcza na tablicy koszyczek z kartonu. Dzieci spośród rysunków przedstawiających różne przedmioty, np. kredki, jajko, sól, chleb, baranek, lalka, wędlina, książka wybierają te przedmioty, które należy włożyć do koszyka wielkanocnego.

Katecheta pokazuje dzieciom koszyczek ze święconką. Ogląda wraz z dziećmi jego zawartość i wyjaśnia symbolikę baranka i jajek, które święcimy w Wielką Sobotę: baranek – symbol Chrystusa Zmartwychwstałego, jajko – symbol życia.

Koszyk można wyścielać serwetą i ozdobić zielonymi gałązkami borówek lub bukszpanu, które wyrażają radość.

W Wielką Sobotę przed Świętami Wielkanocnymi przynosimy pokarmy do kościoła, aby je poświęcić.

ROZWINIĘCIE

Święcenie pokarmów jest starym zwyczajem. Przypomina o tym, że spożywanie posiłku jest również czynnością świętą. Dlatego powinniśmy modlić się przed i po jedzeniu na znak, że wszystko, co robimy, ma wychwalać Pana Boga.

W Wielką Sobotę oczekujemy na zmartwychwstanie Pana Jezusa, czyli na Jego powstanie z grobu. O zmartwychwstaniu Pana Jezusa mówi Pismo Święte:

(katecheta wyjaśnia, że Pana Jezusa nazywano Synem Człowieczym)

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni zabiją Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie” (Mt 17,22b-23a).

- Kiedy Pan Jezus zmartwychwstanie?
- Jak nazywamy dzień, w którym święcimy pokarmy i oczekujemy na zmartwychwstanie Pana Jezusa?

ZAKOŃCZENIE

Odczytanie i analiza wiersza:

Każdy chłopiec i dziewczynka
niech dobrze o tym pamięta,
że w Wielką Sobotę z rana
z koszyczkiem idziemy do kościoła.

- Co możemy zrobić, aby dobrze przygotować się na zmartwychwstanie Pana Jezusa?

Opowiadanie katechety:

W tradycji polskiej w Wielką Sobotę gospodynie miały dużo pracy. Zamykały się wraz z córkami w kuchni, piekły baby, mazurki itd. Przygotowywały pisanki do świątecznego koszyczka. Pisanki lub kraszan-ki to pięknie przyozdobione wykonywane różnymi technikami jajka (malowane, pokrywane woskiem, wyklejane). Pięknie przyozdobionymi jajkami dekorowano stół wielkanocny.

(oprac. na podstawie: E. Ferenc, „Polskie tradycje świąteczne”).

Katecheta rozdaje dzieciom szablony jajek wyciętych z kartonu. Dzieci przyozdabiają je dowolną techniką.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomóż w przygotowaniu święconki. Zanieś koszyczek do kościoła.

MODLITWA

Pieśń: „Zobaczcie, jak wielką miłość Ojciec ofiarował nam”.

49. CIESZYMY SIĘ ZE ZMARTWYCHWSTANIA PANA JEZUSA

Cel ogólny

Zapoznanie z ewangelicznym opisem zmartwychwstania Pana Jezusa.
Wzbudzenie radości ze zmartwychwstania Pana Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus zmartwychwstał w niedzielę,
- objaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus zmartwychwstał,
- określa, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym świętem w roku,
- opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa,
- wskazuje, jak można wyrazić radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa.

Metody

Śpiew (z gestami), rozmowa kierowana, opowiadanie, techniki plastyczne, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, wycięte z kartonu sylwetki kobiet, strażników i anioła, grób, kamień, ilustracja przedstawiająca zmartwychwstałego Jezusa, nagranie z piosenką.

✠ MODLITWA

Piosenka (z gestami): „Cieszę się, Alleluja”.

WPROWADZENIE

- Kiedy jesteśmy radośni i szczęśliwi?
- W jaki sposób wyrażamy naszą radość?

Jesteśmy szczęśliwi z różnych powodów. Naszą radość okazujemy również w czasie świąt.

- Do jakich świąt się przygotowujemy?

ROZWINIĘCIE

Katecheta opowiada o pustym grobie i umieszcza na tablicy wycięte z kartonu sylwetki kobiet, strażników i anioła, grób, kamień.

W Wielką Sobotę wszyscy oczekujemy na radosne wydarzenie, jakim jest zmartwychwstanie Pana Jezusa.

Opowiadanie katechety:

W niedzielę rano kobiety poszły obejrzeć grób, w którym pochowano Pana Jezusa. Nagle nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi, strażnicy bardzo się przestraszyli. Obok grobu stanął anioł w białych, lśniących szatach. Odsunął kamień od grobu i powiedział kobietom, że Jezus zmartwychwstał, tzn. żyje, i nie ma Go już w grobie. Poleciał, aby opowiedziały o tym Apostołom.

- Kto poszedł do grobu Jezusa?
- Który to był dzień tygodnia?
- Kto nagle pojawił się przy grobie?
- Co uczynił anioł?
- Jak zachowali się strażnicy?
- Co powiedział anioł kobietom?

Posłuchajmy fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. (...) A idźcie szybko i powiedzcie Jemu uczniom: Powstał z martwych” (Mt 28,5-7a).

- Co oznajmił anioł kobietom, kiedy przyszyły do grobu Pana Jezusa?

- Komu kobiety miały opowiedzieć o tym wydarzeniu?
- Gdzie Pan Jezus udał się po zmartwychwstaniu?

Ekspozycja i omówienie ilustracji przedstawiającej zmartwychwstałego Jezusa.

ZAKOŃCZENIE

Cieszymy się z tego, że Pan Jezus zmartwychwstał.

- W jaki sposób możemy wyrażać radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa?

Wyrazimy naszą radość wspólnym śpiewem.

Nauka piosenki z gestami: „Bóg nie umarł – Jezus żyje”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Bóg nie umarł – Jezus żyje.

Daj Mu ręce swe.

Daj Mu nogi swe.

Daj Mu serce swe.

Daj Mu duszę swą.

On Twoim Panem jest.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Propozycja gestów do piosenki:

Bóg nie umarł – Jezus żyje. (2x) *(pochylamy się, ręce opuszczone – podnosimy się, wznosimy ręce)*

Daj Mu ręce swe. *(klaszczemy)*

Daj Mu nogi swe. *(tapiemy)*

Daj Mu serce swe. *(bijemy się w piersi)*

Daj Mu duszę swą. *(podnosimy rękę do góry)*

On Twoim Panem jest.

Alleluja, Alleluja, Alleluja!

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Podziel się z kimś radosną nowiną o Zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

MODLITWA

Wyraźmy naszą radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa, śpiewając: „Bóg nie umarł, Jezus żyje”.

50. W CZASIE MSZY ŚWIĘTEJ SPOTYKAMY SIĘ Z PANEM JEZUSEM

Cel ogólny

Przedstawienie prawdy, że w czasie Mszy świętej spotykamy się z Panem Jezusem.

Wzbudzenie postawy radości ze spotkań z Panem Jezusem podczas Mszy świętej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, z kim spotyka się w czasie Mszy świętej,
- objaśnia, jak należy zachować się w kościele podczas Mszy świętej,
- wskazuje, co może ofiarować Panu Jezusowi w czasie Mszy świętej.

Metody

Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, ekspozycja, pogadanka, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, ilustracje przedstawiające różne spotkania z ludźmi, ilustracja ukazująca rodzinę uczestniczącą we Mszy świętej.

✠ MODLITWA

Piosenka z gestami: „Bóg nie umarł – Jezus żyje”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

WPROWADZENIE

Umieszczenie na tablicy i omówienie ilustracji przedstawiających różne spotkania z ludźmi.

- Co przedstawiają ilustracje?
- Dlaczego ludzie spotykają się ze sobą?
- Gdzie możemy spotkać Pana Boga?

Szczególnym miejscem naszego spotkania z Bogiem jest kościół.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus zaprasza nas, byśmy się z Nim spotkali w czasie Mszy świętej.

Katecheta odczytuje fragment Pisma Świętego:

„Przyjdźcie do Mnie wszyscy” (Mt 11,28a).

(memoryzacja tekstu biblijnego)

- Kogo Pan Jezus zaprasza do siebie?

Pan Jezus pragnie, abyśmy do Niego przychodzili. We Mszy świętej możemy ofiarować Jezusowi nasze radości i podziękować Mu za wszystko, a także prosić Go o łaski dla tych, których kochamy.

Pokazanie i omówienie ilustracji ukazującej rodzinę uczestniczącą we Mszy świętej.

Spotykając się z Jezusem podczas Mszy świętej, gromadzimy się wokół ołtarza, przedstawiamy Bogu nasze prośby i dziękujemy za wszystko, co otrzymaliśmy.

ZAKOŃCZENIE

- Za co możemy dziękować Panu Jezusowi w czasie Mszy świętej?
- O co możemy prosić Pana Jezusa w czasie Mszy świętej?
- Jak należy się zachować podczas spotkania z Panem Jezusem na Mszy świętej?

Pan Jezus jest obecny wśród nas w czasie Mszy świętej.

Nauka piosenki z gestami: „Jezus jest tu”.

Jezus jest tu, Jezus jest tu.

O wznieśmy ręce, wielbiąc Jego imię. (*unosimy ręce do góry*)

Jezus jest tu.

Pan Jezus cieszy się, kiedy podczas Mszy świętej modlimy się z innymi ludźmi.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Pomyśl, co możesz ofiarować Jezusowi podczas Mszy świętej.

MODLITWA

Piosenka: „Jezus jest tu”.

51. PAN JEZUS UKRYTY POD POSTACIĄ CHLEBA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest obecny w kościele pod postacią chleba.

Kształtowanie postawy wielbienia Pana Jezusa, ukrytego pod postacią chleba, w Najświętszym Sakramencie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus jest obecny w kościele pod postacią chleba,
- wyjaśnia, co to jest tabernakulum,
- określa, po czym poznajemy, że w tabernakulum jest obecny Pan Jezus,
- wskazuje, w jaki sposób wielbimy Pana Jezusa obecnego pod postacią chleba.

Metody

Śpiew (z gestami), rozmowa kierowana, opowiadanie, analiza tekstu, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca ołtarz i tabernakulum.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „Jezus jest tu”.

WPROWADZENIE

- Jak nazywa się ucztą, na którą zaprasza nas Pan Jezus?
- Co możemy ofiarować Panu Jezusowi w czasie Mszy świętej?

Opowiadanie katechety:

Pan Jezus mieszka w kościele. Mały Krzyś, gdy tylko o tym usłyszał, postanowił, że po zajęciach pójdzie odwiedzić Jezusa. Kiedy przyszedł do kościoła, zobaczył tam księdza. Ksiądz wziął go za rękę. Podeszli do ołtarza i przyklęknęli przed takim złotym domkiem.

– Tu jest domek Pana Jezusa – powiedział ksiądz. Nazywa się tabernakulum.

– Tutaj? – zdziwił się Krzyś. – Przecież Jezus nie mógł tu się zmieścić!

– Jezus jest obecny tutaj pod postacią chleba, po to, aby ludzie mogli Go przyjmować do swego serca i często odwiedzać.

Przy tabernakulum pali się zawsze czerwona lampka, abyśmy pamiętali o obecności Pana Jezusa w kościele.

- Jak nazywa się miejsce, w którym pod postacią chleba mieszka Pan Jezus?
- Co znajduje się przy tabernakulum?
- Dlaczego pali się przy nim czerwona lampka?
- Jak należy się zachować, przechodząc przed tabernakulum?

ROZWINIĘCIE

Posłuchajcie fragmentu z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało” (J 6,51).

- Co powiedział o sobie Jezus?
- Co obiecał ludziom, którzy będą spożywać ten chleb?

Jezus powiedział, że chlebem, który nam da, jest Jego ciało. Jezus jest z nami zawsze obecny w białym chlebie.

W czasie Mszy świętej chleb staje się Ciałem Pana Jezusa.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej tabernakulum i ołtarz.

- Gdzie znajduje się tabernakulum?
- Co przypomina nam o obecności Pana Jezusa w tabernakulum?

ZAKOŃCZENIE

Gdy będziecie w kościele i podejdziecie w pobliże ołtarza, pamiętajcie, że należy wtedy uklęknąć i przywitać Pana Jezusa.

Nauka modlitwy:

„Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen”.

- W jaki sposób uwielbiamy Pana Jezusa obecnego pod postacią chleba w tabernakulum?

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

MODLITWA

Na zakończenie dzieci powtarzają słowa modlitwy: „Niechaj będzie pochwalony...”.

52. PODCZAS MSZY ŚWIĘTEJ UWAŻNIE SŁUCHAMY SŁOWA BOŻEGO

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że podczas Mszy świętej Pan Jezus mówi do nas.

Kształtowanie postawy właściwego słuchania Słowa Bożego podczas Mszy świętej.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wymienia, gdzie możemy usłyszeć słowo Boże,
- objaśnia znaczenie słów: „Ewangelia” i „Ewangelista”,
- opowiada, kogo nazywamy „błogosławionymi”,
- uzasadnia, dlaczego należy uważnie słuchać słów Boga.

Metody

Śpiew (z gestami), zabawa „Co słyszysz?”, techniki multimedialne, ekspozycja, pokaz, rozmowa kierowana, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, pogadanka, analiza tekstu, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie dźwięków różnych odgłosów (np. śpiewu ptaków, stukania młotkiem), ilustracja przedstawiająca kapłana czytającego Pismo Święte podczas Mszy świętej i słuchających ludzi.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

WPROWADZENIE

Zabawa „Co słyszysz?”.

Podczas zabawy dzieci mają zamknięte oczy. Katecheta odtwarza kolejno nagranie dźwięków różnych odgłosów, np. śpiewu ptaków, stukania młotkiem i po każdym zadaje dzieciom pytanie: „Co słyszycie?”. Może też wywoływać różne dźwięki, np. dzwonkiem, tamburynem, stukając w drzwi, klaszcząc w dłonie, szeleszcząc papierem itp. Katecheta może również wypowiadać imiona dzieci, które na znak, że słyszą, odpowiadają: „jestem”.

Katecheta podsumowuje zabawę.

Zamknięte oczy nie przeszkodziły nam w tym, aby usłyszeć wiele różnych dźwięków. Nie widzieliście dzwonka, tamburyna, itp., ale słyszeliście dźwięki. Nie widzieliście mnie, jednak słyszeliście mój głos. Jezusa też możemy usłyszeć, chociaż Go nie widzimy.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej kapłana czytającego Pismo Święte podczas Mszy świętej i słuchających ludzi.

- Kogo widzicie na obrazie?
- Co robi kapłan?
- Jak nazywa się księga, z której czyta?

Katecheta pokazuje Pismo Święte.

- Dlaczego Pismo Święte jest najważniejszą książką?
- O kim możemy dowiedzieć się z Pisma Świętego?

Czytając Pismo Święte lub słuchając jego słów, możemy dowiedzieć się o życiu Pana Jezusa, Maryi i Apostołów.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus nauczał ludzi o Bogu, mówił im, jak mają postępować, a oni chętnie słuchali Jego słów. Nauka Pana Jezusa jest spisana w Piśmie Świętym, w księgach zwanych Ewangelią. Tych, którzy ją spisali, nazywamy Ewangelistami.

- Gdzie można usłyszeć naukę Pana Jezusa?

Ewangelia jest zawsze czytana podczas Mszy świętej. Wtedy to sam Pan Jezus przemawia do nas. Należy więc uważnie, w skupieniu i postawie stojącej wysłuchać tych słów.

- Jak należy słuchać słów Ewangelii?

Po przeczytaniu Ewangelii kapłan mówi: „Oto słowo Pańskie”. Odpowiadamy: „Chwała Tobie Chryste”.

- Jak odpowiadamy na słowa kapłana?

Wyjaśnienie słowa „błogosławieni”.

Błogosławieni to inaczej szczęśliwi.

Dzieci wstają, katecheta czyta fragment z Pisma Świętego:

„błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego i zachowują je”
(Łk 11,28b).

(memoryzacja tekstu biblijnego)

- Kogo Pan Jezus nazywa szczęśliwymi?

Bardzo ważne jest, aby nie tylko słuchać słów, które kieruje do nas Pan Jezus, lecz przede wszystkim wypełniać je.

ZAKOŃCZENIE

Gdy słuchamy słów Bożych w kościele lub na katechezie, stoimy. Jest to postawa szacunku dla słów Pana Jezusa. Mówią o tym słowa wiersza, który już znamy, a teraz powtórzymy:

Pismo Święte, Księga święta,
każde dziecko to pamięta.
Słowo Boże tam spisane,
kto je słucha, niechaj wstanie.

Nauka drugiej zwrotki wiersza:

Sam Pan Jezus mówi z nieba,
jak na ziemi żyć nam trzeba.
Byśmy wszyscy w niebie byli,
szczęściem wiecznym się cieszyli.

Omówienie treści wiersza.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Postaraj się uważnie słuchać słowa Bożego podczas niedzielnej Mszy świętej.

MODLITWA

Wiersz: „Pismo Święte, Księga święta”.

53. PAN JEZUS POSYŁA MISJONARZY

Cel ogólny

Zapoznanie z pracą misjonarzy.

Zachęcenie do pomocy misjonarzom poprzez modlitwę i ofiarę.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, kim jest misjonarz,
- objaśnia, co to są misje,
- opisuje, jak można pomóc misjonarzom,
- wskazuje, co należy czynić, by w codziennym życiu być misjonarzem.

Metody

Zabawa „Podróż”, ekspozycja, pogadanka, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, modlitwa spontaniczna, śpiew.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, zdjęcia lub ilustracje przedstawiające pracę misjonarzy.

✠ MODLITWA

„Ojcze nasz”.

WPROWADZENIE

Zabawa „Podróż”.

Naśladujemy lot samolotem. Katecheta kieruje podróż w kraje misyjne (np. Afryka). Zatrzymując się w Afryce, pokazuje zdjęcia lub ilustracje przedstawiające pracę misjonarzy.

Omówienie zdjęć lub ilustracji.

Wyjaśnienie słów: misje, misjonarz.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus powiedział:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Idźcie i nauczajcie wszystkie narody” (Mt 28,19).

(memoryzacja tekstu biblijnego)

- Co polecił Pan Jezus czynić?
- Kto może wypełniać to polecenie?
- W jaki sposób misjonarze wypełniają polecenie Jezusa?

Misjonarze, z miłości do Pana Jezusa, wypełniają Jego polecenie. Wyjeżdżają w dalekie kraje na wiele lat. Wymaga to od nich wiele trudu i cierpliwości. Muszą się nauczyć porozumiewania z tymi, do których zostają posłani. Dlatego powinniśmy wspierać ich naszymi modlitwami i ofiarami.

Spontaniczna modlitwa za misjonarzy.

Poprośmy Maryję, aby miała w swej opiece misjonarzy: „Zdrowaś Maryjo”.

ZAKOŃCZENIE

Poznaliśmy pracę misjonarzy.

- Kto może zostać misjonarzem?

Nie musimy wybierać się w daleką podróż, by głosić naukę Jezusa, ale możemy być misjonarzami w swoim codziennym życiu.

- W jaki sposób możemy być misjonarzami?

Będąc misjonarzami w swoim środowisku, przyczyniamy się do głoszenia nauki Chrystusa.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomódl się za misjonarzy.

MODLITWA

Piosenka: „Jeśli Pana Boga kochać chcę”.

54. PAN JEZUS WSTĘPUJE DO NIEBA

Cel ogólny

Zapoznanie z biblijnym opisem wniebowstąpienia Pana Jezusa.
Ukazanie, co należy czynić, aby przebywać z Panem Jezusem w niebie.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba,
- objaśnia, co należy czynić, aby przebywać z Panem Jezusem w niebie,
- opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa.

Metody

Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, pogadanka.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, obraz przedstawiający wniebowstąpienie Pana Jezusa, ilustracje przedstawiające kościół i modlące się dzieci.

MODLITWA

Piosenka z gestami: „Święty, Święty Uśmiechnięty”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

WPROWADZENIE

- Kto może być świętym?
- Gdzie mieszkają święci?
- Jak powinniśmy się zachowywać, aby dostać się do nieba?

Musimy starać się być coraz lepsi, dobrze czynić, słuchać rodziców i wychowawców, modlić się, chodzić do kościoła, uczestniczyć

we Mszy świętej. Gdy będziemy tak postępować, kiedyś w niebie spotkamy się z Panem Jezusem, Maryją i świętymi.

ROZWINIĘCIE

Zmartwychwstały Pan Jezus wiele razy ukazywał się różnym ludziom. Czterdziestego dnia po swoim zmartwychwstaniu udał się z uczniami na Górę Oliwną i powiedział im, że musi odejść do nieba, do swojego Ojca. Żegnając się, poprosił ich, aby głosili Jego naukę. Uczniowie zasmucili się, że Jezus od nich odchodzi. Pan Jezus pocieszał ich i obiecał, że kiedyś wróci na ziemię. Potem został uniesiony do nieba.

Mówi o tym Pismo Święte:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba” (Łk 24,51).

Pokazanie i omówienie obrazu przedstawiający wniebowstąpienie Pana Jezusa.

Wstąpienie Pana Jezusa do nieba nazywamy wniebowstąpieniem.

- Gdzie Pan Jezus poszedł z Apostołami?
- Co mają robić Apostołowie po Jego odejściu do nieba?
- O czym zapewnił Jezus swoich uczniów?
- Jak nazywamy odejście Pana Jezusa do nieba?

ZAKOŃCZENIE

W Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego pójdziemy do kościoła na Mszę świętą. Powiemy wtedy Jezusowi, że Go kochamy i chcemy się z Nim spotkać w niebie.

Pan Jezus obiecał, że pozostanie z nami na zawsze. Nie widzimy Go, ale On jest obecny wśród nas.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej kościół i modlące się dzieci.

– Gdzie możemy się spotkać z Panem Jezusem?

Możemy spotkać się z Jezusem w kościele, w czasie modlitwy, w rodzinie, w przedszkolu.

Nauka piosenki: „Jak odnaleźć mam Chrystusa?”

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Ref. Jak odnaleźć mam Chrystusa?

Gdzie Go szukać mam?

Pomóż mi, bym Go odnalazł
i już nie był sam.

1. W modlitwie, w modlitwie mój Chrystus jest.
W modlitwie, w modlitwie On czeka cię.
2. W kościele...
3. W rodzinie...
4. W przedszkolu...

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Zastanów się, co należy czynić, aby przebywać z Panem Jezusem w niebie.

MODLITWA

Piosenka: „Jak odnaleźć mam Chrystusa?”

55. W MAJU CZCIMY MARYJĘ, MATKĘ JEZUSA

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi.
Kształtowanie postawy szacunku wobec Maryi – Matki Jezusa.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że miesiąc maj jest miesiącem w sposób szczególny poświęconym Maryi,
- wyjaśnia, w jaki sposób może okazać miłość Maryi,
- wskazuje, że Maryja jest Matką Jezusa i naszą Matką,
- planuje swój udział w nabożeństwie majowym.

Metody

Pogadanka, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, śpiew, techniki multimedialne, pokaz, celebacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca wiosnę, obraz przedstawiający Maryję i Jana stojących pod krzyżem, nagranie z pieśnią lub piosenką, figurka Maryi, świeca, stolik przykryty białym obrusem.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

- Jaki mamy miesiąc?

Katecheta pokazuje ilustrację przedstawiającą wiosnę.

Omówienie ilustracji.

- Po czym poznajemy, że jest wiosna?

Maj jest najpiękniejszym miesiącem w roku, ponieważ w tym czasie kwitnie wiele drzew i kwiatów. Cała przyroda chwali Boga, który ją stworzył. Ten piękny miesiąc – maj ludzie poświęcili Matce Bożej.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus kocha swoją Matkę i pragnie, abyśmy i my Ją kochali. Umierając na krzyżu, powiedział do swego ucznia Jana: „Oto Matka twoja” (J 19,27a). W ten sposób oddał Maryję za Matkę nie tylko Janowi, ale także każdemu z nas. Wszyscy mamy w niebie Matkę, której możemy powierzać wiele spraw. Matka Boża kocha nas, tak jak kocha Pana Jezusa.

Pokazanie i omówienie obrazu przedstawiającego Maryję i Jana, stojących pod krzyżem.

- Co Jezus powiedział do Jana?
- Czyją Matką jest Maryja?
- Od kiedy Maryja jest naszą Matką?

ZAKOŃCZENIE

Maryja – Matka Jezusa i nasza Matka – jest w niebie, ale widzi wszystko, co się dzieje na ziemi. Pomaga nam każdego dnia.

- W jaki sposób możemy uczcić Maryję?

Nauka pieśni: „Chwalcie łąki umajone”

(można odtworzyć nagranie z pieśnią)

Chwalcie łąki umajone,
Góry, doliny zielone.
Chwalcie, cieniste gaiki,
Źródła i kręte strumyki!

Co igra z morza falami,
W powietrzu buja skrzydłami,
Chwalcie z nami Panią Świata,
Jej dłoń nasza wieniec splata.

lub nauka piosenki: „Dobra nasza Mamo w niebie”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Dobra nasza Mamo w niebie,
przychodzimy dziś do Ciebie,
przychodzimy i śpiewamy
dla Jezusa świętej Mamy.

Miej w opiece wszystkie dzieci,
jak Jezusa w Nazarecie,
aby duże, duże rosły
ku Twej chwale i radości.

Ludzie, którzy kochają Matkę Bożą, przychodzą w maju do kościoła na nabożeństwo majowe. W czasie tego nabożeństwa zwracają się do Maryi różnymi imionami w modlitwie, którą nazywamy Litanią loretańską. Nazywają Ją Królową Pokoju, Królową Polski, Uzdrawieniem chorych... My też pomodlimy się do Maryi tą litanią, aby się nami opiekowała.

Pokazanie figurki Maryi i umieszczenie jej na stoliku przykrytym białym obrusem.

Zapalenie świecy przy figurce Maryi.

Katecheta wymienia kilka wezwań z Litanii loretańskiej, dzieci odpowiadają: módl się za nami.

Maryja nas kocha i prosi Jezusa o to, co jest nam potrzebne w życiu.

– Jak możemy okazać, że kochamy Maryję?

Maryja cieszy się, gdy dziecko jest grzeczne i posłuszne swoim opiekunom.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Zaplanuj swój udział w nabożeństwie majowym.

✠ MODLITWA

Piosenka: „Chwalcie łąki umajone” lub „Dobra nasza Mamo w niebie”.

56. OKAZUJEMY MIŁOŚĆ MARYI MODLITWĄ

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Maryja jest naszą Matką.

Kształtowanie postawy miłości wobec Maryi poprzez modlitwę.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- przytacza słowa, którymi Jezus ustanowił Maryję naszą Matką,
- podaje, który miesiąc jest poświęcony Matce Bożej,
- objaśnia, jak możemy okazywać miłość Maryi,
- planuje modlitwę do Matki Bożej.

Metody

Zabawa „Majowy spacer”, techniki plastyczne, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, celebracja, rozmowa kierowana, śpiew, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, kolorowe kartki, na których są narysowane proste kontury kwiatków, zdjęcia lub ilustracja przedstawiające figury i kapliczki Matki Bożej, stolik, biały obrus, dwie świece, figurka Matki Bożej, książeczka do nabożeństwa, nagranie z pieśnią.

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo”.

WPROWADZENIE

Katecheta rozkłada na dywanie małe, kolorowe kartki, na których są narysowane proste kontury kwiatków.

Zabawa „Majowy spacer”.

Za chwilę pójdziemy na majowy spacer. Kiedy będę śpiewać maryjną piosenkę, będziecie chodzić po łące wśród kwiatów (nie można ich deptać). Kiedy przestanę śpiewać, każde dziecko podniesie jeden kwiatek.

*Po zakończonej zabawie dzieci siadają do stolików i wycinają zebra-
ne kwiatki.*

ROZWINIĘCIE

Wyjaśnienie słowa „niewiasta”.

Katecheta czyta fragment Pisma Świętego:

„Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: <Niewiasto, oto syn Twój>” (J 19,26).

- Kto jest Niewiastą, o której mówi Pan Jezus?
- Co powiedział Pan Jezus Maryi?

Maryja jest naszą Matką. Troszczy się o nas i pomaga nam.

ZAKOŃCZENIE

My również mamy kochać Matkę Bożą i często modlić się do Niej. Niektórzy ludzie mają daleko do kościoła i nie mogą uczestniczyć w nabożeństwach majowych. Wiezorami gromadzą się obok krzyży, figur i kaplic Matki Bożej, aby śpiewać pieśni ku Jej czci, a przede wszystkim odmawiać lub śpiewać modlitwę zwaną Litan-
nią loretańską, w której zwracamy się do Matki Bożej różnymi tytu-
łami. Nazywamy Ją: Matką, Pośredniczką, Pocieszycielką, Królową...
i prosimy, aby się za nas wstawiała u swojego Syna.

*Pokazanie i omówienie zdjęć lub ilustracji przedstawiających figury
i kapliczki Matki Bożej.*

Katecheta i dzieci przygotowują ołtarzyk Matki Bożej.

*Katecheta i dzieci przykrywają białym obrusem stół, na którym
stawiają figurę Matki Bożej i dwie świece. Następnie dzieci umieszczają
wokół figury kwiaty, które wycięły z kartek na początku katechezy.*

Wszyscy stoją w kręgu. Przy zapalonych świecach przed figurą Matki Bożej katecheta odczytuje z książeczki do nabożeństwa kilka wezwań z Litanii loretańskiej. Dzieci odpowiadają: módl się za nami.

- Co możemy uczynić, by uczcić Maryję?
- Jak możemy okazać miłość Maryi, naszej Matce?

Nauka refrenu pieśni „Maryjo śliczna Pani”.

(można odtworzyć nagranie z pieśnią)

Ref. Maryja, Ave Maryja,
u Boga nam wybłagaj zdroje łask,
by świat lepszy był, by w miłości żył,
o Maryjo, miej w opiece dzieci swe.

Mama Pana Jezusa jest również naszą Mamą. Ona kocha nas wszystkich i cieszy się, gdy przychodzimy na nabożeństwo majowe, by pomodlić się, uczcić Maryję śpiewem. Możemy też zanieść Jej bukiet świeżych kwiatów do przydrożnej kapliczki.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Okazując miłość Maryi, postaraj się uczestniczyć w nabożeństwie majowym.

MODLITWA

Piosenka: „Dobra nasza Mamo w niebie” lub refren pieśni: „Maryjo śliczna Pani”.

57. PAN JEZUS UCZY NAS KOCHAĆ NASZE MAMY

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest wzorem w okazywaniu miłości naszym mamom.

Zachęcenie do modlitwy w intencji wszystkich mam.

Kształtowanie postawy wdzięczności wobec mam.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus uczy nas kochać nasze mamy,
- wyjaśnia, jak można okazać wdzięczność swojej mamie,
- wskazuje na konieczność modlitwy za swoją mamę.

Metody

Śpiew, ekspozycja, pogadanka, techniki multimedialne, techniki plastyczne, recytacja.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracje przedstawiające matkę z dzieckiem w różnych sytuacjach, ilustracja przedstawiająca Matkę Bożą z Jezusem, nagranie z pieśnią, kartki (format A4).

MODLITWA

„Zdrowaś Maryjo” lub piosenka: „Dobra nasza Mamo w niebie”.

WPROWADZENIE

Maj jest miesiącem, w którym w sposób szczególny oddajemy cześć Matce Bożej. W czasie nabożeństw majowych modlimy się słowami Litanii loretańskiej. Zwracamy się do Tej, która jest Matką Jezusa i naszą Matką.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiających matkę z dzieckiem w różnych sytuacjach.

Zamiast omówienia ilustracji można przeprowadzić pogadankę na temat, co czyni mama dla dziecka.

- Co czyni mama dla swojego dziecka?

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg, chcąc pojednać ludzi ze Sobą, wybrał Maryję na Matkę swojego Syna. Maryja zgodziła się być Matką Pana Jezusa. Z miłością i oddaniem poświęciła Mu całe życie. Była z Nim od Jego narodzin aż do śmierci. Kiedy Pan Jezus umierał, powierzył Ją opiece swojemu umiłowanemu uczniowi – Janowi.

Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego:

„I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19,27b).

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej Matkę Bożą z Jezusem.

Pan Jezus jako dziecko chętnie pomagał swojej Mamie, był Jej posłuszny i oddany. Od Jezusa uczymy się miłości i szacunku do naszych mam.

Maryja, jako nasza najtroskliwsza Matka, najlepiej zna nasze sprawy, troski, smutki, nadzieje i potrzeby. Prosimy Ją, aby je powierzyła Panu Jezusowi.

Nauka pieśni: „Matka, która wszystko rozumie”.

(można odtworzyć nagranie z pieśnią)

Matka, która wszystko rozumie,
sercem ogarnia każdego z nas.
Matka zobaczyć dobro w nas umie,
Ona jest z nami w każdy czas.

lub śpiew piosenki: „Pan Jezus także mamę miał”.

ZAKOŃCZENIE

Pan Jezus uczy nas kochać nasze mamy.

– Jak można okazać wdzięczność swojej mamie?

Zbliża się 26 maja – Dzień Matki. W tym dniu z wielką miłością myślimy o naszych mamach. Pamiętajmy o życzeniach, kwiatkach, a szczególnie o modlitwie.

Nauka wiersza:

Chciałbym, Mamusiu, podarować Ci różę.
Chciałbym pokazać, że serce mam duże.
Chciałbym dziś życzenia złożyć Ci gorące.
Chciałbym ofiarować Ci serce me drżące.

(Łukasz Banachowicz)

Dziś wykonamy laurki, które wręczycie swoim mamom. Wręczając mamie laurkę, powiedzcie jej wiersz, którego się dziś nauczyliśmy.

Katecheta rozdaje dzieciom kartki, z których dzieci wykonają laurki.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomódl się za swoją mamę.

MODLITWA

Panie Jezu, dziękujemy Ci za nasze mamy.

Pieśń: „Matka, która wszystko rozumie” lub piosenka „Pan Jezus także mamę miał”.

58. PAN JEZUS UCZY, JAK OKAZYWAĆ MIŁOŚĆ TACIE

Cel ogólny

Ukazanie roli ojca w życiu rodziny.
Kształtowanie postawy szacunku i miłości wobec taty.
Zachęcenie do modlitwy w intencji taty.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus uczy, jak okazywać miłość tacie,
- wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie,
- określa sposoby okazywania wdzięczności tacie.

Metody

Śpiew, opowiadanie, analiza tekstu, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, zabawa „Zgadnij”, pantomima, techniki plastyczne, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką.

✠ MODLITWA

Piosenka: „Gdy Pan Jezus był malutki” lub „Pan Jezus opiekuna miał”.

WPROWADZENIE

Opowiadanie katechety:

Piotruś mieszkał w małym domu razem ze swoimi rodzicami i siostrą. Chłopiec chodził do przedszkola. Pewnej nocy, gdy spał spokojnie i śniło mu się, że bawi się z kolegami, nagle zbudził się przestraszony. Usłyszał szum i trzask ognia, poczuł dym i w mgnieniu oka zrozumiał,

że pali się jego dom! Podbiegł do drzwi, ale gdy wyrzał na korytarz, ujrzał już płomienie! Nie, tędy nie ucieknę... Zawrócił do okna, otworzył je szeroko, ale niczego nie mógł zobaczyć, bo było ciemno i wszędzie tyle dymu.

Zaczął krzyczeć, ile miał sił:

– *Tatusiu, tatusiu!*

Z dołu dobiegł go głos taty:

– *Skacz prędko! Nie bój się!*

Ale Piotruś nie widział taty – widział tylko dym i ogień.

– *Tatusiu, nie widzę cię – zawołał.*

Ale ja widzę ciebie bardzo dobrze. Złapię cię na pewno! – usłyszał dochodzący z ciemności głos taty. Chłopiec zdecydował się, zaufał temu głosowi, wyskoczył z okna i natychmiast znalazł się w ramionach taty.

(oprac. na podstawie opowiadania: „Nie widzę ciebie, tatusiu” w: Bruno Ferrero, „Historie. Katecheza w opowiadaniach”, Warszawa 1998).

- Co wydarzyło się w domu Piotrusia?
- Czego bał się chłopiec?
- Jak tata pomógł swemu synkowi?

ROZWINIĘCIE

Tata bardzo kocha swoje dziecko, troszczy się o nie. Pan Bóg zachęca dzieci, żeby kochały swoich tatusiów.

Posłuchajmy słów z Pisma Świętego:

(odczytanie fragmentu Pisma Świętego)

„Czynem i słowem czcij ojca swego” (Syr 3,8).

Chętne dzieci powtarzają słowa z Pisma Świętego, a następnie powtarzają je wszyscy.

(memoryzacja tekstu biblijnego)

- W jaki sposób powinniśmy czcić swego ojca?

ZAKOŃCZENIE

- Jakimi uczynkami pokazujemy, że kochamy swego tatę?

Zabawa „Zgadnij” – pantomima.

Dziecko pokazuje gestami jakiś uczynek, a reszta grupy zgaduje, co pokazało. Kto zgadł, ten pokazuje następny czyn.

- Jak okazujemy miłość do taty?

Nauka piosenki: „Nie boję się”.

(można odtworzyć nagranie z piosenką)

Nie boję się,
gdy ciemno jest,
ojciec za rękę prowadzi mnie.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Pomódl się za swojego tatę.

MODLITWA

Piosenka: „Nie boję się”.

59. W BOŻE CIAŁO UCZESTNICZYMY W PROCESJI

Cel ogólny

Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest obecny wśród nas w Najświętszym Sakramencie.

Kształtowanie postawy uwielbienia Pana Jezusa przez udział w procesji Bożego Ciała.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Pan Jezus jest obecny wśród nas w Najświętszym Sakramencie,
- wyjaśnia, dlaczego uczestniczymy w procesji Bożego Ciała,
- opowiada o procesji Bożego Ciała.

Metody

Śpiew, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, opowiadanie.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, ilustracja przedstawiająca tabernakulum, ilustracja przedstawiająca monstrancję, zdjęcia z procesji Bożego Ciała.

MODLITWA

Piosenka: „Jak odnaleźć mam Chrystusa?”.

WPROWADZENIE

- Pod jaką postacią Pan Jezus jest obecny w kościele?

W najbliższy czwartek będziemy obchodzić uroczystość Bożego Ciała. Uroczystość ta przypomina nam o obecności Pana Jezusa pod postaciami chleba i wina.

ROZWINIĘCIE

Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy zapowiedział, że pozostanie z ludźmi pod postacią chleba i wina. Posłuchajcie słów z Pisma Świętego, które Pan Jezus skierował do Apostołów:

(odczytanie i analiza fragmentu Pisma Świętego)

„to jest Ciało moje. (...) to jest moja Krew” (Mt 26,26b-27).

Podczas Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus wziął w swoje ręce chleb i powiedział: „To jest Ciało moje”, następnie wziął kielich z winem i powiedział: „To jest moja Krew”.

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej tabernakulum.

- Co przedstawione jest na ilustracji?
- Kto przebywa w tabernakulum?
- Pod jaką postacią jest obecny Pan Jezus w tabernakulum?

Pokazanie i omówienie ilustracji przedstawiającej monstrancję.

Opowiadanie katechety:

W uroczystość Bożego Ciała odbywa się procesja do czterech ołtarzy, przy których odczytuje się słowa Ewangelii. Kapłan niesie monstrancję z Najświętszym Sakramentem. Procesji towarzyszy wspólny śpiew i modlitwa, dziewczynki w białych sukienkach sypią kwiaty. W tym dniu okna i balkony domów, obok których przechodzi kapłan z Najświętszym Sakramentem, ozdobione są kwiatami i obrazami.

Pokazanie i omówienie zdjęć z procesji Bożego Ciała.

ZAKOŃCZENIE

Uroczystość Bożego Ciała to dzień szczególnego dziękczynienia Bogu za to, że jest obecny wśród nas pod postaciami chleba i wina.

- Jak możemy podziękować Panu Jezusowi za Jego obecność wśród nas?

Katecheta uczy dzieci pieśni: „Wielbię Ciebie w każdym momencie”.

Wielbię Ciebie w każdym momencie.
O żywy Chlebie nasz, w tym Sakramencie.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.
Postaraj się uczestniczyć w procesji Bożego Ciała.

MODLITWA

Pieśń: „Wielbię Ciebie w każdym momencie...”.

60. SERCE JEZUSA ZNAKIEM MIŁOŚCI

Cel ogólny

Ukazanie Serca Pana Jezusa jako znaku pełnego miłości i dobroci.
Wychowanie do okazywania miłości i czci Panu Jezusowi.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że w czerwcu w sposób szczególny czcimy Serce Pana Jezusa,
- wyjaśnia, dlaczego Serce Pana Jezusa jest znakiem miłości,
- wskazuje sposoby okazywania miłości i czci Panu Jezusowi,
- planuje modlitwę do Najświętszego Serca Pana Jezusa.

Metody

Gra dydaktyczna – puzzle, praca w grupach, techniki plastyczne, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, celebrowanie, śpiew.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obraz przedstawiający Pana Jezusa z otwartym sercem, puzzle w kształcie serca – układanka z czterech elementów, świeca, stolik przykryty białym obrusem, świeca, książeczka do nabożeństwa.

✠ MODLITWA

„Akt miłości”.

WPROWADZENIE

Gra dydaktyczna – puzzle.

Katecheta dzieli dzieci na czteroosobowe zespoły. Każde dziecko z grupy otrzymuje jeden element z puzzli, który koloruje na czerwono. Dzieci układają z puzzli serce.

- Co powstało z układanki?
- Czego znakiem jest serce?

ROZWINIĘCIE

Pokazanie i omówienie obrazu przedstawiającego Pana Jezusa z otwartym sercem.

Pan Jezus kocha każdego człowieka. Pragnie, abyśmy kochali innych, i chce, aby nasze serca były podobne do Jego Serca.

Odczytanie tekstu z Pisma Świętego:

„uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem” (Mt 11,29).

- Jakie jest Serce Pana Jezusa?

Pan Jezus ma dobre, ciche i pokorne Serce. Ciche i pokorne – to znaczy, że kocha każdego człowieka.

ZAKOŃCZENIE

W czerwcu w sposób szczególny oddajemy cześć Sercu Pana Jezusa. W kościele podczas nabożeństwa czerwcowego odmawiana jest modlitwa zwana Litanią do Serca Pana Jezusa.

- Jak możemy okazać miłość Chrystusowi?
- Co możemy uczynić, aby nasze serca były podobne do Serca Pana Jezusa?

Katecheta i dzieci przygotowują ołtarzyk Pana Jezusa. Na stoliku przykryty białym obrusem umieszczają obraz przedstawiający Pana Jezusa z otwartym sercem. Katecheta zapala świecę.

Wspólne odmówienie fragmentu litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa.

(katecheta z książeczki do nabożeństwa odczytuje wybrane wezwania, dzieci odpowiadają: zmiłuj się nad nami)

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Postaraj się uczestniczyć w nabożeństwie czerwcowym.

MODLITWA

Prośmy Pana Jezusa, abyśmy stawali się do Niego podobni.

Dzieci powtarzają za katechetą słowa modlitwy: „Panie Jezu, uczyn serca nasze według Serca Twego”.

Piosenka: „Sercem kocham Jezusa”.

61. W WAKACJE NIE ZAPOMINAMY O PANU BOGU

Cel ogólny

Ukazanie czasu odpoczynku jako daru Pana Boga.

Wychowanie do przeżywania wakacji razem z Panem Bogiem.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje przykłady spędzania wakacji z Panem Bogiem,
- wyjaśnia, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga,
- wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwie.

Metody

Śpiew, techniki multimedialne, recytacja, analiza tekstu, ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Wakacyjny pociąg”, modlitwa spontaniczna.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, nagranie z piosenką, ilustracje przedstawiające piękno przyrody (mogą być w formie puzzli).

✠ MODLITWA

Odtworzenie nagrania i nauka piosenki: „Gdy idziemy poprzez świat”.

Gdy idziemy poprzez świat, chwalmy Boga,
w każdym miejscu, w każdy czas chwalmy Boga.
Nie ma w życiu zbędnych dni, każda chwila ważna jest,
w każdej zobacz Bożą myśl.

Ref. Bo Bóg naszym Ojcem,
 bo Bóg kocha nas.

On szlak nam wyznacza
i sam prowadzi nas.

WPROWADZENIE

- Jak nazywa się letni odpoczynek?

Katecheta recytuje wiersz:

Już za chwilę czas wakacji,
to nagroda za trud pracy.
Nie zapomnę o Tobie, Panie mój,
nawet na szczycie najwyższej z gór.

- O czym mówi wiersz?
- Gdzie będziecie spędzać wakacje?
- O kim mamy pamiętać w czasie wakacji?

Katecheta pokazuje ilustracje przedstawiające piękno przyrody.

(można przygotować obrazki w formie puzzli do ułożenia w grupach)

Omówienie ilustracji.

- Co przedstawiają ilustracje?
- W jaki sposób możemy dziękować Panu Bogu za piękno świata?

ROZWINIĘCIE

Pan Bóg daje nam czas wakacji, abyśmy odpoczywali i wychwalali wszystko, co stworzył.

Odczytanie tekstu z Pisma Świętego:

„Jesteś moim Bogiem,
podziękować chcę Tobie,
Boże mój, wielbić pragnę Ciebie” (Ps 118,28).

- Za co powinniśmy dziękować Panu Bogu?
- W jaki sposób możemy wielbić Pana Boga?

Zabawa „Wakacyjny pociąg”

Dzieci wsiadają do „wakacyjnego pociągu”. Machają rękami i żegnają się słowami: „Do widzenia”. Zatrzymują się nad morzem. Wspólnym śpiewem: „Kto stworzył falujące morze”, dzieci wyrażają swoją wdzięczność Panu Bogu za dar szumiącego, falującego morza. Po śpiewie powtarzają za katechetą słowa: Dziękujemy Ci, Panie Boże.

Dzieci wsiadają do pociągu i jadą na wieś. Na postoju dziękują Panu Bogu za łany zbóż, za pasące się na łące krowy, za kury, kaczki, gęsi, za psy szczekające i merdające ogonem...

Dzieci: Dziękujemy Ci, Panie Boże.

Dzieci jadą na Mazury. Dziękują Panu Bogu za piękne lasy, jeziora, ptaki i ryby. Wdzięczność wyrażają wspólnym śpiewem: „Kto stworzył fruujące ptaszki... kto stworzył pływającą rybkę...”

Dzieci: Dziękujemy Ci, Panie Boże.

Dzieci ponownie siadają do pociągu i jadą w góry. Dziękują Panu Bogu za góry sięgające chmur.

Dzieci: Dziękujemy Ci, Panie Boże.

Modlitwa spontaniczna dzieci.

Odczytanie przez katechetę modlitwy:

„Boże, jakiś Ty potężny w dziełach Twoich.
Jakie ogromne jest morze.
Ty jesteś obecny w ogromie morza.
Ty jesteś obecny w ogromie gór.
Jakie potężne są chmury, deszcz, burza.
Ty jesteś w nich obecny.
Jak piękne są kwiaty, drzewa, motyle, ptaki, zwierzęta i małe kotki,
i małe pieski.
Ty, Boże, jesteś obecny w pięknie świata”.

ZAKOŃCZENIE

Pan Bóg pragnie, abyśmy spotykali się z Nim w czasie naszej pracy, ale także i podczas wakacyjnego wypoczynku.

- O czym powinniśmy pamiętać w czasie wakacji?

Pan Bóg cieszy się naszą obecnością podczas każdej Mszy świętej, gdy pamiętamy o modlitwie rano i wieczorem, gdy dobrymi uczynkami okazujemy, że Go kochamy.

ZADANIE

Praca z podręcznikiem ucznia.

Zastanów się i narysuj, o czym nie można zapomnieć w czasie wakacji.

Podziękuj Panu Bogu za czas wakacji.

MODLITWA

Panie Boże, dziękujemy Ci za piękny świat i za czas wakacji, w którym możemy podziwiać Twoje dzieła.

Piosenka: „Gdy idziemy poprzez świat”.